

הישיבה ה-73 (מין המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ג' בטבת תשע"ג (16.12.2012)

עיריית אריאל

הישיבה ה-73 (מנחם מנחם) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ג' בטבת תשע"ג (16.12.12)

	נוכחים:	מר רון נחמן	- ראש העיר
		מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
		מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
		מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
		גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
		מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
		מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
		גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
		מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
		עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
	חסרים:	מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
	משתתפים:	מר חיים (קוקי) ביטון	- מנכ"ל העירייה
		מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
		עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
		רו"ח רוני דנה	- רואה חשבון

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של:
 - א. החברה הכלכלית לאריאל בע"מ.
 - ב. החברה לאזור תעשייה אריאל מערב בע"מ.יוצג ע"י מר יהונתן רימון מנכ"ל החברה ורואי החשבון של החברה מהשעה 18:00 - 18:40.

3. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של המועצה הדתית אריאל, יוצג ע"י מר עמוס צוריאל ומנהל החשבונות, מהשעה 18:40 - 19:00.
4. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של תאגיד המים "יובלים בשומרון (2003) בע"מ". יוצג ע"י מר יגאל רוזנטל מנכ"ל החברה ורואה החשבון של החברה, מהשעה 19:00 - 19:20.

תוספת לסדר היום

5. אישור הגדלת תב"ר 279 – שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית בסך 650,000 ₪.

מקורות המימון:

 - א. רשות המים ע"ס 199,968 ₪ - מצ"ב אישור רשות המים.
 - ב. הקרן לעבודות מים ע"ס 450,000 ₪.

סה"כ 650,000 ₪.
6. אישור חידוש מסגרת אשראי לשנת 2013 – ע"ס 2,500,000 ₪ מבנק אוצר החייל חשבון 5050.

מצ"ב בקשת הבנק.
7. אישור העמדת הלוואה ע"ס 2,000,000 ₪ לכיסוי חובות עבר של המתנ"ס.
8. אישור תבחיני התמיכות לשנת 2014 – השלמות. רצ"ב + פרוטוקול הוועדה מתאריך 11.12.2012.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לנו שני דברים. יש לנו את סדר היום ואחריו יש לנו תוספת לסדר היום. ברשותכם, גיוהר לא יכול להיות כאן, הוא היה בבית חולים, אני דיברתי איתו קודם, ורוני דנה פה, נמצא כאן בשביל כל ההסברים שיש לנו לגבי הסעיפים שבסדר היום. הייתי רק רוצה לבקש, אם אפשר, שאנחנו נלך לפי סדר היום, כמו שכתוב פה.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבקש בדיווח ראש העיר פשוט לעדכן את חברי המליאה על הנושא של הסעת האוטובוסים של אפיקים עם הערבים באזור יהודה ושומרון. הייתי בשבוע שעבר בפגישה אצל מנכ"ל משרד התחבורה, ובפגישה הזאת השתתפו אני חושב 20 איש, כדי לדבר ולדון ולהחליט מה עושים עם ההסעות האלה. הבעיה היא סבוכה, מבחינות משפטיות, תיאום ביטחוני והסמכויות של כל הגורמים שצריכים לקחת חלק במשימה הזו. אני לא אלאה אתכם בעניין, אבל הישיבה היתה טובה מאד. היו שם נציגי המינהל האזרחי, היועמ"שים, משרד הביטחון, המשטרה, משרד התחבורה, משרד האוצר, מכולם ביחד, והסיכומים, אני מחכה לקבל את הסיכום הכתוב. כי למחרת ישבתי גם עם אלוף הפיקוד, שהוא בעצם הריבון של האזור, על מנת שהוא ינחה מלמעלה עד למטה, גם את המשטרה אבל בעיר את הצבא, מה העיקר של הפיתרונות שהם מציעים. אחד – אני לא רוצה לתת את זה יותר מדי, לפרסם באינטרנט את כל הדברים,

מר מקס צ'רנוגלז: אם זה לא לפרסום – תגיד, זה לא יהיה לפרסום.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אגיד, זה לא לפרסום הדברים האלה. תעצור את ההקלטה. כרגע אני רק אומר את זה.

*** הפסקת ההקלטה וחידושה לבקשת ראש העיר ***

מר רון נחמן-ראה"ע: ... וזה הורג את המכוניות. אז כתבתי להם מכתב, דיברתי איתם, והם אמרו שישגרו את זה ויעשו גם שם טיפול. אני לא יודע מה קורה כרגע, אבל אנחנו נבדוק את זה, אבל הם קיבלו את הדרישה והם מסכימים שהעבודה שהקבלן שעשה את החריצים בכביש זה לא בסדר והם צריכים לטפל. אבל ככה זה עובד, ריץ-רץ', לפתוח לסגור, לפתוח לסגור. מה נעשה? אבל כאן אנחנו מטפלים בזה. זהו פחות או יותר. רציתי להגיד לכם שאלוף הפיקוד היה באוניברסיטה בשבוע שעבר, ביום רביעי, ב-12.12, הוא היה

אורח של האוניברסיטה, לא דיבר שום דבר, העיתונאים שהיו שם הוא לא הסכים לדבר מילה אחת. גם על הנושא של ה-בג"צ עם האוניברסיטה, שהוא צריך לחתום היה בתור האלוף. היועץ המשפטי כנראה נתן תשובה חיובית שהכול בסדר, אבל עד שהיועץ המשפטי הזה זז, אז זה בעיות. זה תקוע אצלו שם. אני יודע מלשכת שר הביטחון שברגע שהיועץ מגיש את העמדה שלו ל-בג"צ בשם המדינה, באותו יום ברק נותן הוראה שם לאלוף הפיקוד לחתום על ההכרה של האוניברסיטה. לאחר מכן האלוף דיבר עם, היו כאן איזה 10-12 ראשי מועצות מיהודה ושומרון בפגישה סגורה. אני יכול להגיד לכם, גם אני ישבתי איתו, יש עליה במספר האירועים, החומרה שלהם והעוצמה שלהם בכל יהודה ושומרון. והדברים האלה מגובים ומלבים אותם אמצעי התקשורת. אמצעי התקשורת רוצים לעשות אינתיפאדה שלישית והם כל הזמן מלבים את האש. פה באזור שלנו המצב יותר טוב. המצב בשכם, בחברון, באזור יהודה שם, יש עליה גם במימדים, גם בעוצמה, גם בחומרה של הפעילות הזאת.

כשתהיינה התפתחויות נוספות, הצבא נמצא שם. אנחנו נדרשים להגביר את הכוננות ואת המוכנות שלנו לכל מיני דברים. יכולים להיות גם לא רק תקיפות של אבנים ובקבוקים, אבל אין להוציא מכלל אפשרות גם שהם יעלו על גדרות של ישובים. ופה אנחנו צריכים לטפל בכיתות הכוננות ויש טיפול בכל הדברים הללו, על מנת שאם יקרה איזה שהוא מקרה כזה, אז על המקום יינתן פיתרון מקומי, יחד עם הצבא.

אלה פחות או יותר הדברים. נלך קדימה.

אני מבקש, ברשותכם, לסעיף 2, החברה הכלכלית לאריאל – מי מציג? יהונתן, בבקשה.

2. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של:

א. החברה הכלכלית לאריאל בע"מ.

ב. החברה לאזור תעשייה אריאל מערב בע"מ.

השתתפו בישיבה: מר יהונתן רימון, רו"ח מוטי משיח

מר יהונתן רימון: בתחילת דברי אני רוצה רק בקצרה, לפני שרואה החשבון ייתן סקירה כספית, פה יש פשוט את הפירוט של העובדים, חברי דירקטוריון, באיזה פרויקטים מרכזיים החברה עסקה בשנת 2012 ומה הפרויקטים, אני רק אזכיר בקצרה את הפרויקטים המרכזיים ב-2013, העתידיים.

אחד – אנחנו לקראת התחלה של איגום מים מרכזי לצורך כיבוי אש באזור התעשייה. לצערי, אנחנו הגשנו בקשה לעשות פרויקט אנרגיה סולארית על הגגות של מבני ציבור, בעיקר בתי ספר באריאל. היה סיפור במשרד התשתיות לגבי הקצאות של כמות החשמל שנותנים הקצאות למבני הציבור ביהודה ושומרון ובארץ בכלל, ולא קיבלנו הקצאה. כלומר, אנחנו הגשנו בקשות ולא היו הקצאות. עדיין זה ברמה של משרדי הממשלה, להגדיל את אותן הקצאות, אבל אנחנו כבר הוצאנו היתרי בנייה לבתי

הספר, להיות שותפים בפרויקט.

אנחנו מתכוונים באזור התעשייה, במגרש מספר 14, להקים בשנה הקרובה, זה ייקח שנתיים כנראה, שנתיים עד שלוש, מבנה תעשייתי ששם תהיה גם תחנת דלק. אנחנו בשנה הקרובה נעסוק בהרחבת "בית בכפר", זה מעונות הסטודנטים. במגרש 102, זה מגרש שהחברה הכלכלית מפעילה באמצעות החברה לפיתוח, שזה החברה השנייה, שם היה צריך להקים תחנה להחלפת סוללות של חברת better place. הם חתמו הסכם. במסגרת הקשיים של חברת better place, בחודש אוגוסט הם ביטלו את ההסכם. הם אמנם בסוף שילמו כ-70,000 שקל לחברה בגין ביטול ההסכם, אבל הם לא מקימים שם את המבנה. אז אנחנו עכשיו בוחנים אפשרויות נוספות לניצול של מגרש 102. פרויקט נוסף שאנחנו נפעיל בשנת 2013, אנחנו עכשיו מכינים הצעה לעירייה לגבי שיפוץ רחב והפעלה וניהול של הבריכה העירונית. השיפוץ הוא די רחב, לכן ההסכם צריך להיות הסכם למספר שנים. הכוונה להשקיע בין 500 למיליון שקל. הסכום תלוי במספר השנים שיאשרו בהסכם ההפעלה. פחות או יותר הנוסחה היא, על כל שנה 150,000 שקל של השקעה בשיפוץ. אז אם זה 5 שנים, אז זה יהיה 750,000 שקל השקעה.

מר יוסי חן : ומי יפעיל את זה?

מר יהונתן רימון : החברה הכלכלית ישירות.

מר פבל פולב : מי צריך לאשר את זה?

מר יהונתן רימון : אנחנו נגיש הצעה.

מר יוסי חן : היום מפעיל את זה הקאונטרי, לא?

מר יהונתן רימון : הקאונטרי הפעיל את זה במשך שנתיים ועכשיו הכוונה שהחברה הכלכלית תפעיל את זה ישירות.

מר פבל פולב : הכוונה של מי?

מר יהונתן רימון : של החברה הכלכלית.

מר אלי שבירו : הם יצטרכו להביא את זה אלינו.

מר יהונתן רימון: כן. אתם צריכים לאשר את ההצעה הזאת. אני חושב שזה יהיה לרווחת גם התושבים וגם נביא את המבנה לרמה טובה יותר.

מר פבל פולב: ההצעה הזו לא חדשה, הקאונטרי רצה להשקיע לפני, היה יכול לעשות את זה לפני הרבה זמן. אנחנו היינו מאשרים לו 12 שנה זיכיון אם הוא היה עושה את זה לפני הרבה זמן. אבל זה לא היה נוח כנראה עד עכשיו, אני לא מבין למה משכנו. האסון בבריכה העירונית היה צריך לפתור לפני כמה שנים. רק לתת לזכיון עכשיו ביטחון לפחות ל-8 שנים קדימה, הוא היה משקיע כסף, מסתדר. אף אחד לא התייחס לזה, עד שמישהו נפל ושרף שם את עצמו בתוך החומצה. מי מפעיל את זה כל הזמן? הקאונטרי. למה לא נתתם לו ביטחון שישקיע כסף? למה הוא רוצה לקחת, לכמה שנים זיכיון? זה יבוא לפה, נדבר על זה. עד שמישהו לא שרף שם את עצמו, כל הבלגאן שקרה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי שרף את עצמו?

מר פבל פולב: ילד, לפחות אני מכיר אחד,

מר יוסי חן: הרבה נפצעו שם.

מר פבל פולב: נפצע בגלל שהחומצה שם היתה לא בסדר.

מר יוסי חן: אחד? הרבה נפצעו השנה. זו היתה שנה קטסטרופה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מתי זה קרה?

מר פבל פולב: בקיץ.

מר יוסי חן: השנה הזו, רון, היה באמת קטסטרופה בבריכה. הרבה נפצעו בגלל הליקויים שהיו בבריכה.

מר רון נחמן-ראה"ע: יש לנו בריכה עירונית שבנה אותה משרד השיכון. בבריכה העירונית הזאת, לא הושקעו בה כספים לתחזוקה. אנחנו ניסינו לתפעל את זה ביחד עם המפעיל של מרכז הספורט הקאונטרי. הדברים היו פחות בסדר מאשר בסדר ולכן,

מר פבל פולב : מילה אחת – אסון.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש שתי אפשרויות – או לסגור את הברכה; או שהעירייה, שזו הבעלות, שתשקיע בזה. ולכן, אנחנו מטילים על החברה הכלכלית שתעשה את הדברים האלה.

מר יוסי חן : זה יכול להיות דבר טוב.

מר יהונתן רימון : ואנחנו נגיש הצעה מסודרת לעירייה.

מר אלי שבירו : אני חושב, דרך אגב, שחבל שאת זה לא קיבלנו יחד עם כל החומר ואז אפשר היה קצת לקרוא ולהתכונן גם לפני כן על הדברים האלה. אני מבין שעל אזור תעשייה אריאל מערב אנחנו נדבר בנפרד.

מר יהונתן רימון : אני עכשיו אדבר.

מר רון נחמן-ראה"ע : אלי, יש פה שני סעיפים.

מר יהונתן רימון : התשובה היא שעכשיו אני הולך לדבר על אזור התעשייה, כרגע.

מר רון נחמן-ראה"ע : על מה אתה מדבר עכשיו?

מר יהונתן רימון : אתה אמרת לי לדבר על שני הנושאים, כי הם קשורים.

מר אלי שבירו : אני מחכה בסבלנות.

מר יהונתן רימון : אני עכשיו חילקתי את דף הסקירה שמסכם את דברי לגבי החברה הכלכלית. עוד דקה אני אחלק את הדף שמדבר על אזור התעשייה. אחר כך אני אענה על שאלות. ובתחום הכספי אני אתן לרואה החשבון של החברה הכלכלית לתת סקירה של הדו"ח הכספי ולאחר מכן את,

מר רון נחמן-ראה"ע : קדימה, יהונתן.

מר יהונתן רימון: אז אני מבקש רק, זה הרבה יותר קל, החברה לפיתוח אזור התעשייה אריאל מערב. באופן כללי, מי שזוכר מלפני שנה, החברה לפיתוח אזור התעשייה, אין לה עובדים, היא לא מפעילה עד היום כספים וגם בשנת 2011, שזה הדיון היום, לא היתה לה פעילות כספית. מי שמפעיל את החברה לפיתוח אזור התעשייה זה העובדים של החברה הכלכלית, עם דירקטוריון אחר, שכולל נציג של איכות הסביבה, נציגי התעשייה. והחברה לפיתוח אזור התעשייה עוסקת אך ורק באזור התעשייה, בעיקר בתחומים של ההפעלה השוטפת היום יומית. בנוסף, אותו מגרש שדיברתי עליו, 102, הוא מגרש שיש לחברה לפיתוח אזור התעשייה את הזכויות במגרש. בפועל, את המפעיל את המגרש, המפעיל והמנהל שלו זה החברה הכלכלית.

שתי החברות יש להן דו"חות כספיים כמובן, ואתם תשמעו מרואה החשבון, לגבי החברה לפיתוח אזור התעשייה – אין שם כסף, אז הדו"ח הכספי הרבה יותר פשוט. ולגבי החברה הכלכלית תיכף תקבלו סקירה כספית.

לגבי אזור התעשייה – מה שמעסיק את החברה הכלכלית, כפי שאמרתי, הוא שיווק המגרשים של שלב ג'. יש היום, עומד לשיווק 250 דונם חדשים. מתוך ה-250 דונם כבר שיווקנו כ-60 ונשאר בערך 190 דונמים נוספים. היום תקבלו מושגים. דונם באזור התעשייה כולל מינהל עולה כ-480,000 שקל, פיתוח פלוס ממ"י (מינהל מקרקעי ישראל). יש עניין לא קטן באזור התעשייה, כלומר, יש פניות, אני לא אגיד מדי יום, אבל בטח מדי יומיים-שלושה. אבל כל מפעל יש לו את הדרישות המיוחדות של המפעל ויש את נתוני השטח. בדרך כלל, אצל רוב המפעלים, הבעיה איננה כספית. אלה שיש להם בעיה כספית לא מחפשים שטח. אנשים שמחפשים שטח צריכים לראות אם השטח מתאים להם והאם אזור תעשייה אריאל מערב מתאים.

אנחנו מתכוונים בשבועות הקרובים לצאת למבצע פרסום בעיתונות, אתם תראו את המודעות שלנו.

מר יוסי חן: מי קובע את המחיר?

מר יהונתן רימון: משרד התמ"ת מאשר, המינהל,

מר יוסי חן: לפני כמה שנים זה היה 180,000. זה עלה כמעט פי 3.

מר יחיאל טוהמי: יוסי, 135,000.

מר יוסי חן: זהו, זה עלה כמעט פי 3.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, לא, לא. יש לנו הסכם בין עיריית אריאל ומנכ"ל משרד התעשייה,

שהם קבעו את המחיר הבסיסי שהיה ב-2006, ובהסכם הזה יש את המדדים איך עולים המדדים של הפיתוח. יש את ההסכם שאנחנו לא יכולים לסטות ממנו. זה מה שהמדינה קבעה. הלוואי והיינו יכולים לסטות ממנו. זה הסכום, יהונתן מבין בדברים האלה, תסביר להם במילה אחת.

מר יהונתן רימון: לגבי הנושא של ממ"י, יש שמאות על כל מגרש לפני מכירתו, כל פעם, על

כל מגרש. ממ"י אז, שהיה 135, ה-ממ"י היה 13,000. היום המינהל עלה לסביבות ה-65-70. הוצאות הפיתוח גדלו. אנחנו עדיין יותר זולים מברקן ב-50,000 שקל. אבל מי שמאשר את המחיר וקובע אותו זה המהנדסים, פיתוח של משרד השיכון. מה שנכון, כשהמחיר היה נמוך היו גירעונות בשלב ב' של הפרויקט, כלומר, לא היה מספיק כסף, ואז היה דיון איתם במשך קרוב לשנתיים שהם בדקו את התחשיבים שלהם והם השתכנעו שצריכים להעלות את המחיר והם אישרו את ההעלאה הזאת.

אמרתי שאנחנו יוצאים למבצע לפרסום ושיווק המגרשים באזור התעשייה, וזה אמור להתבצע בשבועות הקרובים. מי שמתעניין, יש אתר אינטרנט לאזור התעשייה – www.arielip.co.il – ובאתר הזה אפשר לראות את כל המידע – כמה ארנונה, איזה מפעלים קיימים, יש שם את כל הטפסים שהיזמים צריכים להגיש אותם, יש הסברים לכל הליך של היזם בתוך אזור התעשייה – ואני ממליץ למי שרוצה לקרוא על אזור התעשייה שייכנס לאתר, וזה כבר עובד האתר.

יש מפעלים אחרונים שנפתחים לאחרונה. המפעל הגדול זה מפעל של חברת 'דנשר', הוא אמור להיפתח להרצה בסוף דצמבר. הוא יכנס לפעילות מלאה לקראת פברואר-מרץ. יש חברת 'אמפא' שעובדת. יש רשימה שלמה של מפעלים שעובדים. חברת נוימן התחילה לפעול לפני מספר חודשים, גזור ... לאחרונה באזור התעשייה, הניחו את כל אבני השפה של כל אזור התעשייה, זה על מנת בין השאר, על מנת שיאפשרו את הכניסה של תחבורה ציבורית, התחילו האוטובוסים לפני חודש.

מר אלי שבירו: למה צריך להחיות בחזרה את החברה לפיתוח אזור תעשייה אריאל

מערב? למה אי אפשר להישאר במתכונת של החברה הכלכלית?

מר פבל פולב: הייתי מוסיף לשאלה, אם מ-2008 לא היה צריך, 4 שנים, לפי ההיגיון

למה זה קרה, אם אפשר להסביר.

מר יהונתן רימון: לא, זה תמיד היה.

מר אלי שבירו: זה היה מוקפא בכל השנים האחרונות.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא מקפידים שום דבר.

מר יחיאל טוהמי: לא מקפידים. פחות פעילות.

מר אלי שבירו: לא היתה פעילות. לא היתה פעילות בכלל.

מר יחיאל טוהמי: אבל את הצריך בשביל ה -

מר אלי שבירו: למה?

מר יחיאל טוהמי: מול התמ"ת.

מר יהונתן רימון: אני אענה לך על השאלה. אחד – לא היתה לה פעילות כלכלית. היא תמיד שימשה המקום שבו דובר כל הזמן אך ורק והתמקד בניהול וההפעלה השוטפת של אזור התעשייה.

מר רון נחמן-ראה"ע: והחברה ללא כוונת רווח.

מר יהונתן רימון: נכון, היא בלי כוונת רווח. ושם, התעשיינים יש להם ייצוג, ושם מדברים על נושאים שוטפים של אזור התעשייה ורק נושאים של אזור התעשייה. ולכן זה המקום. לעומת החברה הכלכלית, שאת התעשיינים לא מעניין מרכז הספורט, ולא מעניין אותם הבריכה העירונית.

מר אלי שבירו: אבל זה היה גם לפני שנה ולפני שנתיים.

מר יהונתן רימון: נכון. יש שם פעילות כל הזמן. לא החיו אותה. רק כלכלית פתחו אותה מחדש.

מר אלי שבירו: למה?

מר יהונתן רימון: כיוון שהפרויקט של מגרש 102, על מנת להקצות את המגרש הזה שנוכל להשתמש בו היו צריכים להקצות אותו לחברה העירונית ולא החברה הכלכלית לאריאל. אז בתיאום עם המינהל זה הוקצה לחברה לפיתוח אזור התעשייה.

עו"ד אריאל עזריה: אלי, אתה פשוט שכחת ...

מר אלי שבירו: אז אני אומר, או קיי, בסדר, אבל בשביל מה צריך להחיות אותה?

עו"ד אריאל עזריה: דיברנו על זה גם בישיבה קודמת, לפני שנה.

מר רון נחמן-ראה"ע: הקמתה של החברה לפיתוח אזור תעשייה אריאל מערב נעשתה על פי דרישתו של משרד התעשייה. פעם יחזקאל הרמלך היה האיש שהוא היה מנכ"ל משרד התעשייה, וכשאני קיבלתי את האישור אז להקים אזור תעשייה חדש, התנאי היה שאנחנו וברקן נהיה יחידה אחת. ברקן לא הסכימו להיות ביחידה אחת איתנו. ולכן נתנו לנו את האפשרות להקים את החברה לפיתוח אזור תעשייה, בלי שום קשר לחברה הכלכלית, מתוך הכוונה של משרד התעשייה לעשות אזורי תעשייה אזוריים.

אני כאן בהקשר זה רוצה לומר לכם, שאני פניתי למנכ"ל משרד הפנים ולמנכ"ל משרד ראש הממשלה, על מנת לספח את אזור תעשייה ברקן לאריאל. אני העברתי את הדבר הזה. מסיקה כתב תשובה. זה יהיה שם בדיונים עם מנכ"ל משרד הפנים. כמו שיש האזורים בין נתניה והמועצות האזוריות ובין קרית מלאכי והמועצות האזוריות, וכל הישובים הפריפריאליים. היתה לנו פעם ועדת חקירה ב-88, ואז פגעו בנו בצורה לא טובה. והואיל ואני אמרתי לכם באחת הישיבות, שבשביל לבסס את אריאל מבחינה כלכלית, שלא נהיה צמודים כל הזמן למענקי האיזון ונהיה תלויים במשרד הפנים, כדי שאריאל יהיה לה מקור הכנסה, ביקשתי שני דברים: אחד – לצרף את אזור תעשייה ברקן, שככה היה צריך להיות מהיום הראשון באריאל, לתת את זה כחלק מהנכסים המניבים, אזור תעשייה שיכול ליישר את אריאל מבחינה כלכלית. ואם לא, אז לעשות חלוקה של הארנונה בין אריאל לבין המועצה האזורית שומרון. כמובן ששם קפצו, אני לא צריך להסביר לכם את המכתב של מסיקה, אבל בסדר. אני צריך לדאוג לאריאל ולביסוס הכלכלי שלה.

מר יוסי חן: אבל, רון, אתה יודע שזה לא יקרה. הם מספיק חזקים וזה לא יקרה. אז שלחת מכתב, זה בסדר. הם טוענים שרון, בתחילת הקדנציה שלו, לא רצה את האזור הזה.

מר יחיאל טוהמי: לא.

מר יוסי חן: ככה הם טוענים. עזוב, אני לא אומר. מה הטענה שלהם? אבל המכתב, הם היו מספיק חזקים, אפשר לשלוח 200 מכתבים, הם מנהלים את המדינה החבריה האלה של מועצה

אזורית שומרון. וחבל על הזמן.

רו"ח רוני דנה : יש תקדימים. יש תקדימים.

מר רון נחמן-ראה"ע : הבנתי. אמרתי רק למסיקה, כשהוא צלצל אלי, הוא אמר לי – אני מרוקאי. אמרתי לו – נו, אז מה? אז הוא אמר לי – אתם עכשיו תהיו יותר גרועים מסלפית. אמרתי לו – בסדר. והוא אומר – אני פוליטיקאי יותר טוב (זה בהקשר למה שאתה אמרת), אני פוליטיקאי יותר טוב ממך. אמרתי לו – כשאתה היית נהג של הטרנזיטים, אז הייתי פה. אבל אתה גדול מכולם, זה בסדר. אני, התפקיד שלי ושלכם, כולנו, לדאוג למצב הכלכלי,

מר יוסי חן : ברור. אבל צריך להילחם איפה שאפשר, לא איפה שאי אפשר. איפה שזה מלחמה אבודה מראש, אין טעם.

מר רון נחמן-ראה"ע : אמרתי על החלופה בארנונה, אמרתי את זה. אתה עסוק, לא שמעת שאמרתי, לחילופין, או לספח את זה לאריאל, או שאנחנו נתחלק בהכנסות של הארנונה. אמרתי את הדברים האלה.

מר אלי שבירו : אני העליתי את הסוגיה של החברה לפיתוח אזור תעשייה אריאל מערב כדי שיהיה ברור שלא מחר פתאום מישוהו יבוא ויגיד – היקף הפעילות גדל, צריכים להביא מנכ"ל, צריך להביא פקידה, צריך להביא איש קשר, והחברה הזאת תתחיל לשלם משכורות ושכרנו יהיה בהפסדנו.

מר רון נחמן-ראה"ע : אפילו וזאנה לא מקבל מאיתנו משכורת.

מר אלי שבירו : רון, באמת, כל עוד,

מר רון נחמן-ראה"ע : אלי, תראה, כרגע זה דיווח ואתה בונה על כל מיני דברים בעתיד. אף אחד לא מתכוון להפעיל את החברה הזו, שהיא חברה של אחזקה, היא בכלל חברה ללא כוונת רווח. היא חברה שהיא מאגדת את המנהלת, המנהלת צריכה לדאוג לדברים היום יומיים. היא לא משלמת משכורות, לא שום דבר. לכן עשינו את האיחוד הזה עוד מהרגע הראשון וזה הכול. אנחנו לא הולכים, יש לנו חברה כלכלית שהיא יכולה לטפל גם כאן וגם באריאל,

מר אלי שבירו: נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: ובכל מקום אחר, בתוך תחום השיפוט של אריאל. ולכן, היא החברה הפיננסית, החברה שהיא עם כוונת רווח. ולכן, כל הדגש הוא בחברה הכלכלית. זה עניין של איך שאנחנו רוצים פשוט להחזיק את המסגרת הזאת, בגלל ההתחייבויות שהיו. למשל, איזור צח"ר, אתה יודע, זה צפת-חצור-ראש פינה – זה אותו דבר. כולם נמצאים על בסיס אותו הסיכום של הממשלה של אזורי תעשייה אזוריים. והואיל ואנחנו היינו אז קטנים, אז נתנו לנו את זה אקסטרה. זה הכול. בואו נלך קדימה חבר'ה, חבל על הזמן.

מר יהונתן רימון: אני עכשיו מציע שאנחנו נשמע את הדיווח הכספי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אני רוצה להגיד לך משהו – אנחנו לא דירקטוריון של החברה. תן דיווח וזה הכול.

רו"ח מוטי משיח: ערב טוב לכולם. שנת 2011, אנחנו מדברים עליה, מתאפיינת בגידול בפעילות ובשיפור בכל הנתונים, בכל הפרמטרים החשבונאיים, בעיקר לאחר שנת 2010 שכולנו יודעים מה קרה בה.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא יודעים. הפרוטוקול לא יבין מה קרה. תגיד מה קרה.

רו"ח מוטי משיח: נושא ההקפאה. לאחר שהוסרה אי הוודאות והסתיימה ההקפאה, ניתן היה להכיר ברווח משמעותי בחברה. הסתיים שלב ב' של הפיתוח של אזור התעשייה, יכולנו להכיר ברווח. זה גרם לעליה משמעותית בהכנסות. ניתן לראות את זה בעמוד 5. ההכנסות עלו מ-3,760,000 לכמעט 10,800,000. והחברה מסיימת את השנה ברווח של 5,684,000 שקל. הדבר משפיע כמובן על שאר הנתונים המאזניים. ניתן לראות את זה במאזן בעמוד 4. הרכוש השוטף של החברה עלה בצורה משמעותית, הכפיל את עצמו. כלומר, יתרות המזומנים, יתרות ניירות הערך של החברה גדלו בצורה משמעותית. לעומת זה, ההתחייבויות שלה קטנו בצורה משמעותית, כך שיש לה יכולת הרבה יותר טובה לעמוד בהתחייבויות, הן השוטפות והן לטווח הארוך שלה. גם מבחינת תזרים מזומנים, כמובן שיפור משמעותי. בדו"ח על התזרים, בעמוד 7, ניתן לראות את העלייה ביתרת המזומנים לעומת שנת 2010, מכ-1.5 מיליון לקרוב ל-3 מיליון שקל. בכל הפרמטרים יש התקדמות ויש שיפור.

מר רון נחמן-ראה"ע: יהונתן, תסביר לאנשים שיש לך 5 מיליון רווח, זה לא בדיוק רווח, זה כל הדברים שאתה משקיע אותם בפיתוח.

מר יהונתן רימון: שלב ג' של פרויקט אזור התעשייה, היקף האומדן הצפוי זה כ-90 מיליון שקלים, יש לנו עוד בדרך, לביצוע העבודות. חלקם הגדול מבוססים כמובן על מכירת המגרשים. אבל אנחנו התמודדנו בעבר עם בעיות קשות של הקפאה, שאנחנו לא צופים שיקרו בעתיד, אבל אם אתם זוכרים לפני כמה שנים היה מצב הפוך, היה גרעון של מספר מיליוני שקלים. כל הכסף שלנו הולך לכיוון הפיתוח העתידי שיש בפרויקט הזה. זה הכול.

מר רון נחמן-ראה"ע: המשק הוא משק סגור. אזור התעשייה הוא משק סגור. אנחנו לא יכולים לקבל אגורה ממדינת ישראל וכמובן שעיריית אריאל לא יכולה להשקיע כסף שאין לה תקציבי פיתוח. לכן התעריף, זוכרים איך שזה התחיל, כמה זה עכשיו לגבי מחיר לדונם. כל הכסף מיועד לפיתוח, והפיתוח זה לא רק את המגרשים, אלא התשתיות, המים, הביוב, כל הדברים שיש שם, מדרכות, כל הפיתוח של האזור, והוא לא פשוט לגמרי. ובסופו של דבר, באמצעות הכספים שהיזמים משלמים עבור הפיתוח, החברה הכלכלית מפתחת את האזור עצמו כולו, וזו הדרך שאנחנו עושים את זה. היום כבר לא נותנים לרשויות מקומיות את הצי'אנס הזה שהם יקבלו אזור תעשייה לפיתוח באופן עצמי. אנחנו היינו האחרונים, שראיתי מה שעשו בכרמיאל, אמרתי, מה שעושים בכרמיאל טוב באריאל. והצלחנו להעביר את זה אז. ביום שאהוד אולמרט נהיה ראש הממשלה, באותו יום חתמנו על ההסכם, ומ-2006 עד היום, תוך 36 חודש התחייבה המדינה לעזור לנו לגמור את הכול. אתם יודעים איך שבמדינה זה עובד.

מר יהונתן רימון: רק הייתי אומר משפט, להשלים את מה שרון אומר, הרווח הוא לא רווח סופי, זה רווח סוף שנה. אבל יודעים מה הרווח שאתה מסיים את הפרויקט. אנחנו עוד רחוקים מסיום בערך 4 שנים.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה רצית לשאול, שירה?

גב' שירה דקל: יש לי 3 שאלות. קודם כל, לגבי פרויקטים שוטפים – פארק הנחל ומזרקות. במקרה בשבת האחרונה הייתי שם ואחת לכמה חודשים יוצא לי להגיע - עזוב לראות מה שקורה שם. אני לא יודעת איזו תחזוקה, אבל המצב שם רע מאד. עזוב מאד לראות שאין מים. אני מבינה שיש בעיות, אבל יצא לי פעם להגיע, חשבתי אולי יש תקלה, פעמיים. פעם שלישית בשבת

האחרונה הייתי, הפארק כולו נראה לדעתי מאד מאד רע. אז אני לא יודעת, אני אשמח שתסביר למה ההתייחסות בתחזוקה שוטפת, האם באמת יש תחזוקה שוטפת או רק לפני באמת אירועי יום העצמאות?

הדבר הנוסף שהייתי רוצה שתסביר לנו – ליווי הפעלת מרכז הספורט – מה הכוונה? והדבר השלישי – לגבי פרויקטים לשנת 2013 – הרחבת פרויקט "בית בכפר" – מה המשמעות של הרחבת פרויקט "בית בכפר"? למי? למה? כמה?

מר יהונתן רימון: אני אתחיל מהסוף, אלך מהסוף להתחלה.

"בית בכפר" היום זה 26 יחידות דיור אם אני לא טועה. אפשר לבנות שם עוד כ-30 יחידות דיור. לעשות את הבניה הנוספת על יתרת המגרש, יצטרכו להוריד את הבניה הקיימת, לעשות פרויקט שמתכננים את כל המגרש מחדש ובונים. זה הפרויקט.

מר יוסי חן: לא כדאי לבנות שם לגובה, במקום את הזה, לבנות לגובה כמה בניינים, ואז להכניס הרבה יותר כסף?

מר יהונתן רימון: הכוונה לבנות את המכסימום על פי מה שה-תב"ע מאפשרת. ה-תב"ע מאפשרת בניה נוספת, רק על מנת לעשות את זה ולעמוד בתנאי ה-תב"ע,

מר יוסי חן: תגיש בקשה לשינוי תב"ע ותבנה מגדלים.

מר אלי שבירו: אבל אנחנו צריכים לשלם להוצאות פיתוח למינהל? אנחנו חייבים עוד הוצאות פיתוח למינהל ב"בית בכפר"?

מר יהונתן רימון: כן.

מר אלי שבירו: אז למה לא מסדירים את זה כדי שאפשר יהיה באמת לקדם את העניין?

מר יהונתן רימון: להסדיר את זה צריכים לדעת, להסדיר את זה עולה כסף ולא מעט כסף, כמה מאות אלפי שקלים. הנכס הוא נכס של העירייה.

מר אלי שבירו: כמה אנחנו חייבים שם?

מר יהונתן רימון : אני מעריך שסדר הגודל של הוצאות פיתוח, זה לא למינהל, זה למשרד השיכון, זה סדר גודל של 750,000 שקל. אם לא בונים, אז אין מי שיממן.

מר יחיאל טוהמי : יהונתן, אני מבין שיש פה איזו שהיא בעיה עם קבלן, אתם לא מסיימים את הסיפור הזה.

מר יהונתן רימון : אין בעיה עם קבלן.

מר יחיאל טוהמי : אז למה אתם לא משלמים את זה?

מר יהונתן רימון : אני אמרתי את המשפט האחרון – אם הולכים לפרויקט שבונים ויודעים לאן הולכים ויהיה כסף מהבניה ויודעים מאיפה תבוא ההכנסה, אז אפשר לשלם הוצאות פיתוח, אם רוצים שהחברה תשלם.

מר יחיאל טוהמי : כמה זמן חייבים את ה-750,000 שקל?

מר יהונתן רימון : ממתי קיים הסיפור? מתחילת הפרויקט.

מר יחיאל טוהמי : כמה זה, שנים?

מר יהונתן רימון : מ-2003.

מר יוסי חן : יחיאל, אבל השאלה אם יש הצדקה כלכלית לשטח כזה שהם תופסים שם לכמות כזו קטנה של יחידות.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה תביעה, יוסי, זה תביעה. יהונתן, יש פה חוב של 750,000 שקל מלפני כמה שנים.

מר רון נחמן-ראה"ע : לא חוב.

מר יחיאל טוהמי : אתם אמורים לשלם 750,000 שקל, החברה הכלכלית.

מר רון נחמן-ראה"ע: אנחנו. אריאל.

מר יחיאל טוהמי: אריאל. למה לא משולם כבר 3 שנים? אני אומר לך מידע שלי, יש פה ויכוח,

מר רון נחמן-ראה"ע: איזה ידע יש לך?

מר יחיאל טוהמי: אני הבנתי שיש פה איזו שהיא מחלוקת על הסכום הזה, תגיד את זה פה על השולחן שנדע את זה אולי. אני רוצה שתגיד את זה.

מר יהונתן רימון: אני הייתי מאד זהיר במה שאמרתי.

מר יחיאל טוהמי: לא, אל תהיה זהיר, זה פרוטוקול, יש לך חיסיון ויש לך פה כל מה שאתה צריך. תגיד פה למה ה-750,000 שקל לא משולמים כבר 3 שנים. למה אתה לא משלם את זה? הוצאות פיתוח שהחברה, איך אתם נקראים? החברה,

מר פבל פולב: הכלכלית.

מר יחיאל טוהמי: לא, עוד שם – דגם שיא, נכון? משהו כזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה הקשר בין זה לזה?

מר יהונתן רימון: דגם שיא זו חברה פרטית.

מר יחיאל טוהמי: זו לא פרטית.

מר יהונתן רימון: כן.

מר יוסי חן: פרטית של מי?

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה רוצה לשאול?

מר יחיאל טוהמי : יש פה 750,000 שקל שאתם אמורים לשלם את זה למשרד השיכון עבור פיתוח, למה לא משולם?

מר רון נחמן-ראה"ע : כי אתה לא יודע שום דבר. יהונתן, אמרתי לך פעם אחת, אתה יושב כאן, זה דיווח, זה לא ישיבת דירקטוריון.

מר יוסי חן : אבל, רון, יש פה שאלה. הוא אומר שהעירייה הביאה קרקע למקום הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תן לי להסביר.

מר יוסי חן : תסביר לי מה זה העירייה הביאה קרקע, קבלן פרטי נכנס,

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מייצג את מי ששוכר אצל הקבלן את המשרד שלו, וזה הכול. עכשיו אני רק אומר לך,

מר יוסי חן : מה הקשר? אני לא מבין. מה זה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע : מי זה הקבלן ומי זה המשכיר? זה מעניין.

מר יוסי חן : שטח פרטי של עירייה.

מר פבל פולב : אם אתה לא רוצה להגיד אל תעלה את זה אפילו, אני רוצה תשובה.

מר יוסי חן : מה זה אל תעלה? אתה חייב להעלות. מה זה אל תעלה?

מר פבל פולב : את התשובה הזאת אני רוצה.

מר יוסי חן : ודאי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתם סוטים מכל הדיון.

עו"ד אריאל עזריה : נדמה לי, כאן כל אחד זורק משהו, שמעתי כאן מילה, שם מילה, אני

מתחיל לנסות לחבר ולקשור, וגם לאור דבריו של ראש העיר, אז אני מניח שמדובר במישהו שאני מייצג ולכן אני יוצא החוצה.

*** עו"ד אריאל עזריה עזב את הישיבה ***

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אני מבין שכולם הם בעלי עסקים, כולם יודעים הכול. עיריית אריאל בנתה 26 יחידות דיור ממה שנשאר אצל יורם שכטר בשכונה שהוקפאה ב-92. את הדירות האלה מכרו למושב שורש ועשו מזה בית הבראה. ואנחנו סגרנו שנקבל את היחידות האלה לפה, מהמפעל בחדרה. כדי לעשות את הדברים האלה, לעיריית אריאל ולחברה הכלכלית לא היה גרוש, לא היה וגם היום לא. ולכן, ביקשנו לעשות שותפות והקמנו חברה של העירייה, יחד עם בן עיון נמרודי, והחברה הזאת היא שחתומה על הקמת המבנים שם וישנו חוזה בין החברה הכלכלית לבן עיון. הקרקע שייכת לעירייה. את הפטור מהתשלומים אני הסדרתי במשרד השיכון ל-5 שנים. לאחר מכן, אתם יודעים שכאן היתה הקפאת בנייה וכל הדברים האחרים. וכשהגענו ב-2009 או לפני זה לראות מה אנחנו עושים, ביקשנו לבדוק את האפשרות לבנות. ב-2010 היתה הקפאה ואחרי זה ביקשנו לקבל את האישור לבנייה.

בן עיון נמרודי הוא שותף שלנו, הוא טוען שהוא בעלים של הקרקע. ואני אומר לכם את זה פה – הוא לא בעלים של הקרקע אלא עיריית אריאל באמצעות החברה הכלכלית. אז אם זה טוב בשביל להתחיל לעשות מו"מ כזה או אחר, אז אנחנו נעשה את הדברים האלה. יהונתן מנהל את השיחות איתם וגם אני אכנס לזה. אבל באותו רגע שאנחנו ביקשנו לעשות בנייה על השטח הזה, לא 26 אשקוביות כאלה, שזה החלק הפנימי של שכטר שהיה בבנייה שלו, אלא צריך לעשות את כל הפרוגרמה של 3 קומות, מצד שני של הרחוב רואים מה שבנה שכטר, זו הבנייה. כל שינוי ב-תב"ע ייקח עוד שנתיים שלוש במקרה הטוב. ואנחנו רוצים לבנות, מספיק מה שיש לנו שם, שאנחנו נעשה שם, ואנחנו רוצים לבנות. יהונתן מנהל מו"מ עם בן עיון, יש לנו חברה משותפת, זה לא משחקים ברחוב, ואנחנו נגמור את זה. יש לנו עוד פרויקט,

מר יוסי חן: אבל זה כמות קטנה של יחידות על שטח ענק. אי אפשר לקחת את השטח הזה ולבנות שם,

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא השטח ההוא. בשטח הגדול שאתה מדבר,

מר יוסי חן: אני אומר, סך הכול מה שעומד היום, כל ה"בית בכפר", כל השטח שהוא תופס, עם השטח שאתה מדבר עליו שאתה רוצה הנוסף,

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא למטה.

מר יוסי חן: למטה, אני יודע, על כל הפינה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל יש תב"ע. אני מסביר לך עוד פעם. אם אתה תשנה את התב"ע, בעוד 5 שנים זה יקרה.

מר אלי שבירו: אבל אנחנו לא יכולים לקדם את זה בלי לשלם את ה-750.

מר רון נחמן-ראה"ע: לעיריית אריאל אין את הכסף והחברה הכלכלית לא יכולה לקבל את הכסף בשביל הדבר הזה. יש לנו עוד פרויקט עם בן עיון, שביקשתי גם איתו לסגור את הדברים, זה של מועצת הפועלים. שני דברים יש לנו, של אריאל והחברה של בן עיון נמרודי.

מר אלי שבירו: השאלה מי צריך לשלם את ה-750,000. הרי אנחנו לא יכולים להתקדם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אם אנחנו נשלם את ה-750,000, בן עיון בכל מקרה הולך לבית משפט שהוא רוצה להיכנס בעניין הזה. זה סיפור, אני לא רוצה להיכנס לזה עכשיו.

מר יהונתן רימון: אני אומר דבר אחד, הכוונה במה שכתבתי זה לקיים את הפרויקט של "בית בכפר" בשנה הקרובה. ואנחנו לא חברה פרטית, זה בקרקע של העירייה, צריכים לעשות את זה בצורה מסודרת. אחד מהויכוחים זה מה מערכת היחסים עם בן עיון נמרודי שהיו שותפים בשלב הראשון של הפרויקט. מהן זכויותיהם?

מר רון נחמן-ראה"ע: הם מימנו את הדברים.

מר יהונתן רימון: האם הם קשורים לדוגמא במכרז בשלב השני של הפרויקט? כלומר, יכול להיות שקיבלו בלי מכרז. זה שאלות לא פשוטות. אני מעריך שבמסגרת בניית המודל הכלכלי ויציאה להמשך הבנייה שם, אני לפי הסיכום שלי עם ראש העיר, אנחנו בודקים את האפשרות כן לעשות את זה ביחד עם בן עיון נמרודי, אנחנו בודקים לעשות את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: במקום לריב, בוא נבנה ביחד ונגמור את העסק.

מר יהונתן רימון: כי מתוך ריב לא בונים. במסגרת הפיתוח הנוסף, כלומר בניית הפרויקט, אנחנו מעריך שיימצא הפיתרון לאותם 750,000 שקל לפיתוח. זה, כשבונים, 750,000 שקל הולך להיות כסף קטן. כשלא בונים, אז אין לאף אחד כסף לזה. אז לכן, כיוון שהחליטו, אפשר לבנות היום, הבעיה הזו תיפתר במסגרת אותה עסקה שנעשה איתם.

מר רון נחמן-ראה"ע: אותו דבר יש לנו עם מועצת הפועלים.

מר יחיאל טוהמי: מה זה קשור? סליחה. מה קשור 750 לעסקה הזאת? מה זה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע: חבריה, תעשו לי טובה, זו לא ישיבת דירקטוריון.

מר יהונתן רימון: מישהו צריך להוציא את הכסף הזה מהכיס.

מר פבל פולב: זאת אומרת, אין לך כסף.

מר יהונתן רימון: נכון. לזה אין. החברה הכלכלית אין לה 750,000 שקל לפרויקט הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: יהונתן, אתה לוקח לי יותר מדי זמן, שעה על הקטע הזה.

מר יהונתן רימון: מתנצל.

מר יוסי חן: אבל יש לי שאלה בנושא הזה. לכמה זמן כל השותפות הזו, אם אני מחר ראש עיר ואני רוצה לעשות שינוי תב"ע במקום ולבנות שם מאות יחידות, האם אני תקוע, ואני רוצה לדעת לכמה זמן העסקה הזו אמורה להיות שם עם המבנים האלה, לתפוס את השטח שהוא לב העיר?

מר יהונתן רימון: אני, אם רון ירשה לי, משפט אחד. לבנות מאות יחידות באריאל לוקח שנים רבות.

מר יוסי חן: אני רוצה מחר לקדם תב"ע שבעוד שנים אני אגיע למצב שאני אוכל לפנות את השטח. תשאיר את זה בשבילנו. אני שואל אם אני יכול מבחינה חוקית לפנות את המקום

ובלי להינזק, בלי שהעיר הזו תינזק.

מר יהונתן רימון : אני לא מהנדס העיר בנושא - האם יאפשרו בשכונת מגורים לבנות מאות יחידות דיור לגובה? אני מעריך שלא, מבחינה תכנונית.

מר יוסי חן : יש שם בניה לגובה.

מר יהונתן רימון : צמוד לא. אבל אני לא מהנדס העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, אנחנו לא ועדת בניין ערים.

מר יוסי חן : השאלה אם מסתבכים פה לטווח הארוך, שמשתלטים על שטח גדול מאד ונותנים שם כמות מזערית, עם הצפיפות של העיר. העיר הזו הרי הולכת וגדלה וזה מרכז העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, זה בסדר.

מר יוסי חן : מה זה יוסי?

מר רון נחמן-ראה"ע : זה לא יהיה מרכז העיר.

מר יוסי חן : למה לא?

מר רון נחמן-ראה"ע : כשאני אשב איתך, אמרתי לך שקבעתי איתך שנשב, פעם אחת אני אסביר לך לאיפה העיר הולכת.

מר יוסי חן : העיר הולכת לכיוון אזור תעשייה אריאל מערב. כל אחד שיושב פה יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : אם אתה יודע, אז אין ישיבה וגמרנו את העסק.

מר יוסי חן : אבל, רון, אני אומר לך באמת, אנחנו פה, יש פה איזה מצב אבסורדי. אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה. החברה של "בית בכפר", כמה היא מכניסה לך כל שנה?

מר רון נחמן-ראה"ע: שום דבר.

מר יוסי חן: אז למה להשקיע 750,000 שקל?

מר אלי שבירו: לא נכון. מופיע. מופיע 600,000 שקל.

מר יוסי חן: אם לא נכנסת הכנסה, אז למה להוציא מקופת העירייה 750,000?

מר אלי שבירו: לא, נכנסת, מה קרה לך? תפתח את ה -

מר יוסי חן: לא, הוא אומר שום דבר.

מר אלי שבירו: מה פתאום? מופיע בתקציב 600,000 שקל.

מר יוסי חן: 600,000 בשנה? אתה מבין? החלק שלנו הוא מזערי, אז למה שעיריית

אריאל תשים 750,000 שהחלק שלה הוא פרוטות?

מר יחיאל טוהמי: אני אסביר לך למה, בחוץ.

מר יוסי חן: תסביר לי גם פה. אני מוכן לשמוע.

מר יחיאל טוהמי: אני לא יכול להסביר לך פה.

מר יוסי חן: יש דברים שאני לא קולט.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתם יושבים פה,

מר יוסי חן: רון, באמת אני אומר לך, נעשים פה דברים בעיר הזאת, שאנחנו חברי

מועצה,

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לא יודע על מה אתה מדבר. מה נעשים דברים?

מר יוסי חן: באמת שאני לא יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה עוד לפני שהיית חבר מועצה בכלל. על מה אתה מדבר?

מר יוסי חן: אני יודע. אני יודע. בשביל זה אני שואל.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה רוצה לדבר הלאה? אני שותק, כמה שאתם רוצים.

מר יוסי חן: לא, הנה, שתקתי.

מר יחיאל טוהמי: יוסי, בוא נסיים.

מר יוסי חן: לא, יש לי עוד שאלות בקשר לחברה הכלכלית. דרך אגב, אני, למען הסדר הטוב, הכנסתי מכתב וביקשתי לפצל את החומר. ידעתי שיש פה הרבה שאלות ויש פה הרבה חומר. לצערי, חבל שלא נעניתם לזה, כי פה הכנסתם חומר של 3 ישיבות ואתם תראו שהחברה האלה היום יישבו פה עוד הרבה שעות, ואני לא יודע אם נצליח להכניס את כל החומר הזה לדיון היום. ולא נספיק גם לדעתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: דברו כמה שאתם רוצים.

מר יוסי חן: אלא אם כן נתחיל 'לחפף'.

מר רון נחמן-ראה"ע: יהונתן, היא שאלה אותך את השאלות. תן לה את התשובה.

מר יהונתן רימון: השאלה השניה שלך היתה,

גב' שירה דקל: על פארק הנחל והמזרקות, התחזוקה. והשניה על ליווי והפעלת מרכז הספורט.

מר יהונתן רימון: לגבי פארק הנחל – אנחנו מחזיקים לא את כל הפארק. אנחנו עוסקים במערכות המים של הפארק. זה מה שאנחנו עוסקים. של המזרקות זה לא בתוך הפארק, ויש של מערכת המים בתוך הפארק.

מר אלי שבירו :

אבל המזרקות לא עובדות.

מר יהונתן רימון :

חלק כן, חלק לא.

מר פבל פולב :

אף אחת. רק ביום העצמאות.

מר יהונתן רימון :

אני לא יודע כרגע. אני רק יודע שהמזרקות לדעתי רובן כן עובדות,

מר פבל פולב :

לא, לא, אני מקבל כל שבוע טלפון מילד בן 4 שאומר לי – פולב, איפה

המזרקה?

גב' שירה זקל :

אולי הן עובדות, אבל אין מיס. אני לא יודעת אם הן עובדות, אין שם

מיס, זה יבש.

מר יהונתן רימון :

אני רק יודע דבר אחד, בודקים אותנו היטב וכשהמזרקות לא עובדות

אנחנו לא מקבלים כסף, כי יש ויכוח על זה.

מר יוסי חן :

אף פעם לא עבדו. עבדו פעם המזרקות?

מר יהונתן רימון :

אני לא התכוונתי לתת דיווח על המזרקות, אז אני לא יודע בעל פה. אני

רק יודע את הויכוחים שיש.

מר רון נחמן-ראה"ע :

הפארק, מחר אני יושב עם שני יושבי הראש של הקרן הקיימת. את

הפארק הזה הקימה הקרן הקיימת. הפארק הזה הוקפא ב-92, עם ההקפאה של הבניה ביהודה ושומרון. עד היום הושקעו בפארק הזה 8 מיליון שקל, מה שאני הבאתי מקרן קיימת והיה שם שיתוף פעולה, איך קוראים לו שנפטר מבנימינה, שהיה חבר ליכוד, הוא היה יו"ר עמית של קרן קיימת. מחר אני יושב עם יושבי ראש הקרן הקיימת, כי הכסף שקיבלנו להשלמת הפארק נתן נתניהו לפני 3 שנים בביקור שלו כאן. הוא נתן 2 מיליון להיכל התרבות ועוד 3 מיליון לגמור את הסיפור של הפארק. ואנחנו יושבים מחר בשביל לקדם את זה. יש את האדריכל והולך להיות שם שינוי טוטאלי. הכספים האלה נתקעו, הם נמצאים היום עבורנו וזה יהיה, החודשים לקראת הקיץ, הפארק הזה כולו יעמוד בצורה אחרת לחלוטין.

לגבי המים – יש בעיה בגובה המים, שילד לא יפול בפנים. יש שם גם בעיות של מן מעקות כאלה. הולכים להרים את הבניה בתוך המדרכה, שיהיה בסך הכול 20 ס"מ מים, שלא יכולים ליפול, עם כל מיני דברים אחרים. יש תוכנית שלמה שאני אביא את זה לפה, מהאדריכל שתכנן את כל הדברים האלה. זה יהיה בישיבה של הוועדה המקומית לתכנון ובנייה, שתראו איך ייראה הפארק. יש לנו בעיה בחלק המערבי, שיש שם מעבר מתחת לכביש, כל הקטע הזה לא מסודר. אתם יודעים, הדברים לא גמורים. והקטע שהחברה הכלכלית אחראית לזה, עוד פעם, הקרן הקיימת, הם אחראים והם החליפו את המכונות והם עשו את כל הדברים האלה, לרבות היציקה של הבטון, של כל התעלות האלה עם המים.

ולכן, כל הדבר הזה הוא בטיפול ואחריות הקרן הקיימת. הם אבל עושים את התפעול השוטף. כשאנחנו נגמור עם הקרן הקיימת ונקבל את הפארק כולו, מסירה של העבודות האלה, אז זה יעבור לרשות עיריית אריאל. כרגע אנחנו הולכים להשקיע פה למעלה מ-3 מיליון שקל ממענקים, שאמרתי לכם, ראש הממשלה נתן, ואני דורש מהקרן הקיימת לתת את החלק שלהם מול 3 מיליון של ראש הממשלה, הם צריכים לתת גם כן את הקטע שלהם, ועל זה הישיבה מחר. זה הקטע של הפארק הזה. הוא פארק יפה וטוב.

*** עו"ד אריאל עזריה חזר לישיבה ***

- גב' שירה דקל** : רק חבל שהוא נראה עכשיו ככה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : בחורף רואים אותו פחות טוב מאשר בקיץ. בקיץ תראי אותו.
- גב' שירה דקל** : רון, זה עצוב מאד לראות אותו ככה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : בקיץ את תראי אותו. היום אין לך,
- גב' שירה דקל** : דרך אגב, גם בקיץ הוא היה ככה לדעתי.
- מר אלי שבירו** : גם בקיץ הוא היה ככה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אבל אני מסביר לך שחסר 4 מיליון שקל. מה את רוצה עוד?
- מר יוסי חן** : אבל יש פה, רשום בדו"ח הוצאות של תחזוקה.

- גב' שירה זקל** : אני הבנתי, רון. עזוב, אני לא מדברת על זה. לא על זה באתי בטענות.
- מר יוסי חן** : אנחנו רואים שהפארק לא מתוחזק.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : יהונתן, יש עוד משהו?
- מר יוסי חן** : לי יש עוד כמה שאלות.
- מר אלי שבירו** : ממה נובעת העליה בהוצאות הנהלה וכלליות? יש עליה של חצי מיליון שקל.
- רו"ח מוטי משיח** : טעיתי בהוצאות השכר ויש על זה ביאור למטה, יש על זה הסבר.
- מר אלי שבירו** : מה זה אומר?
- מר יהונתן רימון** : מה שקרה זה שבתחילת 2012 ו-2011 אנחנו שילמנו, זה מה שכתוב ביאור, אנחנו לקחנו את היכל התרבות ואת המשכורות של גוונים,
- מר רון נחמן-ראה"ע** : בתקופת בינים.
- מר אלי שבירו** : המשכורות הראשונות של גוונים?
- מר יהונתן רימון** : של גוונים. ואנחנו שילמנו אותן וקיבלנו החזר עליהן. אז כנגד הגידול בהוצאות השכר היה גידול בהכנסות מהעירייה ומגורמים חיצוניים.
- מר אלי שבירו** : מה זה השכר של גוונים?
- מר רון נחמן-ראה"ע** : חברה בהקמה, בחי"ך. באוגוסט אנחנו קיבלנו החלטה, הקמנו את החברה,
- מר אלי שבירו** : לא, אנחנו לא קיבלנו החלטה שאנחנו משלמים שכר לגוונים.

- עו"ד שרון שטיין:** אני לא יודע, יהונתן, למה אתה אומר, זה לא שכר של גוונים.
- מר פבל פולב:** אתה מתבלבל, יהונתן.
- עו"ד שרון שטיין:** זה שכר של היכל התרבות.
- מר אלי שבירו:** אני שמעתי נכון.
- מר יוסי חן:** לא, אמרת שעיריית אריאל העבירה כסף לחברה הכלכלית והחברה הכלכלית העבירה לזה? מה, היית צינור העברה? אני שומע נכון?
- מר רון נחמן-ראה"ע:** כן, כן, כן.
- מר יוסי חן:** כן? יש אופציה כזאת?
- מר רון נחמן-ראה"ע:** כן, כן. כיוון שהעירייה אישרה להקים חברה והיא עוד לא קמה ולא שום דבר, אבל צריך להחזיק את כל הדברים האלה, ואז זה אושר,
- מר אלי שבירו:** אבל לא, אנחנו לא אישרנו את זה. רון, אנחנו לא אישרנו,
- מר רון נחמן-ראה"ע:** בסדר, תלך למבקר המדינה.
- מר אלי שבירו:** אנחנו לא אישרנו להעביר,
- מר רון נחמן-ראה"ע:** תעשה לי טובה,
- מר יוסי חן:** יש מבקר עירייה, למה מבקר המדינה?
- מר רון נחמן-ראה"ע:** אבל אני לא רוצה להתווכח איתו.
- מר יוסי חן:** יושב פה מבקר עירייה, שיסביר לי את ה -

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה להתווכח.

מר יוסי חן: את התעלומה הזו.

עו"ד שרון שטיין: זה שכר שהעירייה הוציאה על היכל התרבות.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא רוצה להתווכח. אני לא מתעסק בדברים האלה.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור לחברה בכלל.

מר אלי שבירו: אנחנו להיכל התרבות אישרנו הקצאה תקציבית. בתקציב של העירייה אנחנו אישרנו.

מר פבל פולב: אריה, זה לא נושא גדול. אני יכול כיו"ר ועדת ביקורת לקבל איזו שהיא התייחסות? כי ראש העיר עכשיו לא יתייחס, אני בטוח. אני יכול לקבל שתלמד את החומר?

מר אריה ברסקי: אני אלמד את החומר ואני אתייחס.

מר פבל פולב: תודה.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר. הלאה.

מר יוסי חן: אני רוצה שני דברים: אחד – קודם כל, בדירקטוריון הזה, לאריה. אריה, אני כבר דיברתי איתך לפני שנתיים, אני התפטרתי מהדירקטוריון הזה, גם באריאל מערב, ולא מינו חבר מועצה נוסף מאז. האם זה תקין? זה ניהול תקין שאפשר לנהל עם שני חברי מועצה? אני רוצה לדעת, מבחינת ה –

מר אריה ברסקי: יש פה אבל את המנכ"ל.

מר יוסי חן: מבחינת תקינות של חברי מועצה.

מר יהונתן רימון :

בדירקטוריון אחד יש 6 חברים.

מר יוסי חן :

אין לך 3 חברי מועצה.

מר יהונתן רימון :

אני מסביר. בדירקטוריון אחד יש 6 חברים, זה מתחלק שליש-שליש-

שליש. בדירקטוריון השני יש 8 חברי דירקטוריון, זה מתחלק 2-3-3. זה נבדק על ידי המבקר החיצוני וזה ודאי תקין.

מר יוסי חן :

לא מחייב שיהיו,

מר יהונתן רימון :

אין חובה.

מר יוסי חן :

אין חובה?

מר יהונתן רימון :

לא. להיפך, החובה חלה לגבי נציגי ציבור ונשים.

מר יוסי חן :

הבנתי. אני מבקש בדיקה של הדבר הזה ואני מבקש את זה בכתב. אני

רוצה לקבל בכתב שאין חובה, שאני אדע מה לעשות עם זה. כי אני קראתי את החוברת ואתה טועה ומטעה. אבל תבדוק את זה בבקשה.

עכשיו יש לי כמה שאלות: אחת - הרכוש הקבוע, בעמוד 4 – אתה יכול להסביר לנו פחות או יותר מה זה הרכוש הקבוע ועל סמך מה תובעים רכוש קבוע? מה זה?

רו"ח מוטי משיח :

הרכוש הקבוע זה בעצם עלות ההשקעה, בעיקר במרכז הספורט.

מר יוסי חן :

עלות ההשקעה במרכז הספורט?

רו"ח מוטי משיח :

בעיקר. זה הסכום העיקרי. יש חלוקה של הרכוש הקבוע לפי סעיפים,

אתה יכול לראות.

מר יהונתן רימון :

המספר הגדול זה מרכז הספורט.

רו"ח מוטי משיח :

רכוש קבוע – אתה רואה את ההרכב – קרית ספורט אריאל – 35 מיליון

שקל.

מר פבל פולב : איפה אתה קורא, באיזה עמוד?

רו"ח מוטי משיח : זה בעמוד 10. ציוד קרית הספורט – 657,000. ריהוט וציוד – 108,000.
סך הכול – 36 מיליון שקל.

מר יוסי חן : כמה סך הכול עיריית אריאל השקיעה במרכז הספורט?

מר יהונתן רימון : 35 מיליון שקל.

מר פבל פולב : זה כולל מבנה.

מר יהונתן רימון : כן, בעיקר המבנה.

מר יוסי חן : וכמה עלה סך הכול הפרויקט הזה?

מר יהונתן רימון : 35 מיליון שקל.

מר יוסי חן : זאת אומרת, הפרויקט עלה 35 מיליון ועיריית אריאל השקיעה 35 מיליון.

רו"ח רוני דנה : החברה הכלכלית.

מר יוסי חן : החברה הכלכלית. עכשיו, מאיפה הגיעו אותם 35 מיליון לחברה הכלכלית?

מר פבל פולב : תרומות.

מר יהונתן רימון : אני אגיד. קרן אריאל גייסה את הכסף,

מר יוסי חן : כמה? כמה מתוך זה קרן אריאל?

מר יהונתן רימון :

למעט 5 מיליון שקל.

מר יוסי חן :

זאת אומרת, מה שאתה אומר, 30 מיליון,

מר יהונתן רימון :

אתם אישרתם הלוואה על 5 מיליון שקל, היתרה היתה של עיריית

אריאל בהשקעת המניות בחברה הכלכלית, שהתבסס על תרומות שראש העיר גייס. אני רק אגיד בכל

זאת, למען התמונה המלאה, היזם גם השקיע כ-4 מיליון שקלים, בין 4 ל-5 מיליון שקלים, גם במרכז

הספורט.

מר יוסי חן :

מתוך ה-35 או בנוסף?

מר יהונתן רימון :

לא, לא, לא, זה לא רשום, בנוסף.

מר יוסי חן :

בנוסף. עכשיו, הזכייין השקיע בצידוד בטח, נכון?

מר יהונתן רימון :

גם בצידוד וגם בבניה.

מר יוסי חן :

אז למה אתם מציינים בדו"חות שלכם פחת על צידוד?

מר יהונתן רימון :

כי גם אנחנו השקענו בצידוד.

מר יוסי חן :

חלק מהצידוד שלכם?

מר יהונתן רימון :

כל הצידוד שלנו. כל הצידוד הוא שלנו.

רו"ח מוטי משיח :

מה שנרכש על ידי החברה, יש פחת.

מר יהונתן רימון :

כל הצידוד שייך בסופו של דבר לחברה. כשהיזם עוזב, כל הצידוד נשאר.

זה ההסכם.

מר פבל פולב :

הוא בא ולקח מוכן הכול.

מר יהונתן רימון: הוא היה חייב על פי ההסכם להשקיע וכל ההשקעות שלו נשארות. אם הוא שם מזגנים, אז המזגנים לא יוצאים החוצה. כל ציוד שהוא השקיע נשאר.

מר יוסי חן: עכשיו תגיד לי, למה יש הבדל כזה גדול בין 2010 ל-2011 בהכנסות ממרכז הספורט הזה? ממה נובע הפער בעמוד 13?

מר יהונתן רימון: זה נובע משני דברים: בעיקר, היה גידול משמעותי בפעילות של המרכז, אנחנו מקבלים אחוזים מזיכיון, וכיוון שבהמשך ההפעלה שלו היה גידול בהכנסות, צפוי גם בשנה הבאה עוד גידול נוסף.

מר יוסי חן: אבל פה יש לך פחות הכנסה. יש לך ירידה, לא תוספת. יש לך ירידה.

מר יהונתן רימון: על פי ההסכם, המינימום זה 160,000 שקל או 4%.

מר פבל פולב: ש-מה זה?

מר יהונתן רימון: זה מבוסס על הכנסות של 4 מיליון שקל לשנה. בפועל, היום ההכנסות מגיעות בין 6 ל-7 מיליון שקל. מרכז הספורט התחיל בספטמבר 2008. עד שגמרנו, לא היתה התחשבנות מסודרת, בטח לא ב-2008, רק ב-2010 גמרנו את ההתחשבנות על 2009, ואז ההכנסות נרשמו.

רו"ח מוטי משיח: ההכנסות הן על יותר משנה בעצם. זאת אומרת, הן התקבלו בפועל,

מר יהונתן רימון: הקודמות, לא עכשיו.

רו"ח מוטי משיח: כן. 360,000 זה על יותר משנה אחת.

מר יהונתן רימון: זה היה גם 9 וגם 10. אם מסתכלים בדו"ח הקודם, אתה תראה שיש שם פחות. היום זה יעמוד בערך על 200,000 לשנה.

מר יוסי חן: 200,000 לשנה. זה ההכנסות שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אפשר לגמור את הסקירה של החברה הכלכלית?

גב' שירה דקל: יש ביאורים לדו"חות הכספיים, בביאור 8 כתוב שהחברה התקשרה עם

קבלן בסוף שנת 2009. מי היה הקבלן? והאם זה מ-2009 אותו אחד עד היום?

מר יהונתן רימון: זו החברה שעושה את הפיתוח באזור התעשייה, השם זה "קדם עבודות

עפר".

גב' שירה דקל: זה אותו אחד מאז ועד היום?

מר רון נחמן-ראה"ע: כן.

מר אלי שבירו: אין בכל שלב, לא יוצאים למכרז? המכרז הוא לכל השלבים?

מר יהונתן רימון: המכרז היה של שלב ג'. המכרז של שלב ב', היה קבלן בשם בן רחמים.

מר רון נחמן-ראה"ע: למה אתה נכנס כרגע?

מר יהונתן רימון: היא שאלה אותי, אני מסביר.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מבין את השאלה הזאת.

מר יהונתן רימון: התשובה היא לא. בשלב ב' – בן רחמים.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה אתה נכנס לי עכשיו למכרזים?

מר יהונתן רימון: בשלב ג' – קדם עבודות עפר. היתה הקפאה, אז שנה וחצי לא עבדו

בכלל. עכשיו הוא מתחיל לעבוד עוד פעם. הפרויקט הזה, היקפו משהו בין 80 ל-100 מיליון שקל, וזה היקף הפרויקט. הוא שילם 7.6 מיליון שקל שבוע לפני ההקפאה.

מר יוסי חן: שאלה אחרונה, לגבי העלות והשירותים שניתנו. אתה מציין פה –

הפעלת קרית ספורט ופנאי – 806,000; ומעונות סטודנטים – 583. זה לא נראה לך סכומים מוגזמים

פה?

מר יהונתן רימון: השני נכון, הראשון לא.

רו"ח מוטי משיח: מתוך ה-806,000, כ-800,000 זה הפחת. גם אני מציין את זה. כמעט הכול זה פחת.

מר פבל פולב: פחת של מה?

רו"ח מוטי משיח: של המבנה ושל הציוד.

מר פבל פולב: את החדר כושר שבנו ב -

מר יהונתן רימון: של הבניין.

מר רון נחמן-ראה"ע: על בניין כזה גדול, יש לו פחת כל שנה.

מר יוסי חן: ברור. אבל יחסית זה בניין חדש.

מר יהונתן רימון: זה צורך מס על מנת להקטין ... זה הוצאות אמיתיות.

(מדברים ביחד)

מר פבל פולב: הוצאות מראש, עמוד 9,

רו"ח מוטי משיח: הוצאה מראש יכול להיות מקדמה על חשבון שנה לאחר מכן.

מר פבל פולב: אני יכול לשים כאן 4 מיליון שקל בלי סיבה? יש סעיף על משהו? אתה אומר לי כאילו זה סעיף שאני יכול למחוק אותו. אם יש סעיף אז צריך לדעת,

רו"ח מוטי משיח: לא, לא, לא, אנחנו בדו"ח הכספי מציגים, הוצאה מראש זו הוצאה ששולמה עבור משהו עתידי, שהוא בפועל התבצע.

מר יהונתן רימון: אני אגיד לך מה זה יכול להיות. ביטוחים, שאתה משלם אותם בספטמבר ועוברים את שנת הדו"ח, זה נקרא הוצאה מראש. הרבה פעמים זה משהו שאתה משלם היום, באמצע שנת הדו"ח, למעשה הוא מכסה משהו עתידי.

מר פבל פולב: אבל זה גדל. זאת אומרת, מבנים גדלו, שטחים גדלו. על מה זה? למה ההפרש בכסף? כי שנה שעברה עשיתם אותו דבר ב-80% פחות.

רו"ח מוטי משיח: זו יתרה מאזנית. היא לא יתרה תוצאתית. זו יתרה מאזנית. שים לב, זה לא שייך למשהו תוצאתי.

מר פבל פולב: עובדים ומוסדות בגין שכר – אני לא הבנתי את הסעיף.

מר יהונתן רימון: זה מס הכנסה וביטוח לאומי. בדרך כלל זה ינואר. זה בגלל שהשכר עלה, אז גם המוסדות עולים במקביל.

מר פבל פולב: לגבי קבלן קיבלת תשובה, שירה?

מר יהונתן רימון: כן, כן, היא קיבלה.

מר יוסי חן: אתה, כרואה חשבון שלהם, הוצאה של 2 מיליון שקל בהנהלה וכלליות, זה נראה לך סביר לנפח העבודה פה?

רו"ח מוטי משיח: ההיקף הוא אדיר של הפעילות פה.

מר יוסי חן: היקף אדיר?

רו"ח מוטי משיח: כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: חברים, אני מאד מודה לך. לא צריך להצביע, זה רק דיווח. תודה רבה יהונתן.

3. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של המועצה הדתית אריאל.

השתתפו בישיבה: מר עמוס צוריאל, מר משה קורנפלד

מר עמוס צוריאל: בשנים האחרונות יחס התמיכות שאנחנו מקבלים מהמוסדות, קרי הדתות והעירייה, השתווה, והיום הוא 50%-50% החל מ שנת 2010. זה תודות לפעילות של ראש העיר, דפק שם על השולחן, ובמקום ה-40-60 לרעת העירייה, זה השתווה ל-50-50. אנחנו קיבלנו לדוגמא בשנת 2011, 976,000 שקלים מהעירייה, הדתות העביר קצת פחות – 975,828. משרד הדתות העביר גם כיסוי גירעונות – 372,600 שקלים ועוד 50,000 שקלים לפיתוח בית העלמין. מההכנסות העצמיות שלנו ב-2011 הגיעו ל-780,000 שקלים, מתוכם כ-500,000 שקלים רק הכנסות משירותי קבורה. זאת אומרת, ביטוח לאומי בעיקר. המכירות של קברים נכנסים לקרן פיתוח בית העלמין.

אנחנו סיימנו את השנה בעודף של 903,000 שקלים, זאת התוצאה מפרישתו של כבוד הרב שלום נגר שליט"א, הוא פרש לגמלאות בסוף 2009 ועדיין לא נבחר רב ראשי לאריאל. אני רוצה לציין שלא נבחר לא בגללנו, ההשחיה היא מצד משרד הדתות והרבנות הראשית. כיום מכהן כבוד הרב שלום צדוק שליט"א, הוא הרב של בני עיש, הוא מגיע אחת לשבוע ועושה כאן עבודה נפלאה.

חלוקת העודפים שנוצרו – חילקנו אותם לדברים שהם ישמשו אותנו לפיתוח. 241,000 שקלים כיסוי רכוש קבוע, זה ציוד שקנינו, ציוד לבית העלמין וגם למקוואות. במקוואות הכנסנו מערכת לחימום מים חדשה, במקום הסולר, הכנסנו מערכת חשמלית וגם מערכת סולארית, שהיא בסביבות כ-180,000 שקלים. הקצינו 247,000 שקלים לקרן בית העלמין. אנחנו ממתנינים שבעזרת השם נקבל שטח חדש במורדות פארק תעשייה מערב של אריאל. בשבוע שעבר ראש העיר טיפל בעניין מול לשכת שר הביטחון וברגע שנקבל את השטח, אספנו בערך כ-500,000 שקלים. זאת אומרת, גם השנה אנחנו מקצים כספים. סך הכול יהיה לנו 500,000 שקלים להתחיל לפתח. היום נשאר לנו בבית העלמין סך הכול 14 קברים. אם הודעתי על 15 קברים, היום נקבר מישהו – נשאר 14 קברים בסך הכול. כמו כן, אנחנו הקצינו 354,000 שקלים, שמיועדים לפיתוח מקוואות וגם לעירובין וגם לפיתוח או שיפוץ משרדי המועצה הדתית.

בסך הכול נשאר לנו 17,000 שקלים, שהם משמשים אתנו ב-2012 לכיסוי פעילות שוטפת. זה פחות או יותר.

מר אלי שבירו: דרך העליה לבית העלמין, זו אחת הבעיות המרכזיות שתושבים באים ומתלוננים.

מר עמוס צוריאל: הבעיה מתחילה במועצה אזורית שומרון ומסתיימת שם. אנחנו ניסינו

להיכנס לעבודות של סלילת הכביש לפני כ-5 שנים, הם לא אפשרו לנו לבצע את העבודות, כי הם טוענים שהכביש הזה אמור לשרת את אזור התעשייה העתידי שאמור להיבנות מסביב לבית העלמין. זאת אומרת שהכביש שהם מתכננים הוא כביש ששווה בסביבות 700,000 שקלים, רוחב של 7 מטר מינימום, עם מדרכות, עם כיכר וחניות לאוטובוסים. הוצאות כאלה אנחנו לא היינו מסוגלים להוציא, רצינו להוציא בסביבות 70,000 שקלים שהעירייה הסכימה לתת לנו. יש לנו התחייבות של הגזבר, היא נמצאת כאן איתי, והם לא הסכימו שאנחנו ניכנס לשם. ניסינו לעשות את זה במשותף, להגדיל קצת, הנה, זאת ההתחייבות של הגזבר,

מר יוסי חן: אנחנו מכירים את זה. אנחנו אישרנו את זה פה במועצה.

מר עמוס צוריאל: יפה. אז אתם יודעים את זה. ניסינו להגדיל את האומדן עד 250,000 שקלים והעירייה היתה מוכנה, לפחות הגזבר כך אמר לי, שמוכנים להגדיל את ההקצבה ל-125,000 שקלים, והמתנו לתשובה של המועצה האזורית שומרון. אחרי דין ודברים, אחרי שיחות ארוכות, סוף סוף אנחנו מתקדמים לכיוון. היום קיבלתי מכתב מגיוש, שהוא הגזבר של המועצה האזורית שומרון, שהוא משום מה שואל אותי אם אני קיבלתי את העדכון של האומדן החדש מיפים והאם העירייה התחייבה על מחצית הסכום. אז כתבתי לו ככה: לא קיבלנו אומדן מעודכן מיפים ואני ממתין שהם ידאגו לזה, ככה סוכם בשיחה האחרונה. וכתבתי לו שברגע שנקבל אומדן מעודכן, פלוס התחייבות של המועצה האזורית שומרון למימון מחצית העלות, אז גזבר העיר בוודאי יוציא התחייבות מקבילה. וזה מה שסוכם איתו בשיחת ועידה יחד עם גרשון ועדיין לא קיבלנו. אני מעריך שבקרוב מאד נקבל את כתב הכמויות המעודכן ונצא לדרך. מה שכן, המועצה האזורית שומרון מבקשת לבצע את עבודות סלילת הכביש.

מר מקס צ'רנוגלז: הבנתי נכון? הכביש שהם מתכננים יכול גם את הכניסה לבית הקברות, כן?

מר עמוס צוריאל: כן, כן, זה לפי התוכנית שלהם.

מר רון נחמן-ראה"ע: כל הקטע מאיפה שהכניסה לאזור תעשייה ברקן ועד בית הקברות, זה הסיכום. אני סיכמתי את זה עם משרד הדתות ועם כולם. אבל אמרתי לכם, עוד פעם, הם חזרו בהם מכל הדברים האלה.

מה שעמוס סיכם שם, אומדן של 150,000 או 140,000, זה לא 140,000, עמוס, זה 250,000. ולכן אנחנו צריכים להגדיל מ-70 ל-125 את החלק שלנו והם את החלק שלהם ולגמור סוף סוף את הדבר הזה. אני

מקווה שזה יהיה.

לגבי בית הקברות – אנחנו איתרנו, אתם רואים במפה הגדולה את אזור התעשייה אריאל מערב. לכיוון הכפר בורקין, יש שם עוד, מה שנקרא אדמות סקר – אדמות שעוד לא הוכרזו כאדמות מדינה, אבל הם נגמרו מבחינת הבדיקה שזה אדמות מדינה. ביקשנו שם, על הכביש של בורקין, בהמשך לאזור התעשייה, שיהיה שם בית קברות של אריאל. סיכמנו עם מסיקה, עם שר הדתות, שבקטע שנכנסים מכביש חוצה שומרון לכביש שהולך לפדואל עלי זהב, איפה שיש את האנטנה הגדולה, לעשות שם אזור תעשייה אזורי. לצערי הם לא הלכו לכיוון הזה, לא נתנו תשובה לשר הדתות, ולכן, בלית ברירה, כשעמוס בא עם הצפי שיש לו – 15 קברים, היום 14, זה נמצא בטיפול בשביל להוציא מהשטח שהוא עוד לא אדמות מדינה, להוציא 20 דונם ולעשות אותו שטח לבית קברות. זה נמצא בטיפול אצל שר הביטחון, ראש המינהל האזרחי, כולם, על מנת לעשות תב"ע נקודתית בדבר הזה שדיברנו קודם על העניין של בתים. אני מדבר אתכם על בית קברות.

אני ישבתי עם שר הביטחון בשבוע שעבר ועם ראש המינהל האזרחי, כל העולם מתעסק בדבר הזה, ואני מקווה שאנחנו נגמור בקרוב. אם לא, אמרתי לעמוס, אנחנו נעלה על הקרקע, עם אישור שלהם, בלי אישור שלהם, שיהיה בפרוטוקול כאן, ולא יכול להיות מצב שאין לנו איפה לקבור את המתים שלנו, בעוד שהמועצה האזורית עושה עכשיו בית קברות חדש, יחד עם אורנית, על הקו הירוק. זו תעשייה לא נורמאלית, תעשייה של קברים. מוכרים את זה בהון תועפות. אז הם עושים שם בית קברות שלהם ובעניין הזה שלנו, אנחנו לא יכולים לעשות שיתוף פעולה. ביקר יש בית קברות שלהם, בנופים יש להם את בית הקברות, בעלי, כל אחד יש לו את בית הקברות, ופה אנחנו צריכים בית קברות אזורי. למה אזורי? אזורי, שמשדד הדתות מסייע באיזה שהם כספים, במן matching כזה. ואם זה בית קברות מקומי, זה לא יהיה.

אז מה לעשות? אנחנו נמצאים פה בין שומרון ובין בנימין והבעיות הן לא פשוטות. עמוס, אני אומר לך דבר אחד, הודעתי את זה גם לשר הביטחון, הודעתי את זה גם לשר הפנים, ברגע שלא תוכל לקבור יותר, ניסע עם העגלה עם המתים ישר למשרד הביטחון. אין מה לעשות. ניקח שם מישהו לעלות על הקרקע, אני אומר לך דוגרי, לא תהיה ברירה. אמרתי להם את זה.

מר פבל פולב: אין ברירה.

מר יוסי חן: שלא נצטרך להגיע לזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זו שערוריה, פשוט.

מר יחיאל טוהמי: אני רואה את הדו"חות, אני רואה שאתם מאוזנים, מסודרים, אין

משכורת של רב, את המשכורת שלך – אתה ממונה, נעשתה עדנה במועצה הדתית. אני חושב שצריך להביא רב פה לעיר הזאת. לא יכול להיות, עם כל הכבוד לרב, אני אוהב אותו, איש מקסים, באמת, איש אשכולות,

מר פבל פולב: אתה מדבר על משרה מלאה.

מר יחיאל טוהמי: לא יודע, מה שתקבלו החלטה תקבלו את ההחלטה הזאת, אי אפשר שרב יבוא פעם בשבוע, עם כל הכבוד לו, ואני מאד אוהב אותו, איש מקסים.

מר יוסי חן: למה, זה כבר יוצר איזו בעיה מסוימת?

מר יחיאל טוהמי: יש פה קהילה, יש קהילות פה שאין להן רבנים. הם צריכים אותם לשיעורים פעם בשבוע, כל אחד והצרכים שלו. גם להם מגיע את הצרכים המיוחדים שלהם. אני חושב שצריך לטפל בזה ולא להגיד משרד הדתות, זה תלוי בראש העיר אם אתה לא יודע. אני יודע שאתה מכוון תמיד למשרד הדתות, אבל פה ראש העיר קובע. אם הוא ירצה, אז יפרסמו ויהיה רב. רון נחמן לא רוצה בינתיים. אולי זה טוב שהוא לא רוצה, כי זה עוזר לך לאזן את הניירת שלך. אבל תקשיב לי,

מר פבל פולב: רון נחמן נמצא פה. הוא לא יכול לענות?

מר יחיאל טוהמי: הוא שומע. הוא שומע. אולי זה מתאים לך, כי זה באמת אולי איזן אותך טיפה, אולי זה היה לטובה.

מר פבל פולב: אתה יכול להסביר לי מה ההבדל בין רב ראשי ורב שכונות? מה ההבדל?

???

יש לך תקציב יותר נמוך.

מר פבל פולב: רק הכסף? העבודה אותו דבר?

מר עמוס צוריאלי: סמכויות. סמכות רב עיר היא סמכות שהיא מוקנית בחוק, לחתום על תעודות נישואין ועל תעודות כשרות, מה שאין כן רב שכונה. למה הביאו רב עיר מחוץ לאריאל?

מר פבל פולב: אז רב שכונה זה פחות.

מר עמוס צוריאל: שאלו אותי – למה אנחנו לא מינינו פה איזה רב? לנו אין את הסמכות הזאת למנות רב, אין לנו גם את הסמכות לתת לו את זכויות החתימה. לכן הביאו רב עיר מכהן, זה על פי חוק.

מר יחיאל טוהמי: אני עוד לא סיימתי. אני כבר מסיים. אני חושב שזה בסדר שנתיים, מחליף, לא מחליף, זה מעולה, איזנת את עצמך, יש לך כבר קצת כסף,

מר עמוס צוריאל: זאת לא הסיבה.

מר יחיאל טוהמי: אבל תקשיב לי, אתה מאוזן, הרב פרש,

מר עמוס צוריאל: ראש העיר יחד איתי, היינו מספר פעמים אצל הרב הראשי, לא פעם אחת, ודפקנו על השולחן ואמרנו – לא יוכל להיות שבעיר אריאל לא יהיה רב עיר.

מר אלי שבירו: גם צריכה להיות מועצה דתית.

מר עמוס צוריאל: אבל אם אומרים – זה בדיון, ושר הדתות אומר – אנחנו חושבים על כך. ואני לא מבין למה. בכל אופן, אני יודע שבמקומות אחרים, גם מתעכבת בחירת רב עיר מספר שנים,

מר יחיאל טוהמי: למה?

מר עמוס צוריאל: מכל מיני סיבות שהן לא תלויות בנו. בהתחלה היתה ועדה שהיתה צריכה לקבוע קריטריונים חדשים וזה עיכב 6 שנים בחירת רבנים. לא רק באריאל, בכל הארץ. לא רק רבני ערים, גם רבני שכונות. היום מתחילים לטפס את לאט בחירת רבני ערים. אני מקווה שבקרוב מאד, אני יודע שדעתו של רון, רק לפני מספר חודשים היינו אצל שר הדתות, בנושא הזה.

מר יחיאל טוהמי: לא היה פרסום?

מר עמוס צוריאל: אנחנו לא קיבלנו פרסום.

מר אלי שבירו: עמוס, אני מבקש גם כן להגיד משהו שיהיה גם כן לפרוטוקול.

אני חושב שהעיר בכלל צריכה גם מועצה דתית. אתה הממונה, אני מאד מכבד אותך ואני מאד מעריך את מה שאתה עושה, אבל אני חושב שההתנהלות בעיר חייבת להיות כמו בכל עיר מתוקנת, שבה יש מועצה דתית, יש נציגי ציבור, וההחלטות של מה עושים ואיך עושים נערכות בצורה מסודרת. ההחלטה לגבי מועצה דתית זו גם החלטה שלנו בסופו של דבר, זו גם החלטה של ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי : אני חושב שבקטע הזה רון עשה בשכל, בקטע של ממונה. אתה יודע כמה יו"ר מועצה דתית קיבל משכורת? הוא עשה פה דבר גדול. המועצה הדתית קרסה, לא היה כסף. בסדר, אני בעד שיהיה סדר. המועצה הדתית קרסה, לא היה כסף בכלל, שכר יו"ר המועצה הדתית היה 35,000 שקל, רב – 43,000 שקל. שלושת רבעי מהתקציב הלך לרב והלך ליו"ר המועצה הדתית. אני אומר לך, באמת, פה נעשה דבר חכם – שמנו ממונה, עם אלי ארביב שהוא היום הגזבר, מה התפקיד שלו?

מר רון נחמן-ראה"ע : חותם שני.

מר יחיאל טוהמי : חותם שני. לכל הדעות איש שאמון, לפחות עלי אני יכול להגיד.

מר פבל פולב : הוא בהתנדבות עובד.

מר יחיאל טוהמי : כן, בהתנדבות. אני חושב שפה נעשה מעשה, באמת, שייאמר לזכותו של רון, אני אומר את זה באמת, להגיד לו גם מילה טובה,

מר יוסי חן : יחיאל, אבל מה שאלי אומר – בוא נשים נציגי ציבור במועצה הדתית.

מר יחיאל טוהמי : אתה יודע איך זה הולך?

מר יוסי חן : לא. תסביר לי.

מר יחיאל טוהמי : זה סיפור, יוסי. אתה יודע איך בוחרים מועצה דתית?

מר יוסי חן : לא.

מר יחיאל טוהמי : זה הולך לפי מפתח חברי המועצה, רב, משרד הדתות.

מה הבעיה? ככה יהיה יותר שקיפות.

מר יוסי חן :

אני לא זוכר את המועצה הדתית פה עד עכשיו שהיתה איזו שהיא עדנה.

מר יחיאל טוהמי :

אבל בוא, אתה יודע מה,

אבל לא ניסינו את זה בקדנציה הזאת. עד כמה שאני יודע בקדנציה הזו

מר יוסי חן :

לא נתנו לזה צ'אנס.

אני מציע, במועצה הבאה נקבע מועצה דתית.

מר יחיאל טוהמי :

בעזרת השם.

מר יוסי חן :

בסך הכול העבודה נעשית אותו דבר. אני לא ראיתי שום שינוי.

מר עמוס צוריאל :

חברים, לא תהיה מועצה דתית עד תום הקדנציה הזאת. פשוט להגיד

מר רון נחמן-ראה"ע :

לכם את הדברים על השולחן. אני לא הסכמתי להקים מועצה דתית וכשראש העיר לא מסכים גם שר הדתות לא יכול למנות, כי זה הולך ביחד. כן רציתי להביא שני רבני שכונות – אחד שיהיה נוסח אשכנז ואחד נוסח ספרדי. ואמרתי, צריך להיות לשני הציבורים, זה יעלה פחות כסף מאשר משרת רב. בכל מקרה, מה שיש כאן, היום, עד הבחירות לא ימנו שום רב ושום דבר אחר.

שבירו, חשוב שתדע דבר אחד, שהיה פעם שר הפנים ושר הדתות היה השר יוסף בורג, אז הרב שהיה פה, שמונה, אז הוא היה יחד עם המפד"ל. אחר כך, כשהיו צריכים למנות אותו לתפקיד אחר, אז הוא פתאום עבר למקום אחר וכן הלאה וכן הלאה.

אותי מעניין שיבוא לפה בן אדם, רב, שזה מינוי לכל החיים, זה מסמר בלי ראש כשאתה תוקע אותו, עד גיל 70. ותודה לאל, עד שהצלחנו להביא את הרב הזה, שהוא פשוט מדהים האיש הזה, אתה צריך להביא מישהו שהמועצה הזו תלך והמועצה אחריה תלך והישוב ישתנה, ואתה יודע, הכול משנתה חוץ ממנו, עומד שם ככה.

ולכן, אמרתי להם, לכל הגורמים של המערכת השלטונית – מי שנכווה ברותחין לא רוצה גם להיכוות בצוננין. ולכן, לא בוער שום דבר. העניין הזה של מועצה דתית, לפי דעתי, אם הבחירות הקרובות באוקטובר 2013, בעקבות הבחירות אני מניח שיקימו מועצה דתית על פי החוק, על פי כל הדברים האלה. אבל הסיפור שהיה לאריאל מ-81 ועד שהרב הלך, לא היה סיפור שבכל המקומות במדינת ישראל היו הסיפורים. זה הכול.

אז חברה, לא טוב לדבר יותר מדי, גם לגבי אנשים. אני רק זוכר שכשהיה רב באריאל והיתה מועצה דתית נפלאה, כל הדברים האלה היו פשוט נהדרים, אבל לא היתה פעילות כזאת למען הציבור הדתי כמו ב-4 השנים האחרונות. אני יכול להגיד לכם באחריות מלאה. ודי לחכימא ברמיזא. אני עמדתי על כך שעמוס צוריאל ימשיך להיות ראש המועצה הממונה, משלושים וכמה אלף ירד ל-9,000 שקל, והשני לא מקבל משכורת, ואני לא צריך לבזבז את הכספים על כל מיני דברים שהם הסכמים קואליציוניים בכל מיני ישובים במדינת ישראל. ולכן, אנחנו צריכים להיות אחרים. עוד 8 חודשים המועצה הזאת תגמור את העבודה שלה,

מר אלי שבירו: יהיה ראש עיר חדש.

מר רון נחמן-ראה"ע: יהיה ראש עיר חדש, תקווה, אני לא יודע, והכול יהיה בסדר. אני מודה לך, עמוס. דרך אגב, אני רוצה להגיד לכם, דיברנו על הנושא של התקציב, הנה, את זה קיבלתי היום במייל – הנחיות להגשת מסגרת תקציב לרשות המקומית ל-2013. אנחנו נמצאים היום ב-16 לדצמבר, היום הם מוציאים את ההנחיות על 2013. אני עוד לא יודע מה כתוב פה, תראו מה שהולך פה, 65 עמודים. פשוט שתדעו, נצטרך לעשות ישיבה מיוחדת בנושא תקציב 2013.

4. הצגת הדו"חות הכספיים לשנת 2011 של תאגיד המים "יובלים בשומרון (2003) בע"מ".

השתתפו בישיבה: מר יגאל רוזנטל, רו"ח אריה אנגלר

מר רון נחמן-ראה"ע: יגאל, בבקשה.

מר יגאל רוזנטל: ערב טוב לכולם. אנחנו מציגים היום את מאזן 2011. רשות הדיבור לרואה החשבון.

רו"ח אריה אנגלר: שנת 2011, מבחינת תאגיד המים, התאפיינה בשינוי תעריפים. רשות המים שינתה לנו באמצע השנה את התעריפים, הן מבחינת הכמות לצרכן במחיר הזול והן שינוי תעריפים במחירים שהתאגיד משלם מקורות וגובה מהצרכנים. כל השינויים האלה, בסופו של דבר, גרמו לתאגיד הפסד די גדול ב-2011, לעומת שנים קודמות שגמרנו פחות או יותר באיזון.

מר יוסי חן: למה, הורידו לך את התעריפים או העלו לך?

רו"ח אריה אנגלר: העלו את התעריפים ושינו את ההרכב של המכירה.

מר יוסי חן:

אז למה זה פוגע בד?

רו"ח אריה אנגלר: כי הגדילו את כמות המים במחיר הנמוך שמוכרים לצרכן מ-2.5 קוב ל-3.5 קוב. המשמעות של זה, שההכנסות של התאגיד ירדו כתוצאה מזה, כי התקבול היה על התעריף הנמוך. ולעומת זה, בתעריף ששילמנו למקורות היתה עליה קצת. זאת אומרת, זה היו שני דברים מנוגדים אחד לשני שגרמו להפסדים. אני יכול להגיד כבר שכנראה לקראת 2012 אנחנו נתאזן, כי חלו שינויים קצת, גם מבחינת דיווחים של התושבים שקיבלנו כתוצאה מזה גם ממקורות מים במחיר יותר זול והכול התאזן.

בסך הכול התאגיד משקיע, יחסית לגודל של התאגיד הזה, הרבה כסף. בשנת 2011 השקענו בתשתיות מה שנקרא כ-2.5 מיליון שקלים, שזה די מכובד לתאגיד. מה שיכול להיות גם כן גורם ב-2012 שיהיה לנו, מצבנו יהיה קצת יותר טוב. חוץ מזה, אין לי הרבה יותר מה להוסיף, אלא אם כן יש לכם שאלות לגבי המאזן, אני לא רוצה לעבור סעיף סעיף.

מר יחיאל טוהמי:

יש לי שאלה. עמוד 2 – קודם כל, מה המחזור שלכם בשנה? 13-14

מיליון שקל, נכון?

רו"ח אריה אנגלר:

כן.

מר יחיאל טוהמי:

אני רואה פה בעמוד 2, אני רואה שההלוואות שלכם בסביבות

13,219,000, נכון?

רו"ח אריה אנגלר:

כן.

מר יחיאל טוהמי:

שהמחזור שלכם הוא 13 מיליון שקל.

רו"ח אריה אנגלר:

נכון.

מר יחיאל טוהמי:

ממה זה נובע? זה אחד.

רו"ח אריה אנגלר:

מה שקרה, בזמן שהוקם התאגיד,

מר יחיאל טוהמי : ב-2003.

רו"ח אריה אנגלר : ב-2003, הוקם התאגיד, הוא רכש מהעירייה את כל הנכסים, את כל נכסי המים שהיו. הרכישה הזאת שולמה כהלוואה לעירייה, 70% זה הלוואה לעירייה ו-30% בהון מניות. זה הלוואה.

מר יחיאל טוהמי : אבל קיבלתם פה, לפי מה שאני רואה, קיבלתם פה מהעירייה, קיבלתם מענק 5 מיליון שקל. אתם קיבלתם 5 מיליון שקל?

רו"ח אריה אנגלר : לא.

מר יחיאל טוהמי : לא קיבלתם 5 מיליון שקל עבור שנהפכנו לתאגיד אחרי 5 שנים? לא קיבלנו 5 מיליון שקל?

רו"ח רוני דנה : העירייה קיבלה. העירייה צריכה לקבל.

רו"ח אריה אנגלר : העירייה קיבלה בזמן ההקמה מענקים, התאגיד מקבל מענק תאגוד מרשות המים בלי שום קשר.

מר יחיאל טוהמי : אני פשוט ראיתי פה הלוואות שלקחתם, קיבלתם מקרני שומרון 7 מיליון שקל, מבנק דקסיה,

רו"ח אריה אנגלר : זה אותו סיפור, לא, לא.

מר יחיאל טוהמי : ואיפה ההלוואה שקיבלתם? ראיתי 5 מיליון שקל מעיריית אריאל, 4 מיליון שקל מעיריית אריאל, איפה זה עומד? תסביר לי שניה.

רו"ח אריה אנגלר : ביאור 10 בעמוד 15, יש את הפירוט של ההלוואות. יש הלוואות מבנקים – 3 מיליון שקל,

מר יחיאל טוהמי : למה לא מופיע פה אריאל? מופיע אבל מועד הפירעון שלה, מועדי פירעון.

- רו"ח אריה אנגלר** : אין מועד פירעון.
- מר יחיאל טוהמי** : למה?
- רו"ח אריה אנגלר** : למה? כי זה ההסכם עם העירייה.
- מר יחיאל טוהמי** : מה זה הסכם עם העירייה, ש-מה?
- רו"ח אריה אנגלר** : שבשלב זה אין מועד פירעון. כשיש כסף לתאגיד התאגיד משלם. הוא שילם.
- מר יחיאל טוהמי** : כמה הוא שילם?
- רו"ח אריה אנגלר** : התאגיד שילם, נכון? השנה,
- רו"ח רוני דנה** : גם השנה וגם לפני שנה וגם לפני שנתיים.
- רו"ח אריה אנגלר** : שנה שעברה, זאת אומרת, ב-2011 שולם מיליון שקל לעירייה, השאר, נדמה לי שגם ב-2012 שולם משהו לעירייה, אני לא זוכר בדיוק.
- מר פבל פולב** : יש הסכם בעל פה או כתוב?
- רו"ח אריה אנגלר** : הכול הסכם בכתב.
- מר יחיאל טוהמי** : בוא נעבור לדף 3. אני רואה שב-2011 יש לכם 1,849,000 הפסד.
- רו"ח אריה אנגלר** : נכון.
- מר יחיאל טוהמי** : בסך הכול 2,388,000 הפסד, ב-2010 וב-
- רו"ח אריה אנגלר** : מצטבר.

- מר יחיאל טוהמי :** מצטבר. ממה זה נובע?
- רו"ח אריה אנגלר :** מכל השנים.
- מר יחיאל טוהמי :** אני רואה שגם שכר, אני רואה פה העלאת שכר וכלליות מ-1,166,000 ל-1,396,000.
- רו"ח אריה אנגלר :** כן, יש עליה.
- מר יחיאל טוהמי :** ממה זה?
- רו"ח אריה אנגלר :** נוספו אנשים בתאגיד.
- מר יחיאל טוהמי :** נוספו אנשים? כמה אנשים נוספו?
- מר יגאל רוזנטל :** חצי בן אדם. ברמה הזאת חצי בן אדם.
- מר יחיאל טוהמי :** חצי בן אדם 250,000 שקל? לא הבנתי.
- מר יגאל רוזנטל :** קודם כל, יש עליה נורמאלית של כ-5% או 3% בזחילת שכר של העובדים.
- מר יחיאל טוהמי :** של העובדים.
- מר יגאל רוזנטל :** כן, של העובדים.
- מר יחיאל טוהמי :** מתוקף איזה הסכם? ציבורי או שאתה החלטת, עובד מגיע אליך, אתה החלטת לתת לו תוספת? מאיזה הסכם זה עלה? איך בשנה שאתם בגרעון אתם מעלים משכורות ב-250,000 שקל? תסביר את זה.
- מר יגאל רוזנטל :** חלק מהשכר זה הנחיות של הממשלה או של האוצר, לכאלה שיש להם חוזה אישי, יש להם דירוגים שהם צמודים לדירוג של הרשות המקומית. כשהתעריפים מתעדכנים

ברשות המקומית,

מר יחיאל טוהמי : יגאל, יש פה העלאה של 20% בערך.

מר יגאל רוזנטל : מה פתאום?

מר יחיאל טוהמי : בבקשה, תעשה חשבון.

מר יגאל רוזנטל : 20%, אני אמרתי, עובד אחד שעלה, עובד עולה בסביבות 200,000 שקל.

מר יחיאל טוהמי : איזה עובד?

מר יגאל רוזנטל : איזה עובד? עכשיו אנחנו לקחנו חצי מהנדס וחצי עובד ש -

מר יחיאל טוהמי : למה אתם צריכים חצי מהנדס?

מר יגאל רוזנטל : כי אנחנו צריכים תוספת.

מר יחיאל טוהמי : אתם צריכים תוספת של חצי מהנדס? יש לכם מהנדס.

מר יגאל רוזנטל : כמות הבניה וכמות העבודה ההנדסית בתאגיד עלתה ב-100%. עד שנת

2010 כמעט ולא היתה בניה. יש לנו, מ-2010 יש לנו צורך, ההיפך, כל הזמן אנחנו עובדים תחת לחץ שם, אנחנו לא מצליחים לאשר ולתת תשובות לאנשים תוך שבועיים, שזה מה שנדרש על פי התקנות. כדי לעמוד בדברים האלה לקחנו עוד חצי משרה של מהנדס, שהוא בודק תוכניות ועוזר לנו לעמוד בצרכים של התאגיד. זה אחד. חוץ מזה, יש לנו כל הזמן דרישות נוספות.

מר יחיאל טוהמי : האם הועלה השכר של אחד מהבכירים בשנת 2011? אני מבקש גם

פירוט של כל שכר הבכירים ב-2011, פירוט של כולם.

מר יגאל רוזנטל : או קיי, אם אתה רוצה, אין לי פה לתת לך, אני רושם את השאלה הזאת

- תקבל תשובה בכתב.

- מר יחיאל טוהמי :** אני שואל, האם שכר בכירים הועלה ב-2011?
- מר יגאל רוזנטל :** כן.
- מר יחיאל טוהמי :** למה?
- מר יגאל רוזנטל :** כי ככה החליטה הממשלה. זה מעודכן לא על ידי,
- מר יחיאל טוהמי :** מה זה הממשלה? אתה יודע מה זה ממשלה?
- מר יגאל רוזנטל :** כן, אני יודע. יש תקנות של האוצר,
- מר יחיאל טוהמי :** תפסיקו להגיד אוצר, כל הזמן אוצר. אני אגיד לך, יו"ר הדירקטוריון יושב פה, אפשר לתת שכר מנכ"ל עד 95%, הוא לא חייב לתת. אתה מבין? אתה יודע איך אתם עובדים פשוט? לא מעניין אתכם, אתכם מעניין רק הכיס הפרטי שלכם, לצערי. אם מחר יהיה אכפת לכם,
- מר יגאל רוזנטל :** אמרת.
- מר יחיאל טוהמי :** אתה יכול לקבל עד 95, מותר לך, זה אתה יכול לקבל, כי החוק אומר, כי משרד הפנים מאשר לך. זה לא אומר שאתה אמור לקבל. זה לא אומר שיו"ר תאגיד המים אמור לתת לך, שתאגיד המים נלחם על הקיום שלו, אני רואה,
- מר יגאל רוזנטל :** יחיאל, אני הבנתי שהחלטת להתקיף, אבל אתה לא יודע את החוק.
- מר יחיאל טוהמי :** סליחה, תתייעל, אדוני. אל תוסיף עוד מהנדס, תוריד מהשכר שלך, ותפסיקו באמת לסחוט את הקופה הציבורית.
- מר יוסי חן :** אבל יש דירקטוריון, יחיאל.
- מר יגאל רוזנטל :** אתה יודע מי מחליט על זה?
- מר יוסי חן :** מי? האוצר.

מר יגאל רוזנטל:

לא. הדירקטוריון.

מר יחיאל טוהמי:

הדירקטוריון? אז אני מודיע לך,

מר יוסי חן:

מי זה הדירקטוריון?

מר יחיאל טוהמי:

תן לי בבקשה להגיד לך. אם אתה לא מסוגל כיו"ר הדירקטוריון להשגיח על מר רוזנטל, על הפעולות שלו, אז אני מבקש שתמנה אותי, מבטיח לך שיהיה תאגיד רווחי, כמו עסק לכל דבר, והוא יתנהל אחרת. אני חושב שיש פה התנהלות עקומה, לא נכונה, לא בסדר. כל אחד מסתכל על הכיס שלו, רק על הכיס שלו, כי מגיע לו 95% שכר מנכ"ל משרד הפנים מאשר לו. אז מה אם הוא מאשר לך? אני כיו"ר דירקטוריון לא חייב לתת לך גם. אני יכול להגיד לך – אדוני,

מר יגאל רוזנטל:

אולי הדירקטוריון חושב שהמנכ"ל כל כך מוצלח שהוא רוצה לתת לו

יותר?

מר יחיאל טוהמי:

אני לא חושב את זה אבל.

מר יגאל רוזנטל:

אבל אף אחד לא שאל אותך. יש דירקטוריון.

מר יחיאל טוהמי:

אז אני אגיד לך את האמת, חבר מביא חבר. אתה רוצה שאני אגיד על ראש העיר שהביא אותך? חבר מביא חבר. להגיד לך את זה פה לפרוטוקול? אז תירגע.

מר רון נחמן-ראה"ע:

גם אותך, גם אתה היית סגן ראש העיר.

מר יחיאל טוהמי:

אני נבחרתי, איש ציבור.

מר רון נחמן-ראה"ע:

אבל יכולתי לא לעשות אותך.

מר יחיאל טוהמי:

עשית אותי, אפשר להגיד, נו, עשה לי טובה.

מר רון נחמן-ראה"ע:

נכון.

מר יחיאל טוהמי : אני עשיתי את עצמי, לא אתה עשית אותי. 15 שנה הצבעתי בשבילך. עזוב, רון, באמת. תקשיב, רון, אתה חייב פה, אני אומר לך, אני מודיע לפרוטוקול, אתה חייב כיו"ר, אני לא חושב שאתה כל כך מוצלח רוזנטל שהוסיפו לך שכר מנכ"ל, אני לא חושב. פשוט אתה לוחץ, אתה יודע ללחוץ. אתה בא ליו"ר הזה, הוא חותם לך – רק תעזוב אותי. אז אני אומר לך עוד פעם, יש פה התנהגות לא נכונה, לא בסדר,

מר יגאל רוזנטל : רק לפרוטוקול – מ-2010 לא קיבלתי תוספת.

מר יחיאל טוהמי : תמשיכו לסחוט את הקופה, זה בסדר. נשאר לכם עוד 9 חודשים לסחוט ונראה אתכם עוד 9 חודשים מה אתם תעשו. נראה אתכם עוד 9 חודשים, אם אתה תהיה בתפקיד שלך. לא אתה ולא עוד כמה אנשים פה. מספיק להגיד לי,

מר רון נחמן-ראה"ע : הו-הו.

מר יחיאל טוהמי : רון, אני אומר את זה פה, אמיתי וישר – מספיק עם הסחיטות. מר רוזנטל, נסעת לקמבודיה, לבדוק את הזה. מה בדקת בקמבודיה את המים, של מה? הלכת להביא כמה דליי מים לפה לבדיקה? מה כל ה'חארטה' שלכם? תפסיקו כבר עם ההתנהלות הקלוקלת שלכם. אל תצחקי. את משתפת פעולה, אל תצחקי. את משתפת פעולה, אל תצחקי.

מר יוסי חן : למה, היא בדירקטוריון?

מר יחיאל טוהמי : כן. היא לא שומעת, היא לא יודעת, היא משתפת פעולה. היא חברה טובה שלי, אני אוהב אותה, אבל בזה היא טועה כל הזמן.

מר פבל פולב : על מי אתה מדבר?

מר יחיאל טוהמי : על הסגנית.

מר יוסי חן : על סגנית ראש העיר, לודמילה גוזב.

מר יחיאל טוהמי : אני כבר מסיים. אני אומר לך, ראש העיר, אני אומר לך עוד פעם, אני

אומר לפרוטוקול, אני לא רוצה להוציא מכתב פה למבקר. אני מודיע לך שאם ההתנהלות תהיה ככה בתאגיד המים, פשוט זה ביזיון אחד גדול כל ההתנהלות. באמת, אם אתה לא מסוגל ואין לך כוח ויש לך הרבה עבודה, תבקש מהמועצה למנות אותי, או תמנה כל חבר שמקובל עליך. מבטיח לך, בלי שום שקל אחד, בלי שום שקל, אני אראה לך איך מנהלים תאגיד כמו עסק עצמאי לכל דבר. כמו שהעירייה מאוזנת, בא הגזבר ואומר איפה כל שקל ולא עובר, והגרעון שלו, תראה את הגרעון שלו,

מר רון נחמן-ראה"ע: מתי אתה שם נקודה?

מר יחיאל טוהמי: רון, הבעיה שלך שאתה עושה מכל דבר צחוק.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני שואל.

מר יחיאל טוהמי: אני אגיד לך משהו, רון, החוכמה נמצאת אצלך רק רון, בגלל זה. כי כולם פה לא מבינים, רק אתה מבין. אתה ורוזנטל.

מר פבל פולב: אז מי אשם, רון נחמן או רוזנטל? אני עדיין לא מבין.

מר יחיאל טוהמי: שניהם.

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא י פטר אותי מחר.

מר יחיאל טוהמי: אני לא אפטר אותך. רון, התושבים יגידו את שלהם עוד כמה חודשים. אני לא אומר לך כלום. אני לא מפטר.

מר רון נחמן-ראה"ע: וכשתקבל את התשובה, אז תלך לקנוסה.

מר יחיאל טוהמי: אז אני אומר לך, התושבים יגידו אם הם רוצים אותך או לא רוצים אותך. אבל זה לא העניין הזה. כרגע זה לא הנושא.

מר רון נחמן-ראה"ע: תעשה את הסקר הבא, יחד איתי, זה בסדר.

מר יחיאל טוהמי: תשאיר לי, אני אעשה איתך. איתך אני אעשה. אם הסקר מגיע אליך

ואתה אומר שאתה מצביע בשביל עצמך, אז מה אני אגיד לך? אז תהיה בריא. אז אני לא אמרתי את זה גם, דרך אגב, שתדע. אבל זה לא העניין. אני מבקש, באמת, אני מבקש לעשות בדיקה, אתה מוכן לתת לי לסיים? יש לי עוד כמה דברים להגיד לך, מה זה אחרות. תיכף אני אגיד לך, מה הזה ההתנהלות שלך, תיכף אני אגיד לך, מר רוזנטל. כל שכר עבודה שראיתי פה – עלה. כל שכר עבודה עלה. אני לא מבין למה. הכנסות אחרות – מה זה הכנסות אחרות? תסביר לי. ולמה אין פירוט?

רו"ח אריה אנגלר: מענק תאגוד.

מר יחיאל טוהמי: מה זה אומר?

רו"ח אריה אנגלר: זה מענק שהתאגיד מקבל מרשות המיס.

מר יחיאל טוהמי: או קיי. זה נכנס לתוך ה –

רו"ח אריה אנגלר: זה נכנס לתוך המאזן.

מר יחיאל טוהמי: בסדר. שאלתי, קיבלתי תשובה.

בקיצור, אני רוצה רק להגיד משהו, אני אומר לך עוד פעם,

מר רון נחמן-ראה"ע: הצהרתי, עכשיו הצהרתי.

מר יחיאל טוהמי: הצהרתי. אדוני ראש העיר, בלי צחוק. צחוק מי שצוחק אחרון, רון, ככה

לימדו אותי. צחוק מי שצוחק אחרון, ונראה מי יצחק בסוף, אני או אתה או רוזנטל. אני מציע לך, אני מציע באמת, יש לך הזדמנות להחליף את רוזנטל כבר עכשיו, להכניס בחור צעיר,

מר יוסי חן: תתאפק עוד 9 חודשים.

מר יחיאל טוהמי: לא, לא, לא, לא מתאפק, תכניס בחור במקומו. אני מציע, אדוני ראש

העיר, להביא באמת, להחליף את מר רוזנטל בתאגיד המיס, להעביר אותו מתפקידו. להכניס,

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל לא דיברת איתו, על אשתו לא דיברת.

מר יחיאל טוהמי :

דיברתי, רון, תקשיב לי, עזוב אותי.

מר רון נחמן-ראה"ע :

למה לא דיברת על אשתו גם כן?

מר פבל פולב :

למה, אשתו גם מנהלת תאגיד?

מר רון נחמן-ראה"ע :

רק עליו?

מר יוסי חן :

מה זה קשור לאשתו? למה לערב את האישה?

מר יחיאל טוהמי :

רון, מה להגיד, שאתה חבר מביא חברה?

מר רון נחמן-ראה"ע :

לא, אבל תסיים את כל הנאום שלך, עם כל האלמנטים שם.

מר יחיאל טוהמי :

אז אני רוצה לסיים, אתה לא נותן לי לסיים. אני מבקש להעביר אותו מתפקידו. אני חושב, רון, זה שאתה מזלזל בדברים שלי זו מעילה, מעילה בי ומעילה באנשים. אני מבקש להעביר אותו מתפקידו. הוא עולה 40,000 שקל בחודש. או לקזז לו לחילופין 50% משכר מנכ"ל.

מר יגאל רוזנטל :

אפשר להסתמך על זה ולבקש את הסכום הזה? אפשר להסתמך על

האמירות שלך?

מר יחיאל טוהמי :

אתה עולה 40,000 שקל בחודש בוודאות, אני מודיע לך. אתה עולה. עם ההוצאות שלך מסביב אתה עולה. עם זה שאתה הולך ללמוד ב – רון, תן לי לסיים, אתה מפריע לי כל שניה. רוזנטל, זה שאתה הולך ואתה לומד בשלטון המקומי על חשבון התאגיד, שעולה 13,000 שקל, בזמן שאתה בפנסיה, זה אומר שאתה מנצל כספי ציבור שלא לצורך. ואתה מקבל חיזוק מראש העיר, עם כל הכבוד לך. אני מודיע לך.

מר רון נחמן-ראה"ע :

כמו שאתה מקבל מראש העיר חיזוק כסגן.

מר יחיאל טוהמי :

אני לא מקבל ממך שום דבר, ראש העיר. אני 15 שנה הצבעתי בשבילך

בשתי ידיים.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה לבד.

מר יחיאל טוהמי: עזוב, רון, ברצינות.

מר יגאל רוזנטל: במסגרת סקירת המאזן, יש לך עוד שאלות?

מר יחיאל טוהמי: לא, אין לי שאלות אליך. אני רק אומר לך שאתה מנהל את התאגיד כמו

מכולת פרטית שלך, ואני מבקש מראש העיר להעביר אותך מתפקידך. ואם לא, זה יילך למבקר המדינה. הכנתי כבר 7 מכתבים למבקר המדינה, יש לי דברים. ואני אומר לך עוד פעם, אני מפאת כבודו של ראש העיר, אני מודיע לפרוטוקול, לא עושה את זה, כי אני לא רוצה לפגוע בו. יש בחירות עוד 9 חודשים, אני לא יודע אם הוא יהיה או לא יהיה, אם הוא יתמודד או לא יתמודד.

מר רון נחמן-ראה"ע: הוא יהיה, הוא יהיה, אל תדאג.

מר יחיאל טוהמי: יתמודד? תצהיר פה עכשיו שאתה מתמודד.

מר יוסי חן: רון, הוא לא רואה ערוץ 1 למה זה היה שבת.

מר יחיאל טוהמי: סיפרו לי אבל, סיפרו לי. סיפרו לי שהוא מתמודד.

מר יוסי חן: הוא לא סתם. עכשיו במקרה הפתיעו אותו ...

מר יחיאל טוהמי: לא, לא, זה היה מתוכנן יוסי, זה היה מתוכנן. אין דבר כזה לא מתוכנן

אצל רון נחמן. אני מכיר אותו שנים, אצלו הכול מסודר, תאמין לי.

מר יוסי חן: יומיים לפני הוא אכל איתם צהריים בקאוונטרי, זה בסדר.

מר יחיאל טוהמי: לא משנה. אני מבקש ממך, רון, באמת להתייחס למה שאמרת,

תתייחס ובאמת, אני רוצה ממך תשובה גם בעניין הזה.

מר יוסי חן: אני, ברשותך רון,

מר רון נחמן-ראה"ע: רגע אחד, אני רוצה להגיד ליחיאל, אתה סקרת באופן מאוד מאוד יסודי את הנושא של התאגיד, לרבות תפקודו של המנכ"ל או הכספים שהוא מקבל או שמגיע לו או לא מגיע לו וכל הדברים האלה, לגבי כוח אדם וכל הדברים האלה. הכול רשום בפרוטוקול. את הדברים שיש לנו בקשר לפיטורים והפסקות עבודה וכל זה – נשב ב-4 עיניים שנינו.

מר יחיאל טוהמי: בסדר. אין בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע: ולא צריך לעשות דברים כאלה בצורה כזאת. כן, יוסי.

מר יוסי חן: אני רוצה קודם כל, אריה, היות ואתה המבקר של התאגיד הזה ואתה גם מבקר של העירייה, אני כחבר מועצה שמעתי שיש לתאגיד הזה דובר. זה נכון?

מר יחיאל טוהמי: ב-14,000 שקל לחודש.

מר יגאל רוזנטל: למה אתה שואל אותו? תשאל אותי.

מר יוסי חן: אני שואל את מבקר העירייה.

מר יגאל רוזנטל: הלוואי והיה לנו דובר.

מר יוסי חן: אין לך דובר שמקבל שכר עבור דוברות.

מר יגאל רוזנטל: לא.

מר יוסי חן: או קיי. קיבלתי תשובה.

מר יחיאל טוהמי: אריה קליר לא דובר?

מר יגאל רוזנטל: הוא מנהל שירות לקוחות ומנהל חירום.

מר יחיאל טוהמי: אין לקוחות ואין שירות ועזוב אותך מהשטויות שלך. תיקח ילד מאריאל פה שיעבוד ותפסיק עם הדבר הזה. זה פשוט מחריד. אתה לוקח בן אדם ממכמש ומשלם לו 14,000

שקל שהוא מגיע פעם בחודש.

מר רון נחמן-ראה"ע: יחיאל, אני קורא לך פעם,

מר יחיאל טוהמי: זו בושה עליך. בושה וחרפה. תיקח אחד מהילדים שלנו פה, שיתפרנס. בושה. רון, אל תיתן לו יד, אני אומר לך, אל תיתן לו יד. אל תיתן לו יד.

מר רון נחמן-ראה"ע: יחיאל, אני אתן לך מכה על השולחן,

מר יוסי חן: יחיאל, אני לא הפרעתי לך.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואני קורא לך פעם ראשונה. יחיאל, אתה לא בבית קפה במרכז המסחרי.

מר יחיאל טוהמי: לא, זה פשוט כואב לי. שמחזיקים, במקום ילד מהילדים שלנו, מחזיקים פה זה. בושה וחרפה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני קורא לך פעם ראשונה. יחיאל, מספיק.

מר יחיאל טוהמי: תראה כמה כסף הוא קיבל בשנה. אני יוצא, רון, אני יוצא.

מר יוסי חן: יחיאל, שב, תישאר רגע. חכה שניה, תירגע שניה, תקשיב.

מר יחיאל טוהמי: יוסי, אני כועס.

מר יוסי חן: תירגע שניה.

מר יחיאל טוהמי: לא, לא רוצה.

מר יוסי חן: תקשיב שתי דקות. אני כיבדתי אותך, ישבתי, שמעתי לך, תקשיב. שב שניה. תכבד אותי, שב שניה.

- מר יחיאל טוהמי :** תן לי דקה.
- מר יוסי חן :** לא, לא, חכה, אחר כך. תן לי לסיים. הפרעת לי – תן לי לסיים.
- מר יחיאל טוהמי :** תן לי שניה אחת, אני הולך. תן לי שניה.
- מר יוסי חן :** לא, אתה לא הולך. אתה לא הולך. כיבדתי אותך, ישבתי, תכבד אותי. אתה לא הולך. אתה לא הולך לשום מקום.
- מר יחיאל טוהמי :** אני רוצה להגיד, אני שכחתי להגיד את זה, רוזנטל, שירות לקוחות, הבחור הזה קיבל 14,000 שקל בחשבונית שנים, ואתה שותף. במקום לקחת את הילדים שלנו, אתה קומבינאטור, אבא של הקומבינאטורים, ותפסיק עם זה. תיקח אנשים מתוך העיר הזאת ותפסיק עם הביזיון הזה.
- מר יגאל רוזנטל :** תרשה לי לא להתייחס בכלל.
- מר יחיאל טוהמי :** כן, כי זה ביזיון. כי אם רון נחמן היה לו קצת כבוד אלי, אתה כבר לא היית מזמן.
- מר יגאל רוזנטל :** או קיי.
- מר יחיאל טוהמי :** אין לו כבוד אלי בשני גרוש. חוץ מלהצביע בשבילו הוא לא מוכן שום דבר.
- מר מקס צ'רנוגלז :** זה אישי אבל?
- מר יחיאל טוהמי :** כן, זה אישי, אישי מאד. מה זה אישי? זה נראה לך אישי? אני מדבר, בשביל מי, בשבילי דיברתי? ביקשתי שייקח את הילד שלי? ביקשתי שייקח אנשים מתוך העיר הזאת.
- מר יגאל רוזנטל :** ביקשת, אבל לא הסכמתי, בגלל זה אתה ככה.
- מר מקס צ'רנוגלז :** זה לא רק התאגיד.

- מר יחיאל טוהמי**: כל עובדי העירייה גם, מסכים איתך.
- מר מקס צ'רנוגלז**: לא כל עובדי העירייה, רוב עובדי העירייה.
- מר רון נחמן-ראה"ע**: אז לכן ראש העיר לא יכול לקבל מהם קולות, כי הם לא גרים פה. כל העובדים מבחוץ, אז אני לא יכול לקבל מהם קולות.
- מר יחיאל טוהמי**: אני אגיד את זה, שאנשים ...
- מר רון נחמן-ראה"ע**: טוב, בסדר. יוסי, בבקשה.
- מר יחיאל טוהמי**: סליחה, לכבודך אני אשב.
- מר יגאל רוזנטל**: תן לו לצאת. שייצא.
- מר יחיאל טוהמי**: מה שייצא? אתה תלך עוד מעט. אתה פנסיונר כבר. שחיתות אחת גדולה. שחיתות.
- מר רון נחמן-ראה"ע**: מספיק, טוהמי.
- מר יחיאל טוהמי**: שחיתות. זו שחיתות. שחיתות שלטונית. שחיתות. אתם שוחטים את האנשים. אם אני לא התערבתי, אתה גבית 3,000 שקל מאנשים עבור 30 מטר גבית. אם אני לא התערבתי פה, אתה היית ממשיך לגבות 3,000 שקל. אני התערבתי.
- עו"ד שרון שטיין**: סליחה רגע, לא הבנתי, יגאל, מה מקודם אמרת?
- מר יגאל רוזנטל**: בקשר למה?
- עו"ד שרון שטיין**: לא יודע. יחיאל זרק איזה משהו ואתה אמרת משהו בתשובה.
- מר יגאל רוזנטל**: הלוואי והייתי מקבל את ה-40,000 שקל שהוא מדבר עליהם.

- עו"ד שרון שטיין:** לא, לא לגבי 40,000 שקל, לגבי שהוא פנה אליך משהו להעסיק מישהו?
- מר פבל פולב:** ולא הסכמת. מה לא הסכמת?
- עו"ד שרון שטיין:** לא הסכמת למה?
- מר יחיאל טוהמי:** אני ביקשתי להעסיק מישהו?
- מר יגאל רוזנטל:** הרבה פעמים הוא ביקש כל מיני דברים. חלקם, מה שהיה אפשר להיענות נענית, ומה שלא אז לא.
- עו"ד שרון שטיין:** לא, אני שואל על העסקה של אנשים.
- מר יחיאל טוהמי:** מה אתה מקשקש? תגיד לי.
- מר פבל פולב:** לא, הוא אמר שהוא לא הסכים,
- עו"ד שרון שטיין:** אתה אמרת לו איזה משהו והוא ענה, אתה אפילו לא הקשבת בכלל מה הוא עונה לך. מרוב שאתה מתלהב וצועק, אתה אפילו לא מקשיב למה שהוא אומר.
- מר יוסי חן:** אריה, אני יכול לסיים? תסתכל בבקשה בדו"חות. קודם כל אני רוצה להגיד, שאני, לדעתי אין שום הצדקה לתאגיד הזה. כל התאגיד הזה היה צריך להיות בתוך עיריית אריאל. אין לי שום בעיה עם יגאל, יגאל יכול היה לעבוד כעובד עיריית אריאל ולעשות את אותה עבודה, ובעזרת השם עוד שנה הוא יוצא לפנסיה, נקנה לו גביע, נעשה לו טקס הוקרה והכול יהיה בסדר. אבל, הדעה שלי זה שצריך לאחד בין עיריית אריאל לתאגיד.
- מר יגאל רוזנטל:** זו כבר החלטת מדינה.
- מר יוסי חן:** ההחלטה להצטרף היתה של עיריית אריאל ויש תאגידיים אחרים שלא הצטרפו, אזורים, ולא הצטרפו, ואני חושב שתושבי אריאל היו נהנים מזה.

עו"ד שרון שטיין: זה לא נכון. זה תהליך שקיים בכל הארץ. ראשי הרשויות כבר כמה שנים מנסים למנוע אותו,

מר יוסי חן: אבל למה יש הרבה רשויות שלא הצטרפו לתאגידים? למה לא כופים עליהם? היה בעבר שאיימו עליהם ולא עשו.

רו"ח רוני זנה: יוסי, כל רשות שלא הצטרפה לתאגיד, יש לה, במירכאות או בלי מירכאות, קנס של כ-3 מיליון שקל בשנה. זה שתדע.

מר יוסי חן: או קיי. אז אני יכול להגיד לך שאני מכיר ישובים פה בסביבה שלנו, ביהודה ושומרון, שלא הצטרפו, ועם כל הקנס וכל הזה הם עדיין מבסוטים ולא רוצים להצטרף.

רו"ח רוני זנה: אתה מוכן לשלם 3 מיליון שקל.

מר יוסי חן: לא מוכנים להצטרף. כנראה שכן. אני אסביר לך תיכף למה. תיכף אני אסביר לך למה כן. עכשיו, השאלה שלי קודם כל למבקר – מי יו"ר הדירקטוריון? תעשה לי סדר בדברים.

מר אריה ברסקי: ראש העיר.

מר יוסי חן: ראש העיר. מי חתום פה על ה – ואני מכיר את החתימה של רון, זו לא חתימה שלו.

מר פבל פולב: יש לך סגן או ממלא מקום?

מר יגאל רוזנטל: ממלא מקום.

מר אריה ברסקי: למה אתה מתכוון?

מר יוסי חן: רשום יו"ר הדירקטוריון ויש חתימה לא מזוהה. זאת אומרת, שיו"ר הדירקטוריון לא חתום על הדו"ח. בסדר, 100%, טוען יגאל – ראש העיר לא היה בישיבות, הוא לא יכול לחתום. בסדר. אתה מציין עובדה.

עכשיו, אני אגיד לכם למה לדעתי שווה לשלם 3 מיליון שקל. כי פשוט מאד, כשאתם לוקחים את הדו"חות האלה ואתם רואים, בצד אחד את ההכנסות ואת העלויות של המים ושל אגרת הביוב שמשלמים תושבי העיר אריאל, ואתם רואים שזה למעלה כמעט 14 מיליון שקל, ואתם רואים את העלויות שעולה לתאגיד לרכוש את המים ממקורות והעלויות שאני מכיר, יצא לי להיות פה במקרה עם יהודה שיושב פה במכון הטיהור המפורסם שלנו, עם החמור שמסתובב שם, ואתם רואים את ההוצאות, זה עדיין פחות מחצי. זאת אומרת, שתושבי העיר היו משלמים, גם אם תוריד את ה-3 מיליון שקל לצורך העניין, תושבי העיר היו משלמים הרבה פחות.

מר יחיאל טוהמי : איפה ה-17% גם מע"מ?

מר יוסי חן : על זה אני מדבר. בנוסף יש את המע"מ, שלדעתי אין שום הצדקה שתושב העיר אריאל ישלם מע"מ על המים. ככה שבאופן ישיר הייתי יכול להוריד את עלויות המים לפחות ב-20%, אם לא יותר. כשאתה רואה גם את כמות העובדים, אתה רואה שיש פה כמות אדירה של עובדים בתאגיד הזה, ואני אומר לך, יצא לי לראות, אני לא רוצה לספור, אתה תגיד לי, אתה יודע מה, אז בוא תגיד לי אתה כמה זה, תעזור לי, כמה עובדים יש לך היום בתאגיד?

מר יגאל רוזנטל : פחות מאשר היו בעירייה.

מר יוסי חן : כמה יש לך?

מר יגאל רוזנטל : פחות מאשר היו בעירייה.

מר יוסי חן : תגיד לי כמה. שאלתי כמה. תענה לי כמה, אתה יודע בטח כמה עובדים יש לך.

מר יגאל רוזנטל : יש לי 12.

מר יוסי חן : יש לך 12. עכשיו תגיד לי, למה אתה צריך להשתמש בקבלן חיצוני, הקבלן שאתה עובד איתו, שהוא יעביר את זה לעוד אחד והוא יעביר לעוד אחד, ועשו עלינו סיבובים. למה לא לתת ישירות לקבל תושב העיר ולא למישהו שפה מהסביבה, שייצא למכרז, ואז נחסוך כסף? למה אני צריך לשלם את ההפרש הזה? ואתה יודע על מה אני מדבר.

מר יגאל רוזנטל: בוודאי שאני יודע. אבל מה לעשות שאתה יודע שאני חברה ממשלתית ואני חייב לעשות מכרז. ובמכרז זוכה מי שזוכה. ולא לקחתי מישהו שרציתי לקחת, אלא אני חייב לעשות מכרז.

מר פבל פולב: ניגשו קבלנים מקומיים גם.

מר יגאל רוזנטל: כן, בוודאי.

מר יוסי חן: לא, אף אחד לא הגיש, אין אף אחד באריאל שעונה לקריטריונים, אף אחד לא הגיש. מאריאל לפחות. אני צריך לבדוק את העניין של המכרז הזה לראות מי השתתף במכרז, זה סיפור אחר, אבל אני יודע שזה,

מר יגאל רוזנטל: אבל אתה יודע ש... במכרזים.

מר פבל פולב: יש חוק שמאפשר לתת הקלה למקומיים 10%? יש חוק כזה, המבקר?

מר אריה ברסקי: אני לא נתקלתי בזה.

מר יוסי חן: אבל זה לא היה רלוונטי בקטע הזה.

*** מר יחיאל טוהמי יצא מהישיבה ***

מר יגאל רוזנטל: היו 4 מתמודדים, רובם מהאזור. אף אחד לא מהישוב, אבל היו 2 מברקן. מי שזכה זכה.

מר יוסי חן: מה שאני רוצה להגיד לך אבל מידיעה יגאל, ואני אומר לך מידיעה, ואני לא רוצה שעובדים שם ייפגעו, הדירקטוריון הזה מנופח. תשקול טוב טוב,

מר אלי שבירו: לא הדירקטוריון.

מר יוסי חן: הכמות של העובדים שם בתאגיד מנופחת, יש הרבה עובדים. אפשר להתיעל שם. תחשוב איך אתה מתייעל ואיך אנחנו באמת לא נגיע לתוצאה שסגן ראש עיר פה מאבד

עשתונות. ופה זה שום דבר לא אישי, אני חושב שאתה עושה עבודה טובה. ואני אומר לך יותר מזה, אם הייתי מחזיר את זה לעירייה ואני הייתי ראש העיר גם הייתי לוקח אותך לאותו תפקיד והייתי שם אותך, וזה לא אישי פה.

מר יגאל רוזנטל: חן חן.

מר יוסי חן: כל הרעיון זה קופת עיריית אריאל, שיהיו עוד כמה מיליונים בקופה לעשות עוד דברים.

מר פבל פולב: אנחנו התחברנו לשפד"ן כבר?

מר יגאל רוזנטל: בדרך.

מר פבל פולב: לשפד"ן מרכז, כן? פנו אליכם משפד"ן של הבקעה, זה יותר משתלם?

מר יגאל רוזנטל: זה לא אני מחליט, זה מחליטה רשות המים, רשות המים החליטה שזה הולך לשפד"ן בתל-אביב ואנחנו בהליכים מתקדמים לראות איך המכרז יוצא לדרך.

מר פבל פולב: כאילו השנה אתה חושב, כי אנחנו מרוויחים על זה,

מר יוסי חן: זה הרבה תלוי בך. יש את החלטה של השר, השר אישר את זה?

מר יגאל רוזנטל: כן, זו החלטה של השר,

*** מר יחיאל טוהמי חזר לישיבה ***

מר יוסי חן: החבר של פבל שר, עוזי לנדאו, הוא רוצה להגיד עוזי לנדאו, שלא אישר לך. תגיד שהוא לא אישר לך.

מר פבל פולב: לא אישר?

מר יוסי חן: לא. נכון, רון? אני לא טועה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני שומע.

מר יוסי חן: אתה שומע.

מר יחיאל טוהמי: נאמר פה איזה משהו שיגאל אמר שאני ביקשתי ממנו. ביקשתי ממנו משהו, כל מה שפניתי אליו פניתי מבחינה ציבורית, פניתי מבחינה ציבוריות אליו, לטפל בגביית יתר. אם זה בהתחלה שהיה, 81 שקל למטר שהוא גבה. ואז גם, יוסי, אתה היית בעניין הזה, ופניתי ליועץ המשפטי.

מר יוסי חן: בפנייה של אגרת הביוב לפרגולות ולזה. ואני חושב יותר מזה אבל,

מר יחיאל טוהמי: מעולם לא פניתי אישית אליו בשביל עצמי, מעולם לא קיבלתי ממנו כלום ואני לא זקוק לכלום ממנו. אם נאמר פה משהו שאני ביקשתי ממנו משהו בשביל טובה אישית שלי – מעולם לא ביקשתי.

עו"ד שרון שטיין: הוא אמר שלא.

מר יוסי חן: הוא אמר שלא. אבל אני חושב שגם יותר מזה, אין שום הצדקה לגבות אגרת ביוב על תוספות, בן אדם שכבר קיים לו הביוב והביוב זורם באותו מקום ועכשיו אנחנו גובים ממנו תוספת לאגרת הביוב.

מר יגאל רוזנטל: אבל אני לא קובע את החוקים, נכון?

מר יוסי חן: בסדר, אתה לא קובע, אבל אנחנו כעיריית אריאל יכולים לקבל החלטה,

מר יגאל רוזנטל: אבל אתה קיבלת בתור עיריית אריאל שזה ככה צריך להיות.

מר יוסי חן: לא, לא בתקופה שלי. אם זה היה בתקופה שלי זה לא היה קורה. ראיתי את החוק שלך מ-2002.

מר יגאל רוזנטל: זה בכל הארץ.

מר יוסי חן: עכשיו, אני שואל אותך, רון, אתה כיו"ר הדירקטוריון, שנים קיבלנו פה כדי לפתח את הגינון איזו הטבה למים. יש אפילו, אתה יודע, יש פה תושבים שאת ה-שצ"פים הם משקים על חשבונם, מהבית, הוא מזרים ל-שצ"פ. אז למה אני צריך לשלם אגרת ביוב על גינון? אני שואל שאלה פשוטה. אני כתושב עיר, למה אני צריך לשלם? זה מים שהולכים לגינון, לא הולכים לביוב, לא זורמים בביוב.

*** מר יחיאל טוהמי יצא מהישיבה ***

רו"ח אריה אנגלר: חוק תאגידי מים וביוב ביטל את ההקצבה לגינון, זה הכול. בוטלה ההקצבה לגינון, אין יותר אגרת ביוב, היום משלמים תעריף מים וביוב, אין יותר אגרת ביוב בנפרד. זה המצב.

עו"ד שרון שטיין: אתה עונה על התעריף של התשלום הקבוע.

רו"ח אריה אנגלר: על זה הוא דיבר.

עו"ד שרון שטיין: לא. הוא דיבר על האגרה שמשלמים לצורך הוצאת היתר בניה.

מר יוסי חן: לא, זה בנוסף. זה דיברתי קודם. אני מדבר על התשלום שאתה משקה את הגינה, המים לא זורמים בביוב ואתה משלם אגרת ביוב. זה אבסורד.

מר יגאל רוזנטל: מי שקובע חוקים זה הכנסת.

עו"ד שרון שטיין: פעם היית בנפרד.

מר יגאל רוזנטל: בוא, תן לי לתת תשובה. מי שקובע חוקים זה הכנסת. הכנסת החליטה שמבטלת את הקצבת המים לגינון פרטי ויש רק גינון ציבורי הקצבת מים. התאגיד עובד לפי החלטות של הכנסת. אז אם הכנסת החליטה ככה,

מר יוסי חן: לא, לא, זה בסדר.

- מר יגאל רוזנטל :** אז אנחנו גובים ככה. אם הכנסת תחליט אחרת – אנחנו נגבה אחרת.
- מר יוסי חן :** לא, אני מבין את זה.
- רו"ח אריה אנגלר :** כל הסיפור הזה בוטל ...
- מר יוסי חן :** ברור לי. זו רק עוד סיבה למה לא צריך תאגיד.
- מר יגאל רוזנטל :** אבל מה זה משנה? מה זה יעזור לך?
- מר יוסי חן :** אני יודע שבישובים הם משלמים אחרת. התעריפים שלהם שונים גם.
- רו"ח אריה אנגלר :** שונים קצת. שונים קצת.
- מר יוסי חן :** אני אומר לך שהתעריפים פה בישובים מסביבנו הם שונים קצת הרבה.
- רו"ח אריה אנגלר :** שונים, אבל גם להם אין אגרת גינון.
- מר יגאל רוזנטל :** אין להם גינון.
- מר יוסי חן :** אבל זה נכון שהם משלמים כמעט חצי מחיר ממני?
- רו"ח אריה אנגלר :** לא, ממש לא.
- רו"ח רוני דנה :** כל רשות וחוק העזר שלה. הרי זה חוק עזר.
- מר יוסי חן :** לא, אבל הוא טוען שזה חוק שחוקק בכנסת. אם זה חוקק בכנסת, איך בישובים מסביבי משלמים פחות?
- רו"ח רוני דנה :** החוק של הגינון זה בכנסת. אבל חוק אגרת הביוב היא חוק עזר שלכם. התעריף הוא שלכם, אתם קבעתם אותו.

מר יוסי חן :

אני רק אומר שזה נקבע בקדנציה קודמת, לא בקדנציה שלנו.

רו"ח רוני דנה :

לא משנה, אבל יש המשכיות שלטונית.

מר יוסי חן :

בקדנציה הבאה אנחנו נשנה את זה. זה בסדר. תרשום לי את זה.

בקדנציה הבאה.

מר יגאל רוזנטל :

יש להניח שלא תוכל.

מר יוסי חן :

אולי. לפחות לנסות אפשר.

מר יגאל רוזנטל :

אפשר תמיד.

מר רון נחמן-ראה"ע :

יוסי, סיימת?

מר יוסי חן :

כן.

מר רון נחמן-ראה"ע :

יש עוד מישהו שרוצה להתייחס פה? תודה רבה לכם. אני מאד מודה

לכם, התאגיד. יגאל, יש שם כמה שאלות שאתה צריך לתת תשובות, בהתחלת הדיון שם, אני לא זוכר מי ששאל כאן, תראה את הפרוטוקול.

אני רוצה רק להגיד לסיימו של הנושא ובה גמרנו, תראו, התאגיד שלנו הוא מורכב מ-70% מאריאל ו-30% מקרני שומרון. פעם זה היה 100% שלנו. אנחנו עושים את המאבק, ויוסי צודק בעניין של המסה הקריטית של התאגיד, לצרף עוד ישובים נוספים, כמו קדומים, אלפי מנשה, שער תקווה ועוד ישובים כאלה. היתה לנו פגישה בשבוע שעבר עם רשות המיס, שאתם יודעים שרשות המיס גם לא מקבלת הוראות לא משר האנרגיה והתשתיות וגם לא ממשרד האוצר, הם רשות עצמאית לגמרי ועשו מה שהם רוצים שם. ואנחנו דיברנו, אני לפחות שוחחתי עם היועצת המשפטית שלהם, על מנת שלא יהיה מצב שבו אנחנו ניפול בגלל סדר הגודל הקטן שלנו, שהתאגיד הכי קטן בארץ זה פה.

אני הייתי זה שעשה את המהלך של אריאל עם התאגיד. הגזברים שהיו אז אמרו שלא כדאי לעשות את זה, כי היתה קופה ב'. היית עושה הפרש בין מחיר הקניה של המיס ומחיר המכירה ואת הפרש הזה שם בצד ועושים כל מיני דברים בישובים, ואז מה שהלך, כל התשתיות הלכו לעולמם. ואחר כך אתה צריך להשקיע הרבה כסף בדברים האלה. היום זה לא ניתן שרשות מקומית, אני לא מדבר על מועצה אזורית, מועצה אזורית הם לא נכנסים בחוק התאגידים, רק הרשויות המקומיות והעיריות.

מר יגאל רוזנטל:

כנראה בשנה הבאה.

מר רון נחמן-ראה"ע: עכשיו יכול להיות שיכניסו אותם גם כן, כי שם בכלל, אני לא רוצה

להיכנס לדברים האלה.

דבר שני – השפד"ן – 20 שנה בדיוק אני עובד על הדבר הזה, 20 שנה. אנחנו ישבנו, יגאל ואני, לפני שנים עם השפד"ן, היו בפנינו כמה הצעות, לקחת את ברקן ואת אריאל ולעשות מתקן אזורי, היה צריך לעלות 44 מיליון שקל בזמנו. המועצה האזורית שומרון, עם בנצי ליברמן, לא הסכימו. ואני דרשתי מהאוצר שמדינת ישראל תממן את הקטע שמאריאל החוצה, מהקו של גב התכנון שלנו החוצה – זה על חשבון המדינה. הקו שתוכנן ועכשיו מטפלים בו, זה 126 מיליון שקל. זה הקו שצריך לקחת מאריאל עד ראש העין, מה שנקרא השפד"ן המזרחי.

אנחנו נמצאים במו"מ לגבי העניין של הביצוע של הקו, הביצוע שלו, ההקמה והתחזוקה שלו. אני הצבתי מדרג – הראשון זה עדיפות לשפד"ן; שני עדיפות למקורות, כמו שאריק שרון אמר כשהיה פה ב-2005 ונתן הוראה לעשות את זה, קו המים לאריאל וקו הביוב מאריאל על ידי מקורות; והקטע השלישי זה שיהיה תאגיד משותף לראש העין, לחברה הכלכלית ולאריאל באמצעות התאגיד. אני ביקשתי את המדרג הזה. היו בעיות משפטיות כאן, עם משרד המשפטים. והשבוע, כשיש יגאל יחד איתי, עם היועץ המשפטי של התאגיד הודענו להם, וגם אמרתי את זה לעוזי לנדאו, שהוא השר של האנרגיה ושר האוצר יובל שטייניץ, שראש העיר אריאל עומד על כך, לאחר שהשפד"ן ירד מעל הפרק, הוא לא רוצה לעשות את זה, לא לבנות ולא לתחזק ולא שום דבר, ואני עומד על כך שהגורם שיעשה את העבודה זה גורם שהוא ארצי, לא איזו חברה של איזו עירייה אחרת, שאני לא יודע מה יקרה בעוד 10-15 שנה, 20 שנה. יש לנו בעיות כאן של תחזוקה עם החבלות וכל הדברים האחרים ואני מבקש שמקורות יעשו את זה.

מקורות נמצאים בבעיה, כי יש החלטה מ-2007 של ממשלת ישראל, שהם לא יעשו יותר בענייני ביוב אלא במים. אבל ההחלטה של ראש הממשלה שרון היתה ב-2005, ולכן, את כל המאבק הזה אנחנו עושים מול גורמי האוצר, מול גורמי משרד המשפטים, ואני מקווה עכשיו לפני הבחירות שהדבר הזה יסתיים. אני נמצא בקשר גם עם שר האוצר, גם עם שר התשתיות והאנרגיה, על מנת לגמור את הסיפור הזה.

יהיה לנו, אני מקווה בזמן הקרוב ביותר, תהיה לנו החלטה של שני השרים, ואני מקווה שהם יחתמו על זה, ששני השרים, בנסיבות מיוחדות ובתנאים המיוחדים שיש, יאשרו למקורות לבצע את הקו של הביוב מאריאל עד לראש העין, ובזה גמרנו את העניין. כמו שאנחנו לא טיפלנו בנושא של קו המים, אתם יודעים, עכשיו הם בונים את הברכה של 10,000 קוב, תראו שם בצד המזרחי שלנו, דרומה, תראו את בריכת המים הענקית, של 10,000 קוב, אותו דבר אני בעד שיש לנו גורם אחד שאפשר לטפל בו

ולהחליט על התחזוקה והשמירה וכל הדברים האלה.

אני מקווה שאנחנו נגמור את זה עכשיו. הבחירות תקועות לנו כרגע עכשיו מבחינת לוח הזמנים. אני מקווה שעוד השבוע, היום זה יום ראשון, עד סוף השבוע נביא לידי כך ששני השרים יחתמו על המכתב שהם מאשרים למקורות לבצע את זה ונרוץ קדימה. אם לא, אז נצטרך ללכת לחלופה השלישית, שזה תאגיד משותף לראש העין ולתאגיד השומרון, זה לא רק אריאל. זה דברים מאד מאד מסובכים, גם מבחינה משפטית, גם מבחינה תקציבית וכל הדברים הללו. זה פשוט לתת לכם את האינפורמציה, ואני מודה לך יגאל ולך.

מר יגאל רוזנטל: רק להוסיף בשני משפטים – אנחנו מנסים, עמנואל החליטו שהם רוצים להצטרף אלינו, שערי תקווה בדרך להצטרף אלינו. אם לא יהיו מכשולים מצד רשות המים, אז נוכל להגדיל קצת את היקף התושבים, לעבור את ה-30,000. ואם נגיע לפוטנציאל שלנו, 50, אז המצב של התאגיד יהיה הרבה הרבה יותר טוב.

מר אלי שבירו: אבל עמנואל זה לא בור בלי תחתית?

מר יגאל רוזנטל: לא. דווקא בנושא המים והביוב מסתבר שהם לא בעייתיים.

מר יוסי חן: לא, זה רעיון טוב, אם אתה תגיע ל-50,000 אז תהיה הצדקה.

מר רון נחמן-ראה"ע: נכון. אתה צודק יוסי, זה בדיוק כל העניין.

מר יגאל רוזנטל: 45,000 אני רוצה להגיע ועל זה אני עובד.

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי, שבירו, אתם צריכים להבין, המלחמה היתה שלא לתת תאגיד ביהודה ושומרון, פוליטית אני מדבר. לא רצו בשום אופן. גם הרי לא היה חוק של תאגידים. והעבודה שאני עשיתי מול משרד המשפטים, עם הלחץ, במשך שנים עשו וכתבו את החוק ליהודה ושומרון.

מר יגאל רוזנטל: מ-2001 עד 2007. החוק בישראל חוקק ב-2001, ההחלה ב-2007.

מר יוסי חן: רון, אם זה כל כך טוב, למה הישובים מסביבנו מתנגדים בתוקף להצטרף? למשל, עלי זהב, אבי חיים אומר לך חד משמעית – לא רוצה להצטרף, לא טוב לי להצטרף. למה? בית אריה – למה הוא לא מצטרף אם זה כל כך טוב?

מר יגאל רוזנטל:

הוא לא רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: תראה, כל מה שהם עושים משחקים, אני כבר אומר לך כרגע, כמו שעשו את זה לרמת-גן ולתל-אביב ולחיפה ולירושלים, בכוונה לקחתי את אלה, מי שהיה בראש של האנטי היה רון חולדאי וצבי בר, וכולם התקפלו, התקפלו כולם. למה? כמו שהיום עם הארנונה, רוצים לעשות עניין שאותם המקומות שיש ביקושים והם גובים הון תועפות בארנונה, שיעשו חלוקה שווה בין הפריפריה לבין המרכז, יעמדו על הרגליים האחוריות האנשים האלה. תזכור מה שאני אומר לך. בעניין של התאגידים, יוסי נשרי לקח על עצמו להיות ראש הוועדה של נושא המים ותעריפים, ואת זה סגרנו עם ראש הממשלה. והנושא של אי תשלום מס ערך מוסף, זה 17% מעלה את מחיר המים, זה דרישה שלנו, של השלטון המקומי, לפטור את המים מהעניין הזה של המע"מ.

מר יוסי חן:

17%, פלוס ההקצאה לגינון, אז אפשר לחיות עם זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מקבל פה את המייל מהארגון של תאגידי המים, שעוד עכשיו הלכו לייקר את מחיר המים פר קוב לכל התאגידים בארץ וכל האחרים.

מר יגאל רוזנטל:

ב-3%.

מר רון נחמן-ראה"ע: נדבר בזה בטיפול אחר לגמרי, זה לא שייך לכאן. אני מאד מודה לך יגאל, תודה רבה.

אני רוצה, ברשותכם, ללכת מהר לתוספת לסדר היום ואני כבר מודיע לכם, אני דיברתי על הנושא של סעיף 3 – של אישור העמדת ההלוואה של 2 מיליון שקל לכיסוי חובות המתנ"ס, אנחנו לא נצביע עליו היום, אני דיברתי עם שבירו, ביקשתי שידבר עם אנשים נוספים פה, עם ראשי הסיעות, שהיינו אמורים לשבת היום ושתקבלו את ההסברים למה אנחנו צריכים לקחת הלוואה, למה 2 מיליון. אבל את הסקירה ואת השאלות ואת התשובות נעשה היום. לא נצביע היום. קבעתי עם שבירו ובאמצעותו גם, לך פבל הוא אמר נדמה לי ולך יוסי, שביום שלישי אנחנו נשב, נסכם את הדברים האלה, פרה פרה.

5. אישור הגדלת תב"ר 279 – שדרוג מערכת ההשקייה הציבורית בסך 650,000 ₪. מקורות המימון: א. רשות המים ע"ס 199,968 ₪. ב. הקרן לעבודות מים ע"ס 450,000 ₪. סה"כ 650,000 ₪.

רו"ח רוני דנה : אישור הגדלת תב"ר – שדרוג מערכות השקייה ציבוריות כאן באריאל – יש לנו הרשאה ל-200,000 שקל מרשות המים. בנוסף, מקרנות רשות, אנחנו רוצים להעביר מקרנות קרן עבודות מים עוד 450,000. סך הכול הגדלת תב"ר ב-650,000 ש"ח.

מר אלי שבירו : להבין, סעיף ב' זה תקציב עירוני?

רו"ח רוני דנה : זה תקציב עירוני בקרן עבודות מים שקיימת בעירייה, כן.

מר רון נחמן-ראה"ע : כל רשות צריכה לעשות את הדבר הזה.

מר פבל פולב : המים זה פשוט, אנחנו מתעסקים במים, במים, אני כבר לא מבין, הכסף זורם כמו מים.

רו"ח רוני דנה : לא, זה המים הציבורי, בגינון ציבורי.

מר יוסי חן : אני רוצה לשאול אותך שאלה, לגבי שיקום מערכות השקיה. אתה היית פעם בשכונת בנה ביתך? אתה ראית איך נראית המערכת שם? אם יש מערכת בכלל? אתה ראית איך אנשים משקים מהבית שלהם את ה -

רו"ח רוני דנה : אני איש כספים, אני לא איש שטח.

מר יוסי חן : בן אדם משקה מהבית שלו, מראה לי בעיניים את הצינורות מהבית, כי אם לא הכול נשרף. בואו תצאו פעם לשטח, אנחנו מאשרים לכם מאות אלפים,

רו"ח רוני דנה : הכיכרות שיש בעיר וכל זה, כל הגינון זה התושבים משקים?

מר יוסי חן : קודם כל, כיכרות לא משקים, אני מודיע לך עכשיו, כל הכיכרות אין השקיה. אז תעזוב את הכיכרות, אל תגיד את זה אפילו. אבל לגבי, אני אקח אותך לגינות,

גב' לודמילה גוזב : מה זה אין השקיה?

מר יוסי חן : אין השקיה. אני אומר לך שאין השקיה. זה כמעט אפס שם ההשקיה.

- רו"ח רוני דנה :** למה? מה, הצמחים לא צריכים מים?
- מר יוסי חן :** ככה, כי הכול מרוצף שם.
- מר אלי שבירו :** אני מציע שנצביע. יש פה הרשאה תקציבית של ה-200,000 שקל, נצביע על ה-200,000 שקל. אבל כל מה שקשור לתקציב מתוך העירייה, אנחנו בשנה הבאה הולכים להיות,
- רו"ח רוני דנה :** מה זה מתוך העירייה? זו קרן שמיועדת לעבודות מים.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** זו קרן קיימת. על מה אתה מדבר, שבירו?
- רו"ח רוני דנה :** זו קרן שמיועדת לעבודות מים, זו לא קרן שמיועדת,
- מר פבל פולב :** זה לא מהתקציב של העירייה?
- רו"ח רוני דנה :** זה תקציב עירוני, זה תקציב עירייה.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** כל רשות מקומית צריכה לדאוג למערכות הציבוריות שישנן. את זה לא עושה תאגיד המים,
- מר אלי שבירו :** רון, נדבר על זה כשנשב על התקציב העירוני.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** לא, זה לא שייך לזה.
- רו"ח רוני דנה :** זה לא מתוך התקציב של העירייה. יש לעירייה קרן עבודות מים, שהיא מיועדת אך ורק לנושא של המערכות הציבוריות.
- מר יוסי חן :** מי אחראי בעיריית אריאל על הביצוע של העבודות האלה? למי אני פונה כשיש לי גינה ואין לה,
- רו"ח רוני דנה :** למי אתה פונה? למי אתה מתקשר כל יום שאתה רואה? ל-106.

מר יוסי חן: ל-106 אני פונה – אין עם מי לדבר.

מר אלי שבירו: אני חושב שצריך להצביע,

מר רון נחמן-ראה"ע: לא, לא, לא מקבל, אתה רוצה להצביע נגד – יילך גם 200,000.

מר אלי שבירו: לא, אני רוצה להצביע על 200,000, אני לא רוצה להצביע על ה-400.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אני מסביר, אתה לא יכול לעשות את זה,

מר אלי שבירו: למה לא?

עו"ד שרון שטיין: כי זה מיועד לקרן. אולי תצביע שתיקח את הכסף לעצמך? אבל זה מיועד לקרן. זה כסף שמוקצב לקרן.

מר רון נחמן-ראה"ע: אתה פעם אחת רוצה לשמוע ממני?

רו"ח רוני דנה: נעשה היום פרויקט של חיסכון במים בגינן הציבורי. הכסף הזה,

מר אלי שבירו: אנחנו ביקשנו לקבל פירוט של מה שנעשה ואיפה נעשה ואיך נעשה, ואין לנו פירוט. אני לא מוכן להצביע על כסף שייצא מתוך העירייה לפני,

גב' לודמילה גוזב: אבל הכסף ...

מר אלי שבירו: רגע אחד, סליחה, כל מה שקשור לכסף חיצוני, אני אומר, הנה, אני אומר פה על השולחן, כל מה שקשור לכסף חיצוני, 200,000 שקל, אני מצביע בעד. אין לי בעיה. בואו נשאר את ה-400,000 שקל בצד. תציגו לנו תוכנית בדיוק מה הולכים לעשות, איך הולכים לעשות, כמה זה עולה, כל הדברים האלה, נשתכנע – אין בעיה. אבל אני לא מוכן היום, אני חושב שזה לא יהיה נכון להצביע,

מר יוסי חן: מה זה ה-400,000? לא הבנתי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל אני רוצה להציע לך משהו אחר, אלי. הדרך שאתה מציע זו לא דרך קונסטרוקטיבית.

מר אלי שבירו: למה?

מר רון נחמן-ראה"ע: ככה. תן לי להסביר. אני שמעתי אותך בשקט?

מר אלי שבירו: כן.

מר רון נחמן-ראה"ע: הדרך שלך היא לא קונסטרוקטיבית מסיבה פשוטה – יש לנו פה את הצורך, יש לנו סעיפים קודמים הרי של תשתיות המים שעשינו, ב-2 מיליון או כמה שיש שם, זה חלק מתוך התוכנית הרב שנתית. ולכן, אנחנו קיבלנו את ה-200,000 בערך מבחוץ, ממול אנחנו צריכים להפעיל את המקורות שלנו.

מר אלי שבירו: לא כתוב.

מר רון נחמן-ראה"ע: כמה כתוב פה?

מר אלי שבירו: לא, לא, הנה, יש לנו את האישור. אנחנו זכינו בקול קורא בנושא של שדרוג וייעול וחסכון. וכאן נותנים לנו מענק של 200,000 שקל. לא מתנים לנו את המענק הזה בכסף שאנחנו מעמידים.

אני אומר, בואו קודם כל, שלא נאבד את זה, בואו נצביע על זה. לגבי היתר – יציגו למועצה תוכנית מפורטת מה הולכים לעשות, איך הולכים לעשות, כמה זה עולה והאם צריך באמת את ה-450 הנוספים – נצביע בעד. אבל בואו נעשה את זה בצורה מסודרת.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני אנסה להסביר לך עוד פעם. אתה מערבב שני דברים. זו מסגרת תקציבית ואתה מדבר על אופרציה. אתה מדבר על מסגרת תקציבית ואנחנו מדברים על אופרציה. אתה אומר – אני רוצה לדעת לפי התוכנית,

מר אלי שבירו: מה עושים.

מר רון נחמן-ראה"ע: בקטע של 650,000 שקל, בנוסף למה שעשינו כל מיני השקעות בנושא הזה – אין שום בעיה. אני רק אומר לך שלא צריך לקשור את שני הדברים האלה. זו המסגרת התקציבית שאנחנו מדווחים, גם לרשות המים וגם למשרד הפנים, שאנחנו מקציבים לכך את הכספים האלה. הוא לא לקח 450,000 שקל ככה מהשמים.

רו"ח רוני דנה: הרי הפרויקט הוא הרבה יותר גדול.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה פרויקט רב שנתי, אלי. ולכן, אני אומר לך, אתה נמצא היום ב-16,

מר אלי שבירו: הוא שאל אם הצבענו על זה בפעם הקודמת.

רו"ח רוני דנה: בוודאי. בוודאי, הצבעתם. זה הגדלת תב"ר.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה הגדלה של התב"ר.

מר אלי שבירו: בפעם הקודמת הצבענו על תקציב חיצוני שקיבלנו.

רו"ח רוני דנה: לא רק.

מר אלי שבירו: רק. רק. וגם פה אנחנו אומרי, אנחנו רוצים להצביע על התקציב החיצוני. נשב ביחד, יציגו לנו. הרי הכסף הזה זה שלנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: אלי, הזמן אצלך לא משחק. יש לך יתרון גדול, ובאמת אני מכבד אותך, אצלך הזמן לא משחק. ואני, ראש העיר, אצלי הזמן משחק מאד מאד. ואם הזמן גם אצלי משחק מאד, מאד מאד, גם אני מבקש ממך שתתחיל לחשוב בצורה הזאת שאתה יושב בכיסא הזה. אני אומר לך כרגע, הרי לא המציאו את ה-450,000 שקל סתם מאיזו קרן, לקחו את זה מפה ומעבירים את זה לשם. לא. זו תוכנית רב שנתית.

מר אלי שבירו: אז שיסבירו לנו.

מר רון נחמן-ראה"ע: הרי אני לא אעשה ישיבה מחר, גם לא מחרתיים.

- מר פבל פולב :** למה?
- מר אלי שבירו :** אבל זו מסגרת תקציבית של העירייה.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** אתה לא יכול לסגור את זה. אתה לא מבין את זה?
- רו"ח רוני דנה :** זו מסגרת תקציבית של העירייה שנועדה אך ורק למים.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** זו מסגרת של תב"רים, אתה לא מבין את זה.
- רו"ח רוני דנה :** אתה לא יכול לקחת אותה ולעשות מזה תאורת רחובות.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** אתה לא יכול להעביר את זה הלאה.
- רו"ח רוני דנה :** זו מסגרת תקציבית למים ציבוריים.
- מר אלי שבירו :** אני אומר, בואו נצביע על מה שאנחנו מקבלים חיצונית.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** תצביע על מה שאתה רוצה נגד, ואני מציע לך, תצביע נגד, תצביע מה שאתה רוצה.
- גב' שירה דקל :** מי הגדיר שזה 450?
- רו"ח רוני דנה :** זה הצורך של הפרויקט.
- גב' שירה דקל :** זו בדיוק הבעיה שלנו.
- מר אלי שבירו :** שיציגו לנו. שיראו לנו, שיציגו לנו.
- גב' שירה דקל :** אתה אומר – זה הצורך. מה אנחנו, חותמת גומי? אנחנו אומרים, זה הצורך – צריך להסביר את זה.

מר אלי שבירו: אני מוכן להצביע על הכסף החיצוני.

מר רון נחמן-ראה"ע: שבירו, אתה יודע, אני אגיד לך משהו, תעשו מה שאתם רוצים, תצביעו נגד, זה לא יעבור. ואת האחריות אחר כך, אני רק אומר לך, על הראש שלך.

מר אלי שבירו: אבל רון, האחריות, הנה, אני מחזיר לך את האחריות. אני אומר לך, כל מה שהוא חיצוני, ה-200,000 שקל, הנה, אני אומר כאן לפרוטוקול שכולם יידעו, כולנו מוכנים להצביע בעד. תעשה הפרדה. אם אתה רוצה לקבל את הכסף החיצוני, נעשה הפרדה, נצביע על הכסף החיצוני. על הכסף הפנימי – נשב עוד הפעם, הרי זה לא בוער, לא עושים את זה מחר.

רו"ח רוני דנה: אלי, השדרוג של מערכות המים,

מר אלי שבירו: אבל לא עושים את זה מחר.

רו"ח רוני דנה: שניה, אלי, שדרוג מערכות המים שנועד לחיסכון הוא מתבצע בעצם בכל המים הציבוריים באריאל.

מר אלי שבירו: אבל הבטיחו שיציגו לנו, שיראו לנו.

גב' שירה דקל: מה הלחץ עכשיו? למה הלחץ?

מר יוסי חן: בדיוק, ויראו לנו על מה מדובר.

רו"ח רוני דנה: זה מערכות ממוחשבות,

מר מקס צ'רנוגלז: זה הארונות האלה שהתקינו?

רו"ח רוני דנה: אני לא יודע מה התקינו. אני אומר, זה מערכות ממוחשבות שנועדו להפעיל את המים בצורה ממוחשבת, שיוצרת חיסכון במים.

מר מקס צ'רנוגלז: אז זה מה שהתקינו, הארונות האלה.

רו"ח רוני דנה: וזה מדובר על כל הגינון הציבורי באריאל. זו לא איזו גינה פה על יד העירייה או בכיכר, זה כלל הגינון הציבורי.

גב' שירה דקל: מה הלחץ עכשיו? אתה יכול להגיד?

רו"ח רוני דנה: אתם לא רוצים – אל תאשרו. אין לחץ.

מר מקס צ'רנוגלז: לא, אבל יש דברים שהתקינו וזה לא עובד. זה עומד ולא יודע, מתפרק עוד מעט.

גב' שירה דקל: מה הבעיה להציג תוכנית? מה הלחץ?

רו"ח רוני דנה: הלחץ הוא שרשות המים מבקשת באופן מיידי את ה -

מר יוסי חן: רוני, אבל אנחנו חוזרים על זה כל פעם מחדש בנושא הזה. ביקשנו סיור.

גב' שירה דקל: מה היא מבקשת?

רו"ח רוני דנה: באופן מיידי להעביר אלינו את האישור שלכם – זה מה שמבקשים.

גב' שירה דקל: זה אפשר לאשר. את זה אפשר לאשר, זו לא הבעיה. אפשר לאשר. כל מה שאנחנו אומרים זה שאנחנו מנסים להבין, אנחנו לא רק חותמת גומי, בסדר? רוצים שנאשר 650,000, אנחנו מנסים להבין לטובת מה, על מה. הרי לא באמת אנחנו שותפים בשום דבר. אנחנו לא חותמת גומי, אנחנו רוצים להבין מה אנחנו מאשרים. גם אם זה הולך לטובת ייעול, מישהו פה יהיה נגד? אנחנו תמיד מצביעים בעד – גנים, בתי ספר, הצללה, קירוי – כל מה שאפשר, אבל זה סכום מאד מאד גדול, יש לנו אחריות. אתה היום בא ואומר – מערכות השקיה לייעול – זה לא אומר לנו כלום.

רו"ח רוני דנה: בכלל העיר, כן.

גב' שירה דקל: או קיי, אנחנו רוצים להבין מעבר.

מר אלי שבירו: אתה יודע כבר כמה השקענו שם?

- מר מקס צ'רנוגלז** : ועומדות המערכות האלה שלא עובדות, לא יודע, חלק לפחות.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : מה הקשר בין זה לזה?
- מר מקס צ'רנוגלז** : השקיעו כסף ועומד איזה חתיכת ברזל ולא עובד.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני מנסה להסביר לכם, אתה יכול לבדוק את הביצוע מול התכנון. מה הקשר בין זה לזה? מה הקשר? מה הקשר בין מה ששבירו מבקש עכשיו, שהוא בעד לאשר 200 והוא רוצה לבדוק דברים? אני אומר לך בקטע הזה,
- מר אלי שבירו** : אז בוא נצביע על ה-200 ואחרי זה את הדברים נגדיל, אין בעיה, הרי זה שלנו.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני רק אומר לך, זה לא הולך ככה. היום ה-16 לדצמבר,
- מר אלי שבירו** : לא, זה לא קשור אבל לדצמבר, מה הקשר לדצמבר?
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני כנראה לא מסוגל להסביר לכם שום דבר. תעשו מה שאתם רוצים. אני אעלה את זה להצבעה.
- מר אלי שבירו** : או קיי.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתם רוצים להצביע בעד, נגד, נמנע,
- מר יוסי חן** : רון, אבל ביקשנו כמה פעמים, זו לא פעם ראשונה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אבל גיוהר איננו פה.
- מר יוסי חן** : לא גיוהר. ביקשנו עוד בפעם הקודמת סיור, לראות פעם אחת בעין על מה זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מסכים איתך, מסכים איתך. אבל יש לנו פה מערכת, אם אנחנו אומרים, אם נקודת המוצא שלנו היא אי אמון בסיסי בכול – אני מקבל את זה.

מר יוסי חן: לא. חד משמעית לא. אני יכול להגיד לך משהו, רון, מידיעה, אתה יודע מה, בוא אני אגיד לך משהו, מאנשים שבתוך השטח, מספרים לי שלוקחים מחשב, מעבירים אותו מפה לפה, יום אחד הוא נגנב, כל אלה שאתם מדווחים נגנב, לוקחים אותו ממקום אחד. הרי לי מה יש לעשות עם מחשב כזה? גורמים אינטרסנטיים, זו הטענה, גונבים את המחשבים האלה. מחר חסר מחשב פה, מרכיבים אותו שם, מחרתיים שם. לכן ביקשנו, היות ואף אחד לא מפקח על זה, לעשות סיור. לא סתם, רון, תאמין לי, לא סתם. הרי כולנו וגם אתה דואגים לקופה הציבורית.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני בעד זה. רק אני אומר כרגע, זה סעיף תקציבי, הגדלת תב"ר כתוב פה. תב"ר 279. אני לא זוכר את ה-תב"ר מה הוא, אבל תסתכלו בישיבות מה זה תב"ר 279. לכולכם, יש לכם באינטרנט את כל הדברים האלה. תסתכלו מה זה ה-תב"ר הזה. זו לא הקצאה.

רו"ח רוני דנה: יוסי, מה שאתה אומר זה לא קשור ל-תב"ר הזה, להגדלה שלו. מה שאתה מעלה – גונבים מחשבים – זה טיפול אחר שצריך להיעשות.

מר יוסי חן: גנבו מחשבים,

רו"ח רוני דנה: זה טיפול אחר שצריך לעשות, אבל זה לא קשור ל-תב"ר.

מר יוסי חן: אני שואל אותך – גנבו מחשבים?

רו"ח רוני דנה: לא יודע. אתה אומר שכן.

מר יוסי חן: מה אתה לא יודע? עיריית אריאל דיווחה בזה שגנבו לה מחשבים וחסרים לה, מהדיווח של העירייה.

רו"ח רוני דנה: או קיי. אם זה מה שדווח אז כנראה שכן. בסדר, אבל מה זה קשור לאישור ה-תב"ר? אז רגע, נפסיק לעבוד בגלל שגנבו מחשבים?

מר יוסי חן: לא, לא, מה שביקשנו, ועזוב, בוא לא נהיה תמימים,

מר אלי שבירו: אז אני אומר, בוא תאשר את הכסף החיצוני,

מר יוסי חן: בוא תעשה סיור, כי ביקשנו את זה לפני חודש ולפני חודשיים ולפני שלושה, וזה חוזר על עצמו כל פעם שיש סיפור של מערכות השקיה. אני מ-2008 חבר מועצה, מיליוני שקלים שיקום מערכות השקיה. חוזר על עצמו – מרים יד, מרים יד, עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם. ואני שואל, מתי יהיה הסיור הזה? מתי נוכל לראות בעין את המערכות האלה? תראו לי את המערכות האלה, תגידו לי – הנה, פה השקענו את המיליונים של השקלים (שאני לא יודע כרגע את הנתון המדויק, אבל אני יכול להגיד לך),

מר אלי שבירו: מיליונים.

מר יוסי חן: מיליונים. משהו כמו 6-7 מיליון שקל.

מר רון נחמן-ראה"ע: הרבה כסף.

מר יוסי חן: אני יודע. מיליוני שקלים – שיקום מערכות השקיה. ואני בעד שיקום מערכות השקיה, אבל בוא נראה איך זה נראה, בוא נראה איפה זה, בוא תן לי להביא איתי איזה איש מקצוע שיגיד לי כמה עולה כל מחשב כזה. ותאמין לי שיש לי אנשים כאלה. תן לי לעזור לך. אם אין לך מפקח שיפקח על הדברים האלה, אני אהיה המפקח, ובהתנדבות.

מר רון נחמן-ראה"ע: טוב, אני כנראה לא מסוגל לשכנע, ולכן אני מציע – אנחנו נצביע בעד הסעיף הזה כולו, כדי לאשר את המסגרת התקציבית, כי צריך לסגור את השנה, אין לנו זמן, אי אפשר להעביר את זה משנה לשנה. אתם לא מבינים,

מר אריה ברסקי: יכול להיות שהתקציב גם יילך לאיבוד, כי זה סוף שנה.

מר רון נחמן-ראה"ע: זה יילך לאיבוד.

גב' לודמילה גוזב: הם לא מבינים את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני הסברתי את זה מאה פעם.

מר פבל פולב : את זה אנחנו לא מבינים, אבל לזה יש משמעות.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר גמור. משמעות שיילך 650,000, גם לא תקבל את ה-200,000.

מר פבל פולב : אתה מבין איפה הבעיה? אתה כל הזמן ... תעלה להצבעה, נצביע וזהו. אבל אם זה חשוב לך, ואתה כל פעם,

מר רון נחמן-ראה"ע : לי לא חשוב כלום.

מר פבל פולב : אז למה אנחנו מדברים על זה כל כך הרבה זמן?

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל למה על כל דבר צריך להיות אנטי? למה? למה חוסר האמון? למה?

מר פבל פולב : לא אנטי. ... סדר עדיפויות. יש לי גם סדר, יש לי עסק שמתרחב ועובד.

מר רון נחמן-ראה"ע : מה אתה עכשיו רוצה?

מר פבל פולב : אני חושב שאתה צריך קודם כל לשים בעדיפות גם אנשים אחרים ואז תקבל את התגובה, שאתה לא מתחשב, עושה מה שאתה רוצה. אנחנו היום חושבים שמה שעשית לא טוב, כי לא נתת לנו א-ב-ג ואנחנו לפי זה לא יכולים להצביע על זה. זה ברור? זה פשוט.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר. בסדר. יש לך שתי אפשרויות,

מר פבל פולב : אל תצביע על זה עכשיו, תוריד את זה מסדר היום, אנחנו נצביע על זה בשבוע הבא. מבחינתי עוד יומיים תעשה ישיבה, אין לי בעיה.

גב' שירה דקל : רון, תצביע על ה-200.

מר אלי שבירו : על ה-200, על החיצוני.

גב' שירה דקל : ואת השאר תצביע בפעם הבאה.

מר פבל פולב : אני אמרתי בטלפון, יום ששי מבחינתי זה גם יום עבודה. אם זה דחוף אני מוכן להתגייס. גם יום ששי אני מוכן להתגייס אם צריך. אם יש משהו דחוף לטובת העיר – אין לי בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה בבוקר היית בפגישה עם מי שאתה צריך להיות,

מר פבל פולב : למה? כי אתה לא אמרת לי את זה לפני.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה לא דבר שהוא בשיקול שלי, אני כיבדתי אותך, מה אתה רוצה? יש דברים שהם דחופים. הכול מסודר. אתה יודע, הכול מתוכנן. שבירו, אני אומר לך עוד פעם, בקטע הזה, אני מציע לכם שאנחנו נאשר את המסגרת, לא ייעשה שום דבר בכסף הזה עד שאנחנו מביאים לידיעת המועצה מה הולך להיעשות,

רו"ח רוני דנה : להציג את הפרויקט.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אומר לך, עד שלא נסגור את העניין התקציבי, תפעולית לא יעשו שום דבר, זאת תהיה ההחלטה שלנו – לא ייעשה שום דבר לפני שנאשר. למה ללכת הפוך? למה על דרך השלילה? אתה רוצה לקבל את כל האינפורמציה? נאשר את זה – לא ייעשה שום דבר בכסף, אלא לאחר שזה יוצג פה מה נעשה בכסף. תחשבו אחרת. למה אנטי?

מר יוסי חן : רון, אנחנו לא ביקשנו שיציגו לנו, ביקשנו לצאת לסיור לראות בעין איך נראות אותן מערכות השקיה. מה הבעיה? מה הבעיה, רון?

מר פבל פולב : אבל הם פונים לאלי. אתה ואני לא רלוונטיים. אלי פה מצביע 4 אנשים. אנחנו יכולים ללכת הביתה?

מר אלי שבירו : לא, לא, מה פתאום? אתה לא יכול ללכת הביתה.

מר פבל פולב : לא שאני נפגע, אבל כאילו,

עו"ד אריאל עזריה : אמירה מפורשת שהכסף לא יוצא לשום מקום לפני שיקבל את אישור

המועצה,

- מר רון נחמן-ראה"ע: אישור שלנו.
- עו"ד אריאל עזריה: זה מספיק. אתה מתקצב ואחר כך יש לך את זה.
- מר רון נחמן-ראה"ע: בחייכם, תתחילו לחשוב גם בדרך של ניהול עסק, ריבוננו של עולם.
- עו"ד אריאל עזריה: אז הוא עושה כאן את זה בשני שלבים, אז מה זה משנה?
- גב' שירה דקל: שזה מסתמך על המילה.
- עו"ד אריאל עזריה: זה פרוטוקול, עכשיו, החלטה. איזו מילה?
- מר רון נחמן-ראה"ע: יש הקלטה.
- עו"ד אריאל עזריה: החלטה, מה?
- מר רון נחמן-ראה"ע: חבר'ה, מה זה, הכול אנטי? תחשבו על ניהול עסק.
- עו"ד אריאל עזריה: אפשר להעביר את זה, רון.
- גב' שירה דקל: ואז באמת יציגו לנו רון?
- מר יוסי חן: לא, סיור, סיור.
- גב' שירה דקל: סיור. סיור. יוסי רוצה סיור.
- עו"ד אריאל עזריה: כסף לא יוצא לפני שמתקבלת החלטה נוספת.
- מר רון נחמן-ראה"ע: בקשה – יוסי אמר שהוא רוצה לצאת לסיור.

עו"ד אריאל עזריה : לא משנה מה, החלטה נוספת.

מר רון נחמן-ראה"ע : בואו נגמור את העניינים הכספיים.

מר יוסי חן : מאשרים את זה בכפוף לזה שיוצאים לסיור ביחד עם מנכ"ל העיר ומבקר העירייה והיועץ המשפטי.

מר פבל פולב : והשאלה הפשוטה – אם לא, מה עושים?

מר יוסי חן : אומרים בכפוף.

*** ג'והר חלבי בשיחת טלפון עם ראש העיר ***

מר רון נחמן-ראה"ע : ג'והר, הגדלת תב"ר 279 לעניין של הסעיף הזה של ה-200,000, תגיד לי על מה זה הולך ה-650,000 שקל.

מר ג'והר חלבי : בישיבה הקודמת ביקשתי אישור ל-250,000 שקל שקיבלנו ממשד הפנים לשדרוג מערכות ההשקיה במוסדות החינוך, במוסדות הציבור. כל מה שנקרא – בתי ספר, גני ילדים ומוסדות ציבור. איפה שיש לנו גינות ציבוריות, אנחנו החלטנו לשדרג את ראשי המערכת, תוספת למה שעשינו בכל העיר. ... קיבלנו אישור ממשד הפנים בפעם הקודמת על 250,000 שקל, והסברתי לכם שאנחנו הולכים, אני הגשתי עוד בקשה נוספת לרשות המים, קיבלתי אישור 199 ומשהו אלף שקל מרשות המים. עלות הפרויקט הנאמדת לשדרוג כל המערכות היא כ-900,000 שקל, כולל תכנון ופיקוח. אני ביקשתי פה להביא את ה-200,000 שקל, מה שקיבלנו מרשות המים תוספת ל-250 שיש לנו ממשד הפנים, והיתרה מקרנות הרשות, מה שנקרא, קרנות לשדרוג מערכות המים.

מר רון נחמן-ראה"ע : עכשיו תשמע, אני הצעתי עכשיו שאנחנו נצביע על הסעיף הזה, על הדבר הזה, תוך התניה שהמועצה תקבל פה פירוט של התוכנית הזאת של שדרוג, של ה-900,000, שאתה תביא את זה ואנחנו נשלח לכל חברי המועצה בדואר עוד לפני הישיבה.

מר פבל פולב : יחולק בסיור.

מר רון נחמן-ראה"ע : וחוף מזה, אנחנו ניקח אותם לסיור באריאל, בסדר?

- מר ג'והר חלבי :** אין שום בעיה, לרשותך.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** תודה רבה מותק, להתראות.
- מר ג'והר חלבי :** בבקשה, בבקשה, להתראות.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** שמעתם? לכן אני אומר את הדבר הזה.
- עו"ד אריאל עזריה :** אפשר להעלות להצבעה.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** חבר'ה, אני מעלה את הדבר הזה,
- מר יוסי חן :** כפוף לסיור.
- מר אלי שבירו :** כן, כמו שאמרנו, כפוף לסיור ו -
- מר יוסי חן :** הכסף לא יוצא עד שאנחנו לא עושים סיור ורואים. רון, אני חוזר על זה, הכסף, לא ייצא ממנו שקל אחד לפני שאנחנו נצא לסיור ונראה מערכת מערכת. שלא יהיו אי הבנות.
- עו"ד אריאל עזריה :** מה שחשוב זה שתהיה הצבעה נוספת.
- מר יוסי חן :** יעשה לנו סיור באריאל, לא שמת לב. אני סיור באריאל לא צריך.
- עו"ד אריאל עזריה :** יוסי, תהיה הצבעה נוספת. תתרצה ממה שיהיה – טוב, לא תתרצה – לא תצביע.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** יוסי, אתה רוצה לשמוע עכשיו מה אני אומר?
- מר יוסי חן :** כן. כן.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** שאנחנו מאשרים את הבקשה של הגזבר לאישור הגדלת תב"ר 279 בסך

650,000 ₪, ממקורות, מרשות המים והקרן לעבודות מים של עיריית אריאל, סך הכול 650. לא יוצא שום כסף, שום תקציב מהסעיף הזה כפי שזה מוגדר כאן, אלא לאחר שאנחנו נעשה סיור בשביל לקבל את התוכניות שרוצים לעשות ב-900,000 שקל, ולאחר שאנחנו נראה בשטח ואנחנו נבוא,

מר אלי שבירו: ונצביע.

מר רון נחמן-ראה"ע: ואז הגזבר יוכל להוציא את הכסף. זו הכרזה של ראש העיר פה – לא יהיה שום ביצוע של כסף אלא לאחר הפרוצדורה הזאת. בסדר?

מר יוסי חן: זאת אומרת, מה שאתה אומר, אם אני מבין נכון, תהיה הצבעה נוספת להוציא את הכסף.

מר רון נחמן-ראה"ע: כן. כן. כן. מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד, לאשר את הגדלת תב"ר 279- שדרוג מערכת ההשקייה הציבורית בסך 650,000 ₪, תוך התניה שיתקיים סיור של חברי המועצה בשטח ויתקבל הסבר ופירוט של תוכנית השדרוג. ובכל מקרה, תתבצע הצבעה נוספת לפני מתן אישור לגזבר להוצאת הכסף.

6. אישור חידוש מסגרת אשראי לשנת 2013 – ע"ס 2,500,000 ₪ מבנק אוצר החייל חשבון 5050.

רו"ח רוני דנה: אישור חידוש מסגרת אשראי – לכל רשות מקומית יש 5% אשראי בבנק. אצלנו אנחנו משתמשים בפחות. האישור הוא על 2,500,000 שקל, מבנק אוצר החייל, חשבון 5050, כפי שהיה בשנה קודמת.

מר רון נחמן-ראה"ע: מי בעד?

מר פבל פולב: חברים, אנחנו הרי בשנת בחירות. היועץ המשפטי לממשלה אומר לא להתחייב, כי אנחנו לא יודעים מה יהיה עם תקציבים. עכשיו אנחנו נתחייב ל-2,500,000 מיליון נוספים?

רו"ח רוני דנה: לא, לא, אתה לא מתחייב. אישור משיכת יתר נועד,

גב' לודמילה גוזב : זה מסגרת.

מר פבל פולב : מה זה מסגרת? זה כסף חי. אני יכול להוציא אותו מתי שאני רוצה.

רו"ח רוני דנה : סליחה רגע, כל רשות מקומית זכאית ל-5% מהתקציב שלה לצורך

אשראי. למה משמש האשראי? אתה משלם משכורת ב-1 לחודש ומשרד החינוך מעביר לך רק ב-5 לחודש. בימים האלה אתה מנצל, במקרה הטוב, את האשראי אם יש צורך.

מר פבל פולב : לכמה זמן האשראי הזה?

רו"ח רוני דנה : זה אישור משיכת יתר.

מר פבל פולב : לקחתי 2,500,000

מר רון נחמן-ראה"ע : לא לקחת. 30 שנה ככה.

רו"ח רוני דנה : אתה לא לוקח.

מר פבל פולב : נכנסתי למינוס.

רו"ח רוני דנה : אז בוא, אני כבר אומר לך, ביום יום בהתנהלות,

מר יוסי חן : זאת אומרת, המסגרת הזו לא מחייבת.

מר פבל פולב : אז לא צריך אותה.

רו"ח רוני דנה : בהתנהלות היום יומית של העירייה,

מר רון נחמן-ראה"ע : נמאס לי כבר ...

מר פבל פולב : לא צריך, אל תענה. לא צריך. תעלה להצבעה, נו, תעלה, תעלה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אם אתה מנהל ככה את העסק שלך זה בסדר.

רו"ח רוני דנה: אבל תקשיב, זו לא הלוואה.

מר פבל פולב: אז תן לי לסיים את התשובה.

עו"ד שרון שטיין: אבל זה כולה פעם חמישית שמסבירים את זה.

רו"ח רוני דנה: בהתנהלות היום יומית של העירייה, החשבון אף פעם לא נכנס למינוס. בהתנהלות היום יומית של העירייה, החשבון בפלוס ולא במינוס. יכול להיות נקודתית בעיתוי כזה או אחר, בעיקר אם זה קשור בתשלום משכורת והמענק של משרד הפנים מתעכב או מענק משרד החינוך מתעכב, יכול להיות מצב שבו מנצלים את האשראי לתקופה של מספר ימים, עד שנכנסים המענקים. זה משהו פרוצדוראלי, קיים בכל רשות מקומית בארץ, זה הנחיות משרד הפנים – 5% מהתקציב. במקרה שלכם, 5% זה 4 מיליון ומשהו, פה מנצלים, מבקשים אישור לניצול מסגרת אשראי עד 2,500,000 שקל.

מר פבל פולב: לתקופה של כמה ימים, זה מה שאתה אומר?

רו"ח רוני דנה: אין פה עניין של תקופה. המסגרת, כפי שיש לך בחשבון הבנק העסקי שלך או שלי, יש לי מסגרת אשראי. אני לפעמים מנצל אותה, לפעמים לא. אני הסברתי,

מר אלי שבירו: אתה באופן עקרוני יכול לנצל אותה כל הזמן.

רו"ח רוני דנה: תיאורטית אתה יכול לנצל כל הזמן. אבל בהתנהלות השוטפת של הגזברות, אין לנו צורך באשראי הזה. בהתנהלות השוטפת לא מנצלים. כשאין צורך – אין צורך. אבל כשיש צורך,

עו"ד אריאל עזריה: תן לי להסביר.

רו"ח רוני דנה: בבקשה.

עו"ד אריאל עזריה: אי – פבל שאל שאלה, שהוא התחיל אותה בשאלה – האם זה תקין?

- עו"ד שרון שטיין:** בנקודה אחת וגמר במקום אחר לגמרי.
- עו"ד אריאל עזריה:** האם זה תקין? אז אני חושב שהיועץ המשפטי עכשיו יגיד במילה אחת,
- רו"ח רוני דנה:** אז אני כבר עונה. משרד הפנים,
- עו"ד אריאל עזריה:** לא. רגע, עצור, שניה.
- עו"ד שרון שטיין:** שאלת אם העירייה יכולה לקחת התחייבות, התשובה היא כן.
- עו"ד אריאל עזריה:** התשובה היא כן. זה אחד.
- מר פבל פולב:** איזו עירייה?
- עו"ד אריאל עזריה:** פבל, תן לי רגע שניה אחת.
- עו"ד שרון שטיין:** עיריית אריאל.
- מר פבל פולב:** מי זה?
- רו"ח רוני דנה:** מה זה מי זה?
- מר פבל פולב:** עיריית אריאל. מישהו מתחייב? מישהו לוקח את האחריות על הכסף הזה או שאף אחד לא אחראי?
- רו"ח רוני דנה:** בחשבון הבנק שלך, סליחה שאני חודר לך לחיים, יש לך אשראי בחשבון? יש לך מסגרת אשראי.
- עו"ד שרון שטיין:** אתה מנצל אותה תמיד? כל יום אתה מנצל אותה?
- מר פבל פולב:** אני מחליט איזו מסגרת תהיה. אני מחליט.

- עו"ד שרון שטיין:** מה זה משנה אבל? פה החליטו לך.
- מר פבל פולב:** כשאין לי כסף ב... או שנה קשה, המסגרת קטנה.
- עו"ד שרון שטיין:** פבל, פה החליטו לך, אמרו לך – מסגרת האשראי שלך לא תעלה על 5%,
- מר פבל פולב:** מי החליט?
- עו"ד שרון שטיין:** משרד הפנים.
- מר פבל פולב:** אז שהוא יצביע.
- מר אלי שבירו:** אז אנחנו לא רוצים אבל להיכנס למינוס.
- מר פבל פולב:** אם הוא החליט – שיצביע.
- רו"ח רוני דנה:** זאת אומרת, שאם אנחנו צריכים לשלם,
- מר רון נחמן-ראה"ע:** אלי, תגיד לי, אתה עכשיו נולדת?
- עו"ד שרון שטיין:** באמת, זה אפילו לא בדיחה. זה אפילו לא מצחיק. אתה לא סתם יושב כאן, באמת.
- רו"ח רוני דנה:** זאת אומרת, שאם אנחנו צריכים לשלם משכורת, לא נשלם עד שהתמיכה תגיע.
- עו"ד שרון שטיין:** זה מסגרת אשראי, זה לא לוקח הלוואה.
- עו"ד אריאל עזריה:** אני יכול להשלים את ה -
- מר רון נחמן-ראה"ע:** עזריה, תדבר. זה פשוט לא יאומן.

- עו"ד אריאל עזריה :** זה התחיל בשאלה אחת. עכשיו, במהות, יכול להיות,
- מר יוסי חן :** למה לא יאומן?
- רו"ח רוני דנה :** זה מאז קום העירייה.
- עו"ד שרון שטיין :** אתם יודעים, אנחנו הלכנו לפגישה במשרד הפנים, רון קיבל הערה – למה אנחנו לא לוקחים הלוואות? אתם אפילו לא חיים את זה.
- מר פבל פולב :** זה משתלם.
- עו"ד שרון שטיין :** נכון, זה משתלם.
- עו"ד אריאל עזריה :** יכול להיות שכאן מישהו מבין,
- מר פבל פולב :** לעירייה.
- עו"ד שרון שטיין :** לנו. אתה מקבל על זה מענקי איזון.
- מר פבל פולב :** על זה שאתה לוקח הלוואות?
- עו"ד שרון שטיין :** כן. כן. כן.
- מר רון נחמן-ראה"ע :** כן. כן. בגלל שאתה לא לוקח אתה נדפק מזה.
- עו"ד שרון שטיין :** ישבנו עם מירי פיינטוך והיא אמרה – מה פתאום עיריית אריאל לא לוקחת הלוואות? אתם יכולים לקחת הרבה יותר במענק איזון.
- מר פבל פולב :** מה זה מענק איזון, זה לא הלוואה?
- עו"ד שרון שטיין :** זה מענק. מענק. מענק לידה אתה מקבל הלוואה?

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: זה לא יעזור. חבל על הזמן. אני לא מבין את הדברים האלה כאן, באמת. עזוב את הדברים האלה.

עו"ד אריאל עזריה: תן לי שניה אחת, אולי פבל פשוט לא הבין.

מר רון נחמן-ראה"ע: בבקשה. חבל על הזמן, באמת.

עו"ד אריאל עזריה: אולי לא הבנת, אני אסביר לך בשפה, אני אשתדל שהיא תהיה מאד פשוטה.

כל חשבון בנק וגם של אדם שהוא מאד אמיד, יש לו מסגרת אשראי. כמה כסף הוא יכול לקחת over, בשפה פשוטה.

עו"ד שרון שטיין: בלי לשלם ריביות חריגות.

עו"ד אריאל עזריה: שפה פשוטה. זה לא אומר שאתה לוקח את הכסף, זה אומר שאם אתה תצטרך את הכסף, אז אתה מראש מגדיר כמה ריבית אתה תשלם על הכסף. כיוון שאם מחר העירייה תוציא המחאה וההמחאה תהיה מעבר למסגרת הקיימת, אז הריבית תהיה גבוהה יותר, לא יחזירו לה את ההמחאה. אז מסגרת אשראי זה איזה שהוא משהו שקובעים אותו מראש. אתה יכול לקבוע את מסגרת האשראי,

מר יוסי חן: אריאל, בוא אני אעזור לך. פבל איש עסקים. מה שפבל אומר, אם בעוד 10 חודשים אני אהיה ראש העירייה, אני לא רוצה שישאירו לי חובות של מיליונים, אני רוצה לקבל עירייה מאוזנת. אני לא מוכן לתת צ'ק פתוח של 2,500,000 עכשיו בשנת בחירות. מה הוא כן אומר? בואו נקודתית, תצטרך כסף נקודתית, תצטרך 200,000-300,000, תכנס את המועצה, תגיד לנו למה הכסף – נאשר לך.

עו"ד שרון שטיין: זה אפילו לא בדיחה. זה אפילו לא מצחיק מה שאתה אומר.

מר יוסי חן: אז אל תצחק.

עו"ד שרון שטיין: לא, אתה צוחק. זו הבעיה, שאתה צוחק. אני אסביר לך למה, כי זה חוזר לאותה נקודה שאתם יושבים פה וחושבים שמישהו יגנוב פה את הכסף וייקח אותו לאיזה שהוא מקום.

מר יוסי חן: אתה שמעת ממני יגנוב?

עו"ד שרון שטיין: לא, במקרה ישאירו פה חובות. לעירייה יש תקציב, יש לך פה גזבר שהדבר האחרון שאתה יכול להגיד עליו זה שהוא פועל לפרוץ את המסגרת של התקציב.

מר יוסי חן: אתה יודע שאני חולק על השכר בכירים ואני טוען שצריך לעשות קיצוץ רוחבי.

עו"ד שרון שטיין: אבל מה זה קשור למסגרת אשראי של העירייה?

מר יוסי חן: זה הכול קשור אחד בשני.

עו"ד שרון שטיין: מה זה קשור למסגרת אשראי? התקציב של העירייה היה מלפני זה.

מר יוסי חן: שאתה מחליט לעצמך מה גובה השכר שלך, אני מחליט לך מה גובה האשראי שלך. אתה מחליט מה גובה השכר.

מר פבל פולב: מאד פשוט, כשאני לוקח אשראי 20,000 אני יכול להיכנס לאשראי של 20,000.

עו"ד שרון שטיין: זה לא אשראי, זה מסגרת אשראי, פבל.

מר פבל פולב: מסגרת. מסגרת.

עו"ד שרון שטיין: זה לא אומר שאני מממש את זה.

מר פבל פולב: למה לא?

עו"ד שרון שטיין: כי זה לא אשראי. אתה לא לוקח הלוואה. זה לא שאתה בא לבנק ואתה אומר לו – תביא לי עכשיו כסף.

מר יוסי חן: ואם תצטרך כסף, אתה תיקח את זה? אם תצטרך להיכנס למינוס, תיקח?

עו"ד שרון שטיין: לא, אבל הרמיזה שלך שמישהו בעתיד ייצור פה בשנה הזאת חובות בכוונה, איזה מן דבר זה?

מר יוסי חן: אנחנו לא בבית משפט.

עו"ד שרון שטיין: לא, זה מה שאתה אומר.

מר יוסי חן: לא, אתה אומר, לא אני.

עו"ד שרון שטיין: לא, אתה אומר.

מר יוסי חן: לא, אתה אומר. אני אומר משהו אחר. אני אומר,

עו"ד שרון שטיין: כל שנה מסבירים את הנקודה הזאת. כל רשות מקומית יש לה מסגרת,

מר יוסי חן: אנחנו מסבירים, אבל השנה זה שנת בחירות.

עו"ד שרון שטיין: רק באריאל יש בחירות. ברשות אחרת אין בחירות.

מר יוסי חן: שמעת מה אמר היועץ המשפטי לממשלה?

רו"ח רוני דנה: רגע, אבל 4 שנים קודם זה היה בסדר?

עו"ד שרון שטיין: זה היה בסדר וזה אושר.

- רו"ח רוני דנה:** כל שנה מאשרים.
- עו"ד שרון שטיין:** כל שנה מאשרים.
- מר יוסי חן:** אבל השנה זה שנת בחירות.
- רו"ח רוני דנה:** בשנת בחירות זה לא טוב לאשר מסגרת אשראי?
- עו"ד שרון שטיין:** אז אני אומר לך שאין שום בעיה לאשר בשנת בחירות מסגרת אשראי.
- רו"ח רוני דנה:** למה לא ניצלו את זה כל שנה?
- מר יוסי חן:** אני אגיד לך למה, כי אנחנו חברי מועצה אומרים לכם – קיצוץ רוחבי בשכר בכירים – ואתם, לא רק לא מקצצים, מעלים.
- רו"ח רוני דנה:** מה זה קשור?
- מר יוסי חן:** קשור.
- מר רון נחמן-ראה"ע:** חבר'ה, חבל על הזמן.
- רו"ח רוני דנה:** אז אל תאשר תקציב לעירייה. אל תאשר את התקציב, אבל זה לא קשור לתקציב.
- עו"ד שרון שטיין:** מה זה קשור למסגרת אשראי?
- מר יוסי חן:** קשור. קשור.
- עו"ד שרון שטיין:** מה זה קשור?
- מר יוסי חן:** אני אומר לך שזה קשור.

עו"ד שרון שטיין: מסגרת אשראי קשורה לנושא של תזרים מזומנים, לא של תקציב בכלל.

מר יוסי חן: אתה עכשיו דואג לשכר שלך, שישלמו לך בזמן.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור לשכר שלי.

מר יוסי חן: למה אם לא יהיה כסף אז לא ישלמו לך שכר.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור לזה.

מר יוסי חן: אתה דואג לשכר האישי שלך עכשיו.

עו"ד שרון שטיין: אתה מקשקש.

מר יוסי חן: או קיי.

עו"ד שרון שטיין: כי כל דבר שאין לך תשובה אתה מיד עובר לנושא האישי.

מר יוסי חן: אתה עובר, לא אני.

עו"ד שרון שטיין: אתה עובר.

מר יוסי חן: אני לא מקבל, אני מתנדב. אני מתנדב, אתה מקבל שכר.

עו"ד שרון שטיין: אתה רק מתנדב.

מר יוסי חן: מתנדב.

עו"ד שרון שטיין: רק מתנדב. מתפרנס יפה מההתנדבות הזאת.

מר יוסי חן: מה אתה אומר? אתה רציני?

עו"ד שרון שטיין:

אבל באמת, כל הזמן לשבת פה, באופן שיטתי,

מר יוסי חן:

מה, מה, מה, רגע, רגע, רגע, מה אמרת? אני מתפרנס מההתנדבות?

עו"ד שרון שטיין:

לא יודע, אתה מתפרנס מהתנדבות. רק מתנדב כל הזמן.

מר יוסי חן:

מההתנדבות בעירייה אני מתפרנס?

עו"ד שרון שטיין:

ומאשים אנשים אחרים שלוקחים.

מר יוסי חן:

אתה יכול להגיד עלי שאני מתפרנס שקל אחד מהעירייה? תגיד את זה.

עו"ד שרון שטיין:

אני יכול להגיד לך דבר אחד מאד פשוט, לא יכול להיות שאתה תטיל

דופי,

מר יוסי חן:

אל תגיד שאני מתפרנס מההתנדבות שלי בעירייה.

עו"ד שרון שטיין:

בכל מי שיושב פה כל הזמן בשולחן הזה.

מר יוסי חן:

אני לא יוכל להטיל דופי? לקצף בשכר בכירים זה נקרא להטיל דופי?

עו"ד שרון שטיין:

זה לא קשור למסגרת אשראי. זה קשור לתקציב.

מר יוסי חן:

אני אומר,

עו"ד שרון שטיין:

אז אתה אומר.

רו"ח רוני דנה:

אז אל תאשר את התקציב, יוסי.

עו"ד שרון שטיין:

זה לא אומר שזה נכון.

רו"ח רוני דנה:

אל תאשר את התקציב.

- עו"ד שרון שטיין:** אל תאשר את התקציב. מה זה קשור לאשראי?
- רו"ח רוני דנה:** זה סיפור אחר. מה זה קשור לאשראי?
- מר יוסי חן:** תאמין לי, אני הצבעתי נגד. אם הייתי יכול לא לאשר את התקציב הייתי מזמן עושה את זה. הצבעתי נגד.
- רו"ח רוני דנה:** או קיי, תמשיך להצביע נגד, זה בסדר.
- מר יוסי חן:** ... שמגיע לשכר שלכם. כשזה מגיע לכיס שלכם אתם ...
- רו"ח רוני דנה:** עכשיו אנחנו נלחמים רק על הצ'ק שלנו, אתה צודק.
- מר יוסי חן:** שבטעות לא יהיה שם מה לשלם.
- רו"ח רוני דנה:** אתה צודק. רק על הצ'ק שלנו אנחנו נלחמים.
- מר יוסי חן:** אם אני הגזבר, אתם האחרונים מקבלים כסף.
- רו"ח רוני דנה:** אתה צודק. אתה צודק.
- מר יוסי חן:** בטח שאני צודק. אם ככה אתם מתנהגים, אתם צודקים. בסדר?
- עו"ד שרון שטיין:** איזה שטויות. מה זה קשור? זה עניין תקציבי. אתה רוצה – אל תאשר את התקציב.
- מר יוסי חן:** תצביעו לעצמכם.
- רו"ח רוני דנה:** תעלה את זה להצבעה וזהו.
- מר יוסי חן:** בדיוק, מה שיהיה יהיה, תעלה.

עו"ד שרון שטיין:

באמת, כל הזמן אותן האשמות.

מר רון נחמן-ראה"ע:

אבל מה אתה רוצה שאני אעשה עכשיו, שאני אפטר אותם?

עו"ד שרון שטיין:

לא, אז צריך להעמיד את הדברים על המקום.

מר רון נחמן-ראה"ע:

מה?

עו"ד שרון שטיין:

הם כל הזמן עובדים על הדברים האלה וזהו. זה לא קשור אחד לשני.

שום דבר לא קשור אחד בשני.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן:

עוד שניה יפטרו את חברי מועצת העיר המתנדבים.

רו"ח רוני דנה:

שלא יאשרו.

מר יוסי חן:

אני מתפרנס מההתנדבות שלי, שמעתם? זה דבר חדש, עוד לא ידעת.

אני מתפרנס מההתנדבות. אני מתפרנס מההתנדבות שלי כחבר מועצת עיר? אני מתפרנס?

גב' לודמילה גוזב:

בטח. גם אני.

מר יוסי חן:

אולי את תתפרנסי, לא אני.

גב' לודמילה גוזב:

גם אני, נכון.

מר יוסי חן:

גם את מתפרנסת?

גב' לודמילה גוזב:

בטח. גם כולם.

מר יוסי חן:

איך את מתפרנסת?

גב' לודמילה גוזב: כל הזמן אנחנו אומרים – אנחנו בהתנדבות. אנחנו עובדים בהתנדבות. אנחנו רוצים הכול לתושבים שלנו. הנה.

מר יוסי חן: נכון. נכון.

עו"ד שרון שטיין: רק אתה רוצה. אף אחד אחר לא פועל לטובת התושבים.

מר יוסי חן: אני פועל למען התושבים נטו, בהתנדבות.

עו"ד שרון שטיין: תתבייש לך. כל הזמן את הטענות האלה.

מר יוסי חן: אתה תתבייש לך, אני בהתנדבות.

עו"ד שרון שטיין: לא, אתה תתבייש.

מר יוסי חן: אני ראיתי כמה מקבל יועץ משפטי בעיריות אחרות וראיתי מה אתה מקבל.

עו"ד שרון שטיין: התנצלת על המכתב שלכם, עזוב.

מר יוסי חן: התנצלתי על המכתב שלי? איזה מכתב?

עו"ד שרון שטיין: כן. שהוצאתם שנה שעברה.

מר יוסי חן: מה אתה אומר? אתה שמעת אותי מתנצל על מכתב שהוצאתי פעם?

עו"ד שרון שטיין: לא, הפעם באמת שלא.

מר יוסי חן: אתה מדבר עלי?

עו"ד שרון שטיין: אני מדבר גם עליך. כל הזמן האיומים האלה.

מר יוסי חן: תגיד לי את זה בחוץ. תגיד לי בחוץ שאני מתפרנס מההתנדבות שלי.
תגיד לי את זה בחוץ, לא פה שיש לך חסינות. תגיד לי את זה בחוץ.

גב' לודמילה גוזב: ומה יהיה?

מר יוסי חן: אני אתבע אותך, מה יהיה? אני מתפרנס מההתנדבות שלי בעיריית אריאל?

מר רון נחמן-ראה"ע: מספיק. מספיק.

גב' לודמילה גוזב: גם אני מתפרנסת.

מר יוסי חן: את, אני מאמין לך שאת מתפרנסת. מתפרנס מההתנדבות שלי. גם אתה מתפרנס מההתנדבות שלך, אלי? את זה אף פעם עוד לא שמעת.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני בוש,

מר יוסי חן: גם אני, שאני מתפרנס מההתנדבות שלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני בוש ונכלם,

מר יוסי חן: אני שנים תורם בעיר הזו,

מר רון נחמן-ראה"ע: יוסי, מספיק. אני בוש ונכלם.

מר מקס צ'רנוגלז: הוא מדבר על האשמות,

מר יוסי חן: אני לא ראיתי שאתה מגן עלי. רון, אני לא ראיתי שאתה מגן עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע: צ'רנוגלז, אתה רוצה לדבר? דבר.

- מר מקס צ'רנוגלז** : אני רוצה הסבר מה זה אנשים מתפרנסים מהתנדבות.
- עו"ד שרון שטיין** : אני לא רוצה לתת לך הסבר.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אני לא מבין מה זה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני רוצה להגיד לך מה אני מבקש, מה לענות לך. מה שאתם עושים היום, בתרגיל הזה של מניעת אשראי של עיריית אריאל,
- מר פבל פולב** : מי זה אתם? אני דיברתי בשמי, מי זה אתם?
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני אומר אליו, לא דיברתי איתך בכלל.
- מר פבל פולב** : סליחה, בסדר. אל תתרגז.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אליך לא דיברתי בכלל. אני מדבר עכשיו לצ'רנוגלז, הוא שאל שאלה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : ואני על מסגרת אשראי בכלל עוד לא דיברתי.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני רק אומר לך דבר אחד, יש כאן כוונה של "סבוטאז" בתפקוד העירייה.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אתה יכול להמציא מילים יפות, אבל זה לא עוזר.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה יכול לענות לי כמה שאתה רוצה, אני מדבר לפרוטוקול.
- מר מקס צ'רנוגלז** : גם אני עונה לפרוטוקול.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה רוצה לדבר?
- מר מקס צ'רנוגלז** : אתה ממציא דברים.

- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה רוצה לדבר? אני אתן לך רשות דיבור.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אז אל תמציא דברים. אל תמציא הגדרות, זה הכול.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : תקשיב לי טוב, תלמד פעם אחת, תיתן כבוד. אתה לא יודע לתת כבוד לראש העיר.
- מר מקס צ'רנוגלז** : אתה גם לא יודע לתת כבוד. תן כבוד אתה, תקבל כבוד בחזרה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : זו בושה וחרפה ההתנהגות שלך.
- מר מקס צ'רנוגלז** : כן, באמת. אתה דורש כבוד, קודם תן כבוד אתה.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : כל הדיון שתקתי.
- מר מקס צ'רנוגלז** : בסדר, גם אני שתקתי. אבל אל תטיחו האשמות. גם אני שתקתי, סליחה. גם אני שתקתי.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אל תפריע לי. אתה רוצה לדבר?
- מר מקס צ'רנוגלז** : גם אני שתקתי.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אתה רוצה לדבר?
- מר מקס צ'רנוגלז** : אז דבר לעניין. אל תמציא דברים.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אל תגיד לי, ראש העיר,
- מר יוסי חן** : רון, אני הייתי מציע לך להתייחס לעיקר ולא לטפל. אתה, כשאומר לך יועץ משפטי, לחבר מועצת עיר שמתנדב והוא מתנדב ועושה איזה קומבינות ומרוויח, (מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד שרון שטיין:

אל תשים מילים בפה. אל תשים לי שום מילה בפה.

מר יוסי חן:

אתה אמרת מתנדב?

עו"ד שרון שטיין:

אתה שמעת מהפה שלי את המילה קומבינות?

מר יוסי חן:

מתנדב בשכר זה קומבינה.

עו"ד שרון שטיין:

שמעת מתנדב בשכר? היתה מילה מתנדב בשכר?

מר מקס צ'רנוגלז:

מתפרנס. אמרת מתפרנס.

מר יוסי חן:

נקרא את הפרוטוקול ביחד.

עו"ד שרון שטיין:

נקרא אותו ביחד.

מר יוסי חן:

100%.

עו"ד שרון שטיין:

ונראה אם הופיעה המילה קומבינה או שכר.

מר יוסי חן:

אתה תקריא לי את מה שכתוב בפרוטוקול בחוץ.

מר רון נחמן-ראה"ע:

מה שאתה עושה לא בסדר. פשוט מאד, תזכור מה שאני אומר לך את

זה, פשוט אני אומר לך את זה, תגלה מנהיגות. אני כבר אומר לך את זה. אתה לא רוצה – לא צריך.
שבירו, אני אומר עוד פעם, אני חוזר על הדברים האלה, אם אנחנו לא מאשרים את האשראי של עיריית
אריאל, זה אשראי במשך כל השנה, במשך כל השנים, במשך כל מערכות הבחירות. ואם אתם רוצים
שלא לאשר את הדבר הזה – זו זכותכם, תעשו מה שאתם רוצים. אני רק אומר לכם שזה נקרא
"סבוטאזי" כדי לפגוע בעיריית אריאל. ואם עיריית אריאל נקלעת למצב שצ'קים שלה, שהולכים לכל
מיני מקומות, ועיריית אריאל עד היום מקבלת את הציון לשבח על ניהול תקין, ואם חסר העניין הזה
בגלל שמועצת העיר של אריאל הצביעו לא לתת את ה-5% שכל הרשויות במדינת ישראל מקבלות את
זה, לרבות עיריית אריאל, אין לי מה להגיד אלא "סבוטאזי", בקטע שבא לפגוע בתפקודה השוטף של

עיריית אריאל.

אני אומר את זה לכם פה "ברחל בתך הקטנה". אתה יכול להתווכח איתי אחר כך מה שאתה רוצה, צ'רנוגלז, כל אחד, מישהו אחר, זה "סבוטאזי". "סבוטאזי" זה דבר שבא לפגוע בניהולה התקין של העירייה. אתם רוצים לנהל את העירייה. את העירייה מי שמנהל זה ראש העיר, במסגרת תקציב מאושר. אתם לא רוצים – לא צריך. אנחנו נביא, יש לי כאן את הספר שקיבלתי היום של הכנת תקציב 2013, על פי זה אנחנו צריכים לעשות את זה. יהיה דיון. תצביעו בעד, תצביעו נגד, לא אכפת לי. אבל בקטע הזה, תסתכלו על מה אנחנו מדברים. כתבתי לך פתק, שבירו, תתעלה מעל עצמך בכל הדברים האלה. לא כל דבר, מי שיגיד כן, יגיד לא. זה לא הולך ככה. אתה רוצה להיות מנהיג? איזה מן מנהיג אתה פה?

מר אלי שבירו: אני אהיה מנהיג.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר גמור. אתה תמשיך הלאה. אני מבקש להעלות להצבעה – מי בעד אישור חידוש מסגרת האשראי ל-2013 ע"ס 2,500,000 ₪, דבר שמתבצע שנים בבנק אוצר החייל? מי בעד? ירים את היד. הצביעו בעד: רון, לודמילה, עזריה. מי נגד? הצביעו נגד: פבל, יוסי, אבי, שירה, אלי וצ'רנוגלז. לא עבר. תודה רבה לכם. נלך הלאה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (3 בעד: מר רון נחמן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, נגד: מר אלי שבירו, יוסי חן, מר מקס צ'רנוגלז, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב) לא לאשר את חידוש מסגרת האשראי לשנת 2013, ע"ס 2,500,000 ₪ מבנק אוצר החייל חשבון 5050.

7. אישור העמדת הלוואה ע"ס 2,000,000 ₪ לכיסוי חובות עבר של המתנ"ס.

מר רון נחמן-ראה"ע: אישור של העמדת הלוואה ע"ס 2,000,000 ₪ - קוקי, בבקשה. זה לא יהיה להצבעה. אני רוצה לתת את הדבר הזה, שישאלו שאלות.

מר חיים (קוקי) ביטון: חברים, בעצם מאז ההצבעה של מועצת העיר על הקמת החברה העירונית, בעצם התחילה הספירה לאחור של סגירת המרכז הבינתחומי או המרכז הקהילתי-המתנ"ס. 2,000,000 שאנחנו מדברים, אנחנו מדברים בעצם על חוב מצטבר, על גרעון מצטבר מיום הקמת המתנ"ס. אני יכול לומר שאני לפני 3.5 שנים הגעתי למרכז הזה, את המרכז הזה קיבלנו עם גרעון של קרוב ל-900,000 שקל. הפירוט של ה-2,000,000 שאני יכול לומר פה, הוא עודף עתודה על ייעודה, קרי, כל ההפרשות לפיצויים וכו', שזה 606,000 שקלים. הפרשות לחופשה – 132,000 שקלים. חובות

לספקים – 648,000 שקלים. כל מה שקשור לחובות למוסדות וכו' – 600,000 שקלים. סך הכול החובות המצטברים לעמותה זה 2,028,000 שקלים.

אני רוצה רק בכמה מילים גם להסביר פה בכלל לגבי הפעילות של המרכז.

בשנת 2009 מחזור הכספים של המרכז הקהילתי היה 4 מיליון שקלים. בשנת 2011 מחזור הכספים גדל ל-8.5 מיליון שקלים, הוא הכפיל את עצמו, קרי מגידול של הכנסות ופעילות ומשתתפים בכל מה שקשור לפעילות במרכז הקהילתי.

אני רוצה לומר ולהציג פה, שבעצם ישנם מספר תחומים שהם גירעוניים בפעילות הזו, כל שנה אוטומאטית שאנחנו מקיימים את הפעילות: אגודות הספורט, פעילויות נוער, מרכז התקשורת ופעילות התרבות. למרות שאפשר לראות שיש קיטון מאד גדול בגירעון בשנת 2011 מהסיבה שבשנת 2011 העירייה גם לקחה על עצמה את כל הנושא של עצמאות, זיכרון וכו', מה שאנחנו מימנו 3 שנים קדימה. מחודש אוגוסט בעצם כל הפעילות של המרכז הקהילתי עברה לחברת גוונים, להוציא שני תחומים – שזה אגודות הספורט והתחום של מפ"ת והשכלת מבוגרים.

אלה הנושאים. כל הפירוט פה שאני הצגתי זה פירוט של רואה החשבון של העמותה, מועלם, שמוצגים פה והם היו אמורים גם היום בבוקר להיות מוצגים בפגישה והם יוצגו ביום שלישי.

מר אלי שבירו: אני חייב לשאול שאלה.

גב' לודמילה גוזב: אבל יוסי אמר אין שאלות.

מר אלי שבירו: תרשו לי לא להגיב. אנחנו לפני 8 חודשים בערך העברנו 2.5 מיליון שקל לכיסוי הגרעון של המרכז הבינתחומי-המתנ"ס. אמת?

מר חיים (קוקי) ביטון: אני לא הייתי פה. לא יודע להגיד.

מר אלי שבירו: אנחנו העברנו, לקחנו הלוואה,

עו"ד שרון שטיין: להשקעה בגוונים.

מר אלי שבירו: לקחנו הלוואה של 2.5 מיליון שקל, שהיעוד שלה השקעה בגוונים, שהיא תרכוש את המוניטין ואת הציוד של החברה הזאת, המתנ"ס או המרכז הבינתחומי, על מנת לכסות את כל הגירעונות של אותה חברה. ואז, אם היו עושים את זה לפני 8 חודשים, הגירעון של המתנ"ס היה נסגר. אמת או לא אמת, קוקי?

- מר חיים (קוקי) ביטון:** אני לא רוצה לדבר על דברים שאני לא יודע,
- מר אלי שבירו:** מה זאת אומרת לא רוצה לדבר? הבנתי. זאת אומרת, אין תשובה.
- מר חיים (קוקי) ביטון:** אני יכול להגיד,
- מר אלי שבירו:** אני אשאל אחרת.
- מר חיים (קוקי) ביטון:** אתה שואל, תן לי לענות.
- מר אלי שבירו:** אבל אתה לא יכול לענות.
- מר חיים (קוקי) ביטון:** לא, אתה רוצה לשאול, אני יכול לענות גם בשביל ההגינות פה. שחברת גוונים קנתה חלק מהמסגרות של הפעילויות של העמותה על סך 1,200,000.
- מר אלי שבירו:** 1,350,000. אני אשאל אחרת – מה היה הגירעון של המתנ"ס/המרכז הבינתחומי לפני 8 חודשים?
- עו"ד שרון שטיין:** זה נתון שצריך לברר אותו עם מועלם.
- מר אלי שבירו:** לא, הוא היה המנכ"ל של החברה הזאת, חבר'ה, באמת. באמת, בואו לא נהיה תמימים.
- מר חיים (קוקי) ביטון:** מר שבירו, אתה רוצה לדון על זה, נכון? אתה רוצה גם שביום שלישי נשב ויביאו לך נתונים, גם מועלם יהיה?
- מר אלי שבירו:** לא, אבל רון אמר שיהיו היום שאלות. אם אין שאלות, אז אין לי בעיה.
- עו"ד אריאל עזריה:** תראה, אני רוצה להגיד לך משהו.
- גב' שירה דקל:** עזוב, עזוב, אריאל,

עו"ד אריאל עזריה : לא, אני רוצה להגיד לך משהו. שירה, אני יודע מה אני רוצה להגיד, את לא יודעת מה אני רוצה להגיד.

גב' שירה דקל : תן לי להמליץ לך,

עו"ד אריאל עזריה : לא, תני לי, את לא יודעת מה אני רוצה להגיד. אני אגיד לך, אלי מדבר בלי לומר את מה שהוא רוצה לומר. אני לא שמעתי. אני רוצה לשמוע מה הוא רוצה לומר.

מר אלי שבירו : אריאל, אני שואל שאלות מאד ברורות. אני רוצה לדעת מה היה הגירעון של המתנ"ס לפני 8 חודשים.

עו"ד אריאל עזריה : אלי, תקשיב לי, באמת, אלי, תקשיב לי. אני יודע לאן אתה חותר, אבל אני לא בטוח. לכן, אולי באמת תציג את כל התזה שלך, מהתחלה ועד הסוף, תשאל את השאלה הנכונה, כי אני לא הבנתי.

מר אלי שבירו : השאלה היא מאד פשוטה. קודם כל, אני רוצה לדעת מה היה הגרעון לפני 8 חודשים. ואנחנו לפני 8 חודשים, אחרי שנדע מה הגירעון, והגירעון, אם אינני טועה, לפי מה שלנו נאמר וגם אתה שמעת וגם לודה שמעה וכולנו שמענו, הגירעון של המתנ"ס לפני 8 חודשים היה סדר גודל של 2 מיליון שקל, פחות מ-2 מיליון שקל. ואנחנו לקחנו על עצמנו, אנחנו פה בעירייה, ואני,

עו"ד אריאל עזריה : הצבעת בעד.

מר אלי שבירו : לצערי הרב, כן, אני אומר, לצערי הרב הצבעתי בעד לקחת,

גב' שירה דקל : נתנו אמון.

עו"ד אריאל עזריה : יפה.

מר אלי שבירו : אני נתתי אמון, לקחת,

עו"ד אריאל עזריה : טוב שאתה זוכר את זה.

- מר אלי שבירו :** נכון, אני אומר, לקחת הלוואה של 2.5 מיליון שקל. לצערי הרב, כי אני מרגיש שהונו אותי.
- עו"ד אריאל עזריה :** מה עשו?
- מר אלי שבירו :** הונו אותי.
- עו"ד אריאל עזריה :** הונו אותך. או קיי.
- מר אלי שבירו :** נאמר לנו אז,
- גב' לודמילה גוזב :** מה זה?
- עו"ד אריאל עזריה :** הונו אותך, זאת אומרת, אמרו לו א' והוא הבין ב'.
- מר מקס צ'רנוגלז :** לא הוא הבין ב', עשו ב'.
- עו"ד אריאל עזריה :** לא, הונו זה הבין לא נכון.
- מר אלי שבירו :** לקחו את הכסף של ה-2.5 מיליון שקל ולא השתמשו בהם ליעודם. ולכן, אנחנו הגענו למצב שאנחנו נמצאים היום. ובגלל זה רציתי לדעת כמה היה, שנדע, שיגידו, שזה יהיה מפורסם כמה היה הגירעון של החברה הזאת לפני 8 חודשים ולמה היא נכנסה לגירעון שמביא אותה חזרה לאותו מצב.
- עו"ד אריאל עזריה :** אלי, לא ככה שואלים שאלות.
- גב' שירה דקל :** אז אולי תדגים לנו?
- עו"ד אריאל עזריה :** אני אשמח ללמד אותך.
- גב' שירה דקל :** נו, בוא נראה אותך. בוא נראה, נו, תשאל.

- גב' לודמילה גוזב :** יוסי, חבל שאתה יצאת, בגללך, אתה אשם בהכול.
- גב' שירה זקל :** זה יהיה מעניין.
- עו"ד אריאל עזריה :** את מבקשת שאני אשאל את השאלה? אני, כשאני שואל שאלות,
- גב' שירה זקל :** בוא נראה איך אתה שואל את השאלה.
- עו"ד אריאל עזריה :** בבקשה, אני אסביר.
- גב' שירה זקל :** אל תסביר. תשאל.
- עו"ד אריאל עזריה :** אני אסביר בצורה מאד ברורה.
- גב' שירה זקל :** לא, לא, אל תסביר, תשאל.
- עו"ד אריאל עזריה :** שירה, הרי אנחנו כבר יודעים, אני אשאל ותקשיבי.
- גב' שירה זקל :** אני מקשיבה כולי.
- עו"ד אריאל עזריה :** כשאתה בא ומגיע לשיבת מועצה, אתה רוצה לשאול שאלות ואתה לא מוכן לשאלות שאתה שואל בעצמך,
- גב' שירה זקל :** אז הנה, תלמד אותנו, תשאל.
- עו"ד אריאל עזריה :** אני אגיד לך איך. כי כשאת באה ואת שואלת,
- גב' שירה זקל :** אל תגיד לי איך. תשאל.
- עו"ד אריאל עזריה :** אני אגיד לך. בפעם הבאה כשאת רוצה לשאול שאלה בנוגע למחשב השקיה, תפתחי את הפרוטוקול שהיה לפני חודש, חודשיים, שלושה, תעלי את כל הנתונים מהתחלה

ועד הסוף ותלמדי לשאול את השאלות נכון.

מר מקס צ'רנוגלז : אבל שאלנו נכון.

עו"ד אריאל עזריה : אני לא התכוונתי לשאול את השאלה הזו.

גב' שירה דקל : מה שחבל, שאתה יכול לרצות לחנך אותנו עד מחר,

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, חלילה, אני לא רוצה.

גב' שירה דקל : זה לא יעזור.

עו"ד אריאל עזריה : אבל אם אני הייתי צריך לשאול את השאלה במקום אלי, הייתי לוקח את הפרוטוקולים, הייתי קורא אותם, הייתי מכין את עצמי גם לתשובה שאני אקבל.

(מדברים ביחד)

עו"ד אריאל עזריה : אתה היית צריך להתכונן. לא הכנת שיעורי בית.

מר מקס צ'רנוגלז : אריאל, מה זה נכון, לשאול מה שנוח לך לענות או מה שנוח לזה לענות?

מר רון נחמן-ראה"ע : גמרתם לשאול את השאלות?

מר אלי שבירו : כן, אנחנו גמרנו. לא קיבלנו את התשובות, אבל אני מעריך שנדבר על זה ביום שלישי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני קבעתי את הפגישה עם 3 ראשי הסיעות שיש כאן,

מר אלי שבירו : לא, 4 צריך.

מר רון נחמן-ראה"ע : 4 – פבל, יוסי, טוהמי ואתה. ביום שלישי,

מר אלי שבירו : צריך לראות, בוא נראה שזה מתאים לאנשים. אני אמרתי שביום שלישי מבחינתי זה בסדר.

מר רון נחמן-ראה"ע : יום שלישי בערב, אפשר?

מר אלי שבירו : אני שמרתי לעצמי את יום שלישי בצורה כזאת שאני גמיש ומתי שאנחנו נצטרך לשבת – אין לי שום בעיה לשבת.

מר רון נחמן-ראה"ע : ביום שלישי, מבחינתי אפשר אחרי 15:30, כל מה שיש אני אבטל.

מר אלי שבירו : תסתכלו בלוחות הזמנים שלכם, חבריה.

מר יוסי חן : בבוקר אני זוכר שאני פנוי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יום שלישי 15:30, בסדר?

מר יוסי חן : יכול להיות ש-15:30 יכול להיות לי טוב.

מר רון נחמן-ראה"ע : אחרי 15:30 אין לי בעיה. אני מבטל את מה שיש.

מר אלי שבירו : דרך אגב, אנחנו קיבלנו תשובה של משרד הפנים על מה שאז היה פה ויכוח?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה לדעת, שבירו, לקראת יום שלישי שאנחנו נשב, השאלות שאתה מבקש שתהיינה לשאלות האלה תשובות, אתה יכול להגיד לי? קוקי ירשום את זה.

מר חיים (קוקי) ביטון : לכל שאלה תהיה תשובה, רון, לכל שאלה תהיה תשובה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני שואל שאלה, אני רוצה שיהיה כתוב לפני זה.

מר פבל פולב : יכול להיות שאנחנו נוסף עוד משהו.

- גב' שירה דקל:** צריך להעביר בכתב.
- מר חיים (קוקי) ביטון:** לא צריך להעביר בכתב. רון, ברשותך, כל שאלה הם יקבלו תשובה.
- מר רון נחמן-ראה"ע:** אני לא בעד כל שאלה תשובה, אני רוצה לדעת,
- מר אלי שבירו:** לכל שאלה הוא ייתן תשובה. תראה, אנחנו נשב ביחד,
- מר רון נחמן-ראה"ע:** דיברתם פה עכשיו, אמרתם כמה דברים, לא?
- מר חיים (קוקי) ביטון:** לא, הוא רק שאל שאלה, הוא רק שאל על ה-2.5, זהו. חוץ מזה לא היו שאלות.
- מר רון נחמן-ראה"ע:** אומר פבל שהוא יגיע ב-30:16, זה בסדר?
- מר אלי שבירו:** לי אין בעיה ב-30:16.
- מר יוסי חן:** אני מחר אדע.
- מר אלי שבירו:** אני בשעה 18:00 מסיים.
- מר רון נחמן-ראה"ע:** זה בסדר, לא צריך יותר מזה.
- מר אלי שבירו:** אין בעיה. מבחינתי 16:30 זה בסדר.
- מר רון נחמן-ראה"ע:** לא צריך יותר מזה.

8. אישור תבחיני התמיכות לשנת 2014 - השלמות.

- מר אלי שבירו:** הסוגיות שאני העליתי בפניך היום באו לידי ביטוי?
- מר חיים (קוקי) ביטון:** יש תשובות.

מר אלי שבירו: אז בואו נראה.

עו"ד שרון שטיין: דרך אגב, אלי, רק הערה לגבי מה שאמרת מקודם ומה שאריאל אמר להסתכל בפרוטוקול, אני לא זוכר שההשקעה בגוונים באה אך ורק לסלק את חובות המתנ"ס. זה היה לכל הליך הקמת החברה. לגבי התבחינים – בעקבות הישיבה הקודמת, ראש העיר הורה לנו לשבת עם חברי מועצה. האמת שאני צריך להתנצל פה, אני בהתחלה חשבתי שהפגישה היתה אמורה להיות רק עם יוסי, אבל גם יחיאל וגם אבי רצו להשתתף בה.

מר אלי שבירו: זה לא רצו, זה מה שסוכם.

גב' שירה זקל: זה היה מאד ברור גם בישיבה הקודמת.

עו"ד שרון שטיין: במה התחלתי?

גב' שירה זקל: אבל תמיד אפשר להתנצל, נכון שרון?

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל בואו, חבריה, זה 21:00, בוא נלך קדימה, באמת.

גב' שירה זקל: בסדר, רק חשוב, רון, בסדר? הוא לא יכול להתנצל כל פעם. אנחנו ישבנו פה, אני אמרתי באופן מאד ברור מה שמפריע לי. אמרתי באופן מאד ברור שחשוב,

מר רון נחמן-ראה"ע: אמרת 3 אנשים,

עו"ד שרון שטיין: שירה, יחיאל הציע לך לשבת, את אמרת לא,

גב' שירה זקל: לא, לא.

עו"ד שרון שטיין: ואז הוא אמר שרק יוסי.

גב' שירה זקל: אני אמרתי – נציג מהסיעה שלנו צריך להיות.

מר רון נחמן-ראה"ע: שירה, אני עכשיו בא הכוח שלך. היא אמרה אז בדיון שהיא רוצה גם להיות ואם לא היא אז מישהו מהסיעה, ואנחנו קבענו את הדברים האלה. לא להיכנס לכל השטויות האלה.

עו"ד אריאל עזריה: ולכן שרון התנצל.

עו"ד שרון שטיין: נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: מספיק.

עו"ד שרון שטיין: יחיאל הספיק להצטרף. אבי לא בא.

מר מקס צ'רנוגלז: זה כמו בתקשורת – כותבים שטויות, מתנצלים, אבל כולם זוכרים כבר.

מר יוסי חן: אבל רגע, רון, אני חייב להבהיר משהו. בואי, שירה. אני הגעתי לישיבה, ראיתי שאבי ויחיאל לא נמצאים, אמרתי להם – הם צריכים להיות. לקחתי את הטלפון אני, התקשרתי ליחיאל, הגיע אחרי 5 דקות. התקשרתי לאבי, אבי אמר, מבחינתו אין בעיה שאני אעדכן אותו מה קורה. עכשיו אני מודיע לך, גם עכשיו, בשביל שירה, בוא נעשה עוד דיון. בואי, כל מה שמפריע לך, אם את חושבת שפה נעשה איזה משהו כשאני נמצא במקום, אם נעשה איזה משהו – בואי נשב עוד פעם. ואת הפעם תשבי. את הפעם תבואי.

גב' שירה דקל: לגבי הסטודנטים – היום ישבו עם קוקי, בוא נראה,

מר יוסי חן: לא, בלי שום קשר. אז אני אגיד לך, אז יש לך טעות. גם בעניין הסטודנטים, יש שם תשובה, רשום שם, אני אמרתי לך שמהנוסח הזה זה ייצור לנו איזו בעיה. מה שאומרת שירה, שהיא רוצה, גם סטודנטים שגרים פה ולומדים מחוץ לאריאל,

עו"ד שרון שטיין: אתם ... את זה בישיבה. אין בעיה.

מר יוסי חן: שניה. ואתה רשמת, תראה שם בסוף,

גב' שירה זקל:

סטודנטים שגרים פה.

מר יוסי חן: לא, אבל הוא רשם שם – עיריית אריאל תהיה רשאית לסטות מן האמור. אז במקום זה תוסיף שתהיה קיימת אפשרות – תוסיף את המשפט הזה, שרון, תשמע לי. תן לה בבקשה את הנוסח המשפטי, שהיא תוכל להצביע. היא חושבת שעשינו איזו קומבינה. אז תעשה לי טובה,

גב' שירה זקל:

אני לא חושבת קומבינה, אני חושבת ... זה הכול.

עו"ד שרון שטיין:

חבר'ה, אני אומר לכם מראש, ההחלטה אם זה כולל,

מר חיים (קוקי) ביטון:

ההערות של שבירו, ברשותכם, בואו נתמצת.

(מדברים ביחד)

מר חיים (קוקי) ביטון:

עברתי עם שבירו על הכול, היו בסך הכול שתי הערות. אחד – שהוא, לגבי המלגות, הוא ביקש שהמלגות תהיינה לכל האוניברסיטאות ולא רק למרכז האוניברסיטאי באריאל. זה אחד. לסטודנטים שלומדים בכל האוניברסיטאות. אני ניסיתי להוביל אותו שאם הם ילמדו מגמות שאין במרכז האוניברסיטאי ואז הם לומדים במקום אחר. כי אתם החלטתם פה שיש מוטיבציה לעזור ולתמוך גם במרכז האוניברסיטאי. אז אני ניסיתי לומר, אין בעיה, אפשר אולי להגיע למצב שאם יש פה מגמות שלא לומדים פה ומישהו רוצה ללמוד במקום אחר,

גב' שירה זקל:

אם מישהו רוצה ללמוד באוניברסיטה – הוא יכול ללמוד באוניברסיטה.

מר חיים (קוקי) ביטון:

שירה, מותר לי להגיד? תגידו מה שאתם חושבים. אין עם זה בעיה.

מר רון נחמן-ראה"ע:

גמרנו את הויכוחים. אני אומר – מי בעד? מי נגד? ונגמור את הסיפור.

מר אלי שבירו:

בוא תגיד מה התשובות.

מר חיים (קוקי) ביטון:

והנושא השני, דובר לגבי הרכב הוועדה, שאתה העלית שאם יש נציג, אם ראש העיר נמצא בוועדה,

- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני לא בוועדה. אני לא.
- מר חיים (קוקי) ביטון** : אז הנה, ראש העיר הסיר את עצמו. אז הוא ממנה נציג. זהו.
(מדברים ביחד)
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אני לא רוצה.
- מר חיים (קוקי) ביטון** : ראש העיר לא רוצה.
- מר אלי שבירו** : 60 שעות ומעלה מורידים, כדי שזה יהיה 60 שעות?
- מר רון נחמן-ראה"ע** : אלי, אני לא מתחיל עכשיו בדיונים על הדברים האלה. מספיק. 21:00.
- עו"ד שרון שטיין** : למה אתה רוצה למנוע מסטודנט,
- מר חיים (קוקי) ביטון** : ואם הוא רוצה להתנדב יותר?
- עו"ד שרון שטיין** : מה זה אכפת לך?
- מר אלי שבירו** : אם הוא ירצה להתנדב יותר,
- מר חיים (קוקי) ביטון** : אז מה הבעיה?
- מר אלי שבירו** : תקשיב רגע, אם הוא רוצה להתנדב,
- מר רון נחמן-ראה"ע** : שרון, נמאס לי, זה דיון רביעי, מספיק כבר.
- עו"ד שרון שטיין** : אבל אפשר להציג את השינויים שעשינו אז?
- מר אלי שבירו** : אז בוא תציג את השינויים.

- מר חיים (קוקי) ביטון**: לא צריך. הסכימו עם כולם. למה להציג?
- מר רון נחמן-ראה"ע**: אני לא מבין, ישב שם יוסי, שני אנשים נוספים, ריבונו של עולם, איזו מן שיטת ניהול זאת בכלל?
- מר אלי שבירו**: לא, רגע, רון, רון, אני אומר עוד פעם,
- מר יוסי חן**: היה משהו שלא הבינו אותו, רון. זה לא ברור. זה כתוב ולא ברור.
- מר אלי שבירו**: מה שאנחנו אמרנו, 60 שעות זה 60 שעות. ירצה הסטודנט לתרום יותר – יתרום יותר.
- מר יוסי חן**: זה מה שזה אומר.
- מר חיים (קוקי) ביטון**: אבל זה מה שכתוב.
- מר יוסי חן**: זה מה שזה אומר.
- מר חיים (קוקי) ביטון**: זה בדיוק מה שכתוב. תקרא מה שכתוב.
- מר אלי שבירו**: אני אקריא את מה שכתוב.
- מר חיים (קוקי) ביטון**: בבקשה.
- מר אלי שבירו**: 3,000 ₪ לשנת לימודים (עבור סטודנט המתנדב לפעילות קהילתית בהיקף של 60 שעות שנתיות ומעלה).
- מר חיים (קוקי) ביטון**: 60 שעות. אם הוא רוצה יותר – אז למה אני אגיד לו לא?
- עו"ד שרון שטיין**: שאם הוא יתנדב יותר שהוא לא יבקש יותר.

- מר חיים (קוקי) ביטון** : המינימום זה 60.
- מר אלי שבירו** : תקשיבו, אני אומר כזה דבר, ובצורה מאד זה,
- מר חיים (קוקי) ביטון** : אתה עורך דין? מה הנוסח הזה אומר?
(מדברים ביחד)
- עו"ד אריאל עזריה** : לא כתוב. מה אתה רוצה במהות?
- מר אלי שבירו** : במהות, שאנחנו נחייב לא יותר מ-60 שעות.
- מר חיים (קוקי) ביטון** : לא מחייבים.
- עו"ד שרון שטיין** : זה לא נועד. זה נועד למנוע מצב שבו סטודנט שיתנדב ירצה להתנדב יותר מ-60 שעות.
- מר אלי שבירו** : לא, זה לא, סליחה,
- עו"ד שרון שטיין** : למה אתה קוטע אותי?
- מר יוסי חן** : הנה, הוא אומר לך את זה לפרוטוקול.
- עו"ד שרון שטיין** : אני אומר לך למה זה נועד. זה לא נועד לחייב סטודנט. המכסימום שאנחנו מבקשים,
- מר אלי שבירו** : שיהיה כתוב את זה.
- מר יוסי חן** : אבל הוא אומר לך את זה לפרוטוקול. אלי, הוא אומר את זה לפרוטוקול.
- מר חיים (קוקי) ביטון** : אלי, לא צריך להתעקש, אם אתה רוצה משהו אז להתעקש סתם.

עו"ד שרון שטיין: יש שיעור תמיכה מכסימאלי של 3,000 שקל. זה ניתן לסטודנט שמתנדב 60 שעות ומעלה. מה זה אומר? שסטודנט שיתנדב 60 שעות יקבל את זה.

מר חיים (קוקי) ביטון: נכון.

עו"ד שרון שטיין: גם סטודנט שירצה להתנדב יותר, הוא לא יקבל יותר. זה המכסימום.

מר חיים (קוקי) ביטון: אתה רוצה שאם הוא ירצה 80 נגיד לו לא?

מר אלי שבירו: לא, אני רוצה שלא נחייב אותו ליותר מ-60.

עו"ד שרון שטיין: לא מחייבים.

מר חיים (קוקי) ביטון: לא מחייבים. כתוב.

עו"ד שרון שטיין: זה גם לא כתוב פה. וגם אני אגיד לך,

מר אלי שבירו: כתוב 60 שעות ומעלה?

עו"ד שרון שטיין: זאת הכוונה. זה נועד הפוך, למנוע מצב שסטודנט שיבוא ויגיד – אני אתנדב 70 שעות, תתנו לי מלגה יותר גבוהה. לא. זה הרף העליון שנקבע.

עו"ד אריאל עזריה: סמו גם הבין. סמו, הבנת?

מר חיים (קוקי) ביטון: כתוב במפורש – 60 ומעלה.

גב' שירה זקל: כל המוסדות האקדמיים? סגרנו את זה?

מר חיים (קוקי) ביטון: זה הנושא הבא שאנחנו מדברים.

עו"ד שרון שטיין: מחקתי פה איזה משהו שנכתב בטעות מהפעם הקודמת ואת ההערה.

בסעיף 1.2.3 – בישיבה הקודמת, דרך אגב, זה משהו שמבחינתנו, אני אומר לכם שאני, ברמה האישית שלי, זה משהו שעלה, פעם בישיבת מועצה מוסיפים את זה ופעם, זה סעיף שנכנס ויוצא כל הזמן. בישיבה הקודמת אתם דיברתם על הקטע שרוצים פה ללכת לקראת המרכז האוניברסיטאי ולתמוך בהם, ולכן זה נמחק. אם תסתכלו בוורסיה הקודמת, הסעיף הזה לדעתי הופיע בשנה שעברה, הוא לא הופיע בשנה שלפני כן.

אני אומר לכם במפורש, אנחנו כחברי ועדה בעניין הזה, אינדיפירנטים. אתם רוצים לחלק מלגות גם לסטודנטים שלא לומדים באריאל – בבקשה. אם אתם מחליטים שהמדיניות של העירייה צריכה להיות כזאת שתומכים בסטודנטים תושבי העיר שלומדים בעיר עצמה – בבקשה.

גב' שירה דקל: בכל מוסד אקדמי מוכר.

עו"ד שרון שטיין: אין בעיה, שירה, אתם בישיבה הקודמת ירדתם מזה.

גב' שירה דקל: אני למדתי בבר-אילן וזה לא פחות טוב מללמוד כאן.

עו"ד שרון שטיין: שירה, בישיבה הקודמת ירדתם מזה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני לא מתכוון לנהל דיון עכשיו.

גב' שירה דקל: יפה. אז זה מה שאנחנו רוצים, אז אל תפתח את זה עוד פעם.

עו"ד שרון שטיין: אתם רואים? אז זה יחזור.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן: חזר. הלאה. מה עוד, אלי?

מר אלי שבירו: זהו. נגמר הסיפור.

גב' שירה דקל: לא, המצטיינים.

מר חיים (קוקי) ביטון: סליחה, אבל המצטיינים כתוב לך במפורש שתי הורסיות. תקראי מה

כתוב, באמת.

גב' שירה דקל: אני קראתי פה, קראתי פה.

מר חיים (קוקי) ביטון: מה כתוב?

גב' שירה דקל: כתוב מצטיין.

מר חיים (קוקי) ביטון: לא. לא.

גב' שירה דקל: או קיי, אז בוא נראה.

מר חיים (קוקי) ביטון: שירה, תקראי, לא. כתוב – או מי שהוועדה תמצא,

גב' שירה דקל: הנה, הסטודנט הינו סטודנט מצטיין,

מר חיים (קוקי) ביטון: תקראי עד הסוף.

גב' שירה דקל: על פי פרמטרים אקדמיים,

מר אלי שבירו: או סטודנט שהוועדה הציבורית,

מר חיים (קוקי) ביטון: בבקשה, תקראי עד הסוף.

עו"ד שרון שטיין: זה בא בעקבות הערה שלכם בישיבה הקודמת.

(מדברים ביחד)

מר רון נחמן-ראה"ע: אריאל, אוי לעיר אריאל, אוי לעיר אריאל, שככה צריכים לנהל אותה.

מר חיים (קוקי) ביטון: שירה, אז מי יחליט אם לא ועדה?

- מר אלי שבירו : בוודאי, הוועדה קבעה.
- מר חיים (קוקי) ביטון : אז מי יחליט? נו, באמת.
- מר רון נחמן-ראה"ע : בושה וחרפה.
- גב' שירה דקל : אני לא חושבת שזה צריך להיות ככה.
- מר חיים (קוקי) ביטון : את רוצה שיבואו לשאול אותך למי לתת?
- גב' שירה דקל : אני לא רוצה שהצטיינות תהיה קריטריון סף. זה מה שאמרת.
- מר חיים (קוקי) ביטון : אבל זה לא הצטיינות. כתוב לך.
- גב' שירה דקל : זה כן הצטיינות.
- מר חיים (קוקי) ביטון : לא.
- עו"ד אריאל עזריה : שירה, כתוב עוד פעם, כתוב בצורה מפורשת,
- גב' שירה דקל : זה משאיר את זה לשיקול דעת הוועדה בסופו של דבר.
- מר חיים (קוקי) ביטון : אבל הוועדה היא מחליטה בסוף.
- גב' שירה דקל : רגע, אז אל תגידו לי שאני לא יודעת לקרוא. כתוב שקריטריון הסף,
- עו"ד אריאל עזריה : את יודעת לקרוא.
- גב' שירה דקל : תודה, אריאל. קריטריון הסף זה הצטיינות,
- מר חיים (קוקי) ביטון : לא.

- גב' שירה דקל** : ויינתן שיקול דעת לוועדה אם היא לא רוצה להתייחס להצטיינות.
- מר חיים (קוקי) ביטון** : לא. תקראי מה כתוב. אל תעשי פירוש שירה לעניין.
- גב' שירה דקל** : טוב, עזבו, לא אכפתי לי כבר. לא אכפת לי. עוד שנה הכול יהיה אחר.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : חברים, אני רוצה להעלות את זה להצבעה. מספיק עם כל הדברים האלה.
- גב' שירה דקל** : שברתם אותי. הצלחתם.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : מי בעד הנוסח שהובא כאן, עם התיקונים, מי בעד? ירים יד.
- גב' שירה דקל** : למה אתה לא מצביע?
- מר יוסי חן** : אני לא משתתף בהצבעה.
- גב' שירה דקל** : למה?
- מר יוסי חן** : כי אני ישבתי איתם ואת העלית את זה,
- עו"ד שרון שטיין** : לא, לא, לא, יוסי, עזוב, לא.
- מר יוסי חן** : לא משתתף בהצבעה. תצביעו איך שאתם רוצים, לא משתתף.
- מר רון נחמן-ראה"ע** : לא חשוב.
- עו"ד שרון שטיין** : אבל אני רוצה שיירשם בפרוטוקול, אני מבחינתי אין לי בעיה שתצביע.
- מר יוסי חן** : לא משתתף בהצבעה.
- עו"ד שרון שטיין** : אני רוצה שיירשם בפרוטוקול שמבחינתי אין בעיה שיוסי ישתתף בה.

אין לו שום מניעה ושום,

מר יוסי חן: אין לי מניעה ואני לא משתתף.

מר רון נחמן-ראה"ע: אבל זכותו להגיד – אני הייתי צד לעניין הזה, אני לא רוצה.

מר יוסי חן: בדיוק, לא רוצה.

מר רון נחמן-ראה"ע: אני מבחינתי אין לי בעיה בקטע הזה.

החלטה: הוחלט פה אחד (מר יוסי חן הודיע שאינו משתתף בהצבעה), לאשר את ההשלמות לתבחיני התמיכות לשנת 2014, כפי שהוצגו על ידי המנכ"ל, מר חיים (קוקי) ביטון.

חיים (קוקי) ביטון

מנכ"ל העירייה

רון נחמן

ראש העיר

ריכוז החלטות:

5. אישור הגדלת תב"ר 279 – שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית בסך 650,000 ₪. מקורות המימון: א. רשות המים ע"ס 199,968 ₪. ב. הקרן לעבודות מים ע"ס 450,000 ₪. סה"כ 650,000 ₪.

החלטה: הוחלט פה אחד, לאשר את הגדלת תב"ר 279- שדרוג מערכת ההשקיה הציבורית בסך 650,000 ₪, תוך התניה שיתקיים סיור של חברי המועצה בשטח ויתקבל הסבר ופירוט של תוכנית השדרוג. ובכל מקרה, תתבצע הצבעה נוספת לפני מתן אישור לגזבר להוצאת הכסף.

6. אישור חידוש מסגרת אשראי לשנת 2013 – ע"ס 2,500,000 ₪ מבנק אוצר החייל חשבון 5050.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (3 בעד: מר רון נחמן, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, נגד: מר אלי שבירו, יוסי חן, מר מקס צ'רנוגולז, מר אבי סמו, גב' שירה דקל, מר פבל פולב) לא לאשר את חידוש מסגרת האשראי לשנת 2013, ע"ס 2,500,000 ₪ מבנק אוצר החייל חשבון 5050.

8. אישור תבחיני התמיכות לשנת 2014 - השלמות.

החלטה: הוחלט פה אחד (מר יוסי חן הודיע שאינו משתתף בהצבעה), לאשר את השלמות לתבחיני התמיכות לשנת 2014, כפי שהוצגו על ידי המנכ"ל, מר חיים (קוקי) ביטון.